

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ἀπέστειλε εὐλαβῶς πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν
Πατριάρχην κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Ἀριθμ. Πρωτ. 722

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 27ῃ Ἰουνίου 2013

Τῇ Αὐτοῦ Θειοτάτῃ Παναγιότητι,
τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ
Κυρίῳ μοι κ. Βαρθολομαίῳ Α',
Rum Patrikhanesi
34.220 Fener - Haliç – Instabul
TURKIYE

Παναγιώτατε, Θειότατε καὶ Πάνσεπτε Δέσποτα,
Μετά τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ καὶ εἰλικρινοῦς υἱικῆς ἀγάπης,
προαγόμεθα νά γνωρίσουμε εἰς Ὑμᾶς τὰ κάτωθι ταπεινῶς
φρονοῦμεν, ὅτι ὡς ἔσχατο μέλος τοῦ Παναγίου καὶ Παναχράντου
Σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ δὴ ὡς Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος, πέραν τῆς
ὑπαγωγῆς μας στήν οἰκεία Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἀγιωτάτης καὶ
Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Ἀνωτάτη
Ἐκκλησιαστική μας Ἀρχή, ἀνήκουμε ἐν ταυτῷ καὶ στήν καθόλου καὶ
Ἀδιαίρετο Μία, Ἀγία, Καθολική καὶ Ἀποστολική Ἐκκλησία καὶ ἔχουμε
ταπεινό λόγο γιά τὰ θεολογικά, δογματικά καὶ ἐκκλησιολογικά
θέματα. Γι'αὐτό, στήν ὁψέποτε συγκληθησομένη Οἰκουμενική ἢ
Πανορθόδοξο ἢ Ἀγία καὶ Μεγάλη Σύνοδο ἐάν δέν εὕρισκόμεθα
ἐνώπιον τοῦ Δικαιοκρίτου ἐπιθυμοῦμε νά συμμετέχουμε, ὡς
διαποιμαίνοντες Ὁρθόδοξο ποίμνιο. Ἡ ἀναφορά στά θέματα αὐτά δέν
μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ὡς παρέμβαση στά ἐσωτερικά ἄλλης Ὁμοδόξου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Ἐκκλησίας καὶ δὴ τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μετὰ τοῦ ὁποίου, ὅμως, ὅπως καὶ μεθ' ὅλων τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, κοινὸ εἶναι τὸ Εὐαγγέλιο, κοινὴ ἡ θεολογικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ παράδοση, κοινόν τὸ Ἱερό Πηδάλιο τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων, κοινὴ ἡ δογματικὴ διδασκαλία, κοινὴ ἡ Ἱερά καὶ ἡ Πατερικὴ Παράδοση.

Υἱικῶς καὶ ταπεινῶς ἐπικοινωνοῦντες μεθ' Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, οὐδέποτε λησμονοῦμεν ὅτι ὀφείλουμε τὴν Ἀρχιερωσύνη κατ' ἄνθρωπον στήν ἐγνωσμένη Ὑμετέρα ἀγάπη καὶ ὅτι ἔχουμε γευθεῖ τῆς εὐγενείας καὶ τῆς Ὑμετέρας στοργῆς. Διὰ τοῦ παρόντος ὅμως Ἐπισκοπικοῦ γράμματος, ἐπιθυμοῦμεν ὡς υἱὸς πρὸς τὸν Πατέρα αὐτοῦ νὰ ἐκφράσουμε, τὴν ἄφατη ἀγωνία καὶ συνοχή, θλίψη καὶ ἔκπληξη, πού δοκιμάσαμε ἐξ αἰτίας τῶν δηλώσεων, ἐκδηλώσεων καὶ ἐν γένει κινήσεων τῆς Ὑμετέρας Πανσέπτου Παναγιότητος, κατὰ τὴν πρόσφατη πατριαρχικὴ ἐπίσκεψη Ὑμῶν στό Μιλᾶνο τῆς Ἰταλίας, ἀλλὰ καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, μέ ἀφορμὴν τὸν ἐορτασμόν τῆς συμπληρώσεως 1700 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τοῦ «Διατάγματος τῶν Μεδιολάνων», καθὼς καὶ γιὰ τὴν πρότρίτα γενομένη ἐπίσκεψη Ὑμῶν στήν Τσεχία καὶ Σλοβακία, κατὰ τίς ὁποῖες ἐκφράζονται θέσεις, ἐκτιμήσεις καὶ ἀπόψεις, ἐλάχιστα συμβιβασόμενες πρὸς τὸ Ὁρθόδοξο δόγμα, ἡθος καὶ ἔθος καὶ οἱ ὁποῖες προκαλοῦν καὶ ἐμποιοῦν ἀπορία στό πλήρωμα τῶν πιστῶν, ἐγκυμονοῦν δέ καὶ κινδύνους καὶ ἀπροβλέπτες συνέπειες διὰ τὴν ἐνότητα αὐτῆς ταύτης τῆς Ἀγίας μας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς.

Διευκρινίζοντας πλέον σαφέστερα τὰ πράγματα, μέ ἀπόλυτο σεβασμὸ πρὸς τὸ θεσμό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ πρὸς τὸ Πατριαρχικὸ Ἐκκλησιαστικὸ καὶ Διακονικὸ ἀξίωμα Ὑμῶν καὶ πρὸς τὸ Θεοτίμητο πρόσωπο Ὑμῶν, καταθέτουμε πρὸς Ὑμᾶς τὰ κάτωθι μέ καρδιακὸ πόνο, ἀγάπη καὶ εἰλικρίνεια καὶ ἀλήθεια.

Κρίνουμε ἀδῆριτη τὴν ἀνάγκη συγκλήσεως Πανορθόξου Συνόδου μέ τὴ συμμετοχὴ ἀπάντων τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν, Ἀρχιεπισκόπων, Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων καὶ λαϊκῶν θεολόγων, ἡ ὁποία θὰ ἔχει μέγα χρέος καὶ πρῶτιστο καθῆκον νὰ καταδικάσει τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Ἀγιογραφικῆς, Ἀγιοπατερικῆς καὶ Ἱεροκανονικῆς διδαχῆς καὶ παραδόσεως καὶ νὰ ἐξαγγεῖλει στήν Πόλη καὶ τὴν Οἰκουμένη, ὅτι ἡ σωτηρία δίδεται μόνο ἐντὸς τῆς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ὅτι, δίχα τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, δέν ὑπάρχει δυνατότης κοινωνίας μετὰ τοῦ ζῶντος Θεοῦ διό καὶ ἡ παροῦσα ἀναφορὰ μας ὑποβάλλεται ὡς σχετικὴ αἵτησις πρὸς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Ὑμᾶς τὸν Ἐχοντα τὴν θεόθεν εὐθύνην συντονισμοῦ τῶν Ὁρθοδόξων
Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

Τὰ πραχθέντα καὶ λεχθέντα ὑφ' Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, στὸ
Μιλᾶνο, ἀναμοχλεύουν στή μνήμη μας τὰ λόγια τοῦ ἡγιασμένου
Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου, ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν ἀοίδιμο
προκάτοχο καὶ ποδηγέτη Ὑμῶν, κυρὸ Ἀθηναγόρα. Γράφει ὁ Γέρον :
«Ἐπειδὴ βλέπω τὸν μεγάλο σάλο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας, ἐξ αἰτίας τῶν
διαφόρων φιλενωτικῶν κινήσεων καὶ τῶν ἐπαφῶν τοῦ Πατριάρχου
(Ἀθηναγόρα) μετὰ τοῦ Πάπα, ἐπόνεσα κι ἐγὼ σάν τέκνον Της καὶ
ἐθεώρησα καλόν, ἐκτός ἀπὸ τίς προσευχές μου, νὰ στείλω κι ἓνα μικρὸ
κομματάκι κλωστή (πού ἔχω σάν φτωχὸς Μοναχός), διὰ νὰ
χρησιμοποιηθεῖ κι αὐτό, ἔστω γιὰ μία βελονιά, διὰ τὸ πολυκομματιασμένο
φόρεμα τῆς Μητέρας μας... Φαντάζομαι ὅτι θὰ μέ καταλάβουν ὅλοι, ὅτι
τὰ γραφόμενά μου δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἓνας βαθύς μου πόνος διὰ
τὴν γραμμὴν καὶ κοσμικὴν ἀγάπην δυστυχῶς τοῦ πατέρα μας κ.
Ἀθηναγόρα. Ὅπως φαίνεται, ἀγάπησε μιάν ἄλλην γυναῖκα μοντέρνα,
πού λέγεται Παπική «Ἐκκλησία», διότι ἡ Ὁρθόδοξος Μητέρα μας δέν τοῦ
κάμνει καμμίαν ἐντύπωσι, ἐπειδὴ εἶναι πολὺ σεμνή. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη, πού
ἀκούσθηκε ἀπὸ τὴν Πόλι, βρῆκε ἀπήχησι σέ πολλὰ παιδιὰ του, πού τὴν
ζοῦν εἰς τὰς πόλεις. Ἄλλωστε αὐτό εἶναι καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας : ἡ
οἰκογένεια νὰ χάσῃ τὸ ἱερό νόημά της, πού ὡς σκοπὸν ἔχουν τὴν διάλυσιν
καὶ ὄχι τὴν ἑνωσιν (sic).

Μέ μία τέτοια περίπου κοσμικὴ ἀγάπη καὶ ὁ Πατριάρχης μας φθάνει
στὴ Ρώμη. Ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ δείξῃ ἀγάπη πρῶτα σέ μᾶς τὰ παιδιὰ του
καὶ στὴ Μητέρα μας Ἐκκλησία, αὐτός, δυστυχῶς, ἔστειλε τὴν ἀγάπη του
πολὺ μακριά. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ ἀναπαύσῃ μὲν ὅλα τὰ κοσμικὰ
παιδιὰ, πού ἀγαποῦν τὸν κόσμον καὶ ἔχουν τὴν κοσμικὴν αὐτὴν ἀγάπην, νὰ
κατασκανδαλίσῃ, ὅμως, ὅλους ἐμᾶς, τὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδοξίας, μικρά καὶ
μεγάλα, πού ἔχουν φόβο Θεοῦ.

Μετὰ λύπης μου, ἀπὸ ὅσους φιλενωτικούς ἔχω γνωρίσει, δέν εἶδα νὰ
ἔχουν οὔτε ψίχα πνευματικὴ οὔτε φλοιό. Ξέρουν, ὅμως, νὰ ὀμιλοῦν γιὰ
ἀγάπη καὶ ἐνότητα, ἐνῶ οἱ ἴδιοι δέν εἶναι ἐνωμένοι μέ τὸν Θεόν, διότι δέν
Τὸν ἔχουν ἀγαπήσει»¹.

Α) Ποιὰ πανορθόδοξη ἀπόφασι;

¹ ΓΕΡΩΝ ΠΑΪΣΙΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, «Άγνωστη ἐπιστολὴ πόνου κατὰ οἰκουμενιστῶν καὶ
φιλενωτικῶν», Ἱ. Μ. Σταυρονικήτα Ἀγίου Ὁρους 23-1-1969, Θεοδρομία IB³ (Ιούλιος-
Σεπτέμβριος 2010) 420-423.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Λαμβάνουμε υἱκῶς θάρρος καὶ ἐρωτοῦμεν Ὑμᾶς, Παναγιώτατε Δέσποτα: Ἡ μετάβαση Ὑμῶν, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τῆς Σεπτῆς Κορυφῆς τῆς ὑπ' οὐρανόν Ὁρθοδοξίας, στό Μιλάνο ὑπῆρξε ἀποτέλεσμα καὶ ἀπόφαση κάποιας Συνόδου Πανορθόδοξου; Θεωροῦμε ὅτι γιὰ ἓνα τέτοιο σοβαρό ζήτημα, πού ἄπτεται τῶν σχέσεων μέ τούς αἰρετικούς Παπικούς, θά ἔπρεπε νά ἐρωτηθοῦν ἅπασαι οἱ κατά τόπους Ἱερές Σύνοδοι τῶν Ἱεραρχῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ νά ὑπάρχει συγκατάθεση, ἀπόφαση, εὐλογία. Ἡ πανορθόδοξως ἀποφασισθεῖσα διεξαγωγή θεολογικοῦ διαλόγου μέ τήν ἑτεροδοξία καλύπτει τέτοιες ἐνέργειες «συγχοροστασίες καὶ συμπροσευχές»;

Β) Ἐκκλησιολογική σύγχυση

Εἶναι πασιφανές, ὅπως προκύπτει ἀπό τίς ὁμιλίες, πού ἐκφώνησε ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης στό Μιλάνο, ὅτι διδάσκετε καινοφανῆ, πρωτοφανῆ καὶ οἰκουμενιστική ἐκκλησιολογία, ἡ ὁποία, βεβαίως, τυγχάνει ἀλλοτρία καὶ ξένη πρὸς τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία. Ἀποδέχεσθε τίς κακόδοξες οἰκουμενιστικές θεωρίες περὶ «ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν» καὶ «δύο πνευμόνων». Ἀναγνωρίζετε τίς αἰρετικές παρασυναγωγές τοῦ Παπισμοῦ καὶ τοῦ Προτεστантиσμοῦ (Λουθηθρανοί, Μεταρρυθμισμένοι) ὡς «Ἐκκλησίες» ἰσότητες καὶ ἰσάξιες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀναγνωρίζετε τόν αἰρεσιάρχη Πάπα, τούς Καρδινάλιους, τούς Πάστορες σάν νά ἔχουν ἔγκυρη ἱερωσύνη, μυστήρια καὶ ἀποστολική διαδοχή. Χρησιμοποιεῖτε ὁμοειδῆ θεολογία καὶ γιὰ τούς ἀλλοθρήσκους (Μουσουλμάνους, Ραββίνους). Γιὰ Σᾶς, Παναγιώτατε, ὅλες οἱ παραπάνω αἰρέσεις μαζί μέ τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀποτελοῦν ἤδη τή «Μία Ἐκκλησία», ἡ ὁποία ὁμως, στόν παρόντα καιρό εἶναι διηρημένη καὶ προχωρᾷ πρὸς τήν ἐνότητά της. Γιὰ τοῦ λόγου τό ἀληθές, παραθέτομεν τά Ὑμέτερα λόγια ἀπό τίς ὁμιλίες Ὑμῶν :

Στό Μιλᾶνο ἀποκαλέσατε πολλάκις τόν Καρδινάλιο κ. Angelo Scola ὡς ἐξῆς: «Σεβασμιώτατε ἀδελφέ ἐν Κυρίῳ Καρδινάλιε, Ἀρχιεπίσκοπε Μιλάνου». Τόν θεωρεῖτε ὡς διάδοχο τοῦ ἀγίου Ἀμβροσίου -«Ὁ ἐκ τῶν προκατόχων σας, Σεβασμιώτατε ἀδελφέ Καρδινάλιε, Ἅγιος Ἀμβρόσιος»²- καὶ ὡς πνευματικό ἡγέτη μέ τά λόγια: «ἡ ἐπέτειος αὕτη... εἶναι κυρίως προβληματισμός καὶ εὐθύνη ἡμῶν τῶν πνευματικῶν ἡγετῶν ἔναντι τῆς

² Ὁμιλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στή βασιλική τοῦ Ἀγίου Ἀμβροσίου <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-atrilarxeio/17051-2013-05-17-07-55-11>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ κόσμου»³. Αποκαλέσατε τοὺς ὑπολοίπους Καρδινάλιους «ἀδελφούς Τεράρχας», τοὺς λαϊκοὺς Παπικοὺς «υἱούς καὶ θυγατέρες ἐν Χριστῷ ἀγαπητούς», «ἀδελφούς καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά». Αποκαλέσατε τὸν κ. Enzo Bianchi τοῦ γνωστοῦ οἰκουμενιστικοῦ, οὐνιτικοῦ καὶ μεικτοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Bose ὡς ἐξῆς: «Ὁσιολογιώτατε κύριε Enzo Bianchi, Ἡγούμενε τῆς Μοναστικῆς Κοινότητος τοῦ Bose καὶ λοιπὰ μέλη αὐτῆς» καὶ «προσφιλή καὶ ἀγαπητό»⁴. Ἐπίσης, προσθέσατε καὶ τὰ ἐξῆς: «Εἶδες τὸν ἀδελφόν σου; εἶδες Κύριον τὸν Θεόν σου», «ἀπευθύνομεν πρὸς πάντας ὑμᾶς ἐπὶ τῇ ἀδελφικῇ καὶ πνευματικῇ ταύτῃ συναντήσῃ τὸ "Χριστὸς Ἀνέστη"», «Εὐχαριστοῦμε τὸν Κύριο γιὰ τὴν ἀδελφосὺνὴν πού ἐπικρατεῖ ἀνάμεσά μας, ἀνάμεσα στίς δύο ἀδελφές ἐκκλησίες μας» καὶ «ἰδοὺ διανύομεν ὡς Ἐκκλησία»⁵.

Στὴν ἡμερίδα τῆς Κων/λης, ὅπου παρίσταντο ὁ νούντσιος τοῦ Βατικανοῦ στὴν Ἀγκυρα, ὁ ὁποῖος διάβασε μήνυμα τοῦ πάπα Φραγκίσκου, ἐκπρόσωποι τοῦ Παπισμοῦ καὶ λειτουργοὶ θρησκευτικῶν κοινοτήτων τῆς Πόλης, στό χαιρετισμό Ὑμῶν τοὺς ἀποκαλέσατε ὅλους ἀδελφούς καὶ συλλειτουργούς: «Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τό αὐτό»; «ἅγιοι καὶ προσφιλέστατοι ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοὶ ἐν τῷ Ἀναστάντι Κυρίῳ», «ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν», «εὐχαριστοῦντες ταῖς ἀποστείλάσαις ὑμᾶς Ἀγίαις Ἐκκλησίαις καὶ τοῖς σεβασμίοις συναδελφοῖς Προκαθημένοις αὐτῶν», «ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες», «δεόμενοι τοῦ Κυρίου, ὅπως δίδῃ ἡμῖν πᾶσι καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις ἡμῶν»⁶.

Παραλλήλως, στὴν Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιο λέτε: «ἐπικοινωνοῦντες πρὸς τὴν ἐν παντί τόπῳ καὶ χρόνῳ ἐκκλησίαν»⁷.

Ἐπίσης, στίς ὁμιλίες Ὑμῶν στὴ Τσεχία καὶ Σλοβακία, παρουσία Καρδινάλιων, Εὐαγγελικῶν καὶ λοιπῶν «χριστιανικῶν ὁμολογιῶν», προσφωνήσατε: «Αἰδεσιμώτατε κ. Joel Ruml, Πρόεδρε τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου - Synod senior τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τῶν Τσέχων Ἀδελφῶν», «Σεβασμιώτατοι, Θεοφιλέστατοι καὶ Αἰδεσιμώτατοι ἐκπρόσωποι τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν», «Ἰερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί», «τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά», «ἐκλεκτοὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα», «ἀδελφοὶ καὶ φίλοι ἐν Χριστῷ», «ἤλθομεν ἐνταῦθα

³ Ὁμιλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου κατὰ τὴν ἀφίξή του στο Μιλᾶνο στίς 14-5-2013 <http://www.romfea.gr/ektakta-nea-2/17007-scola>

⁴ Ὁμιλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στο μοναστήρι τοῦ Bose στίς 15-5-2013

<http://www.romfea.gr/ektakta-nea-2/17016-bose>

⁵ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17043-2013-05-16-15-13-14>

⁶ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17057-1700>

⁷ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17106-patriarxiki-egkiklios>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ἵνα συμπνευματισθῶμεν μεθ' ὑμῶν πάντων», «τόν ὅποιον (Μεγάλο Κων/νο) ἐφέτος ἅπασαι αἱ Χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι καὶ Ὁμολογίαι ἰδιαίτερώς τιμῶμεν», «Σεβασμιώτατοι Καρδινάλιοι κ. κ. Dominik Duka καὶ Miloslav VLK», «εὐρισκόμεθα σήμερον ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ἀγαπητῶν... ρωμαιοκαθολικῶν πιστῶν»⁸.

Στὴν πρόποση Ὑμῶν, κατὰ τὸ γεῦμα στό μέγαρο τῆς Πράγας μέ τούς Παπικούς ἀναφέρατε : «Ἡ γλῶσσα αὕτη ἀπετέλεσε τὸν κ ρ ί κ ο ν τὸν συνδέοντα ἅπαντα τὸν σλαβικόν κόσμον, τὸν δημιουργήσαντα μίαν σχολήν ἐντός τῆς Μιᾶς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας», «Γνωρίζοντες καὶ κηρύττοντες... μία ἡ Ἐκκλησία ἐν Χριστῷ», «ὀφείλομεν νὰ ἐπισημάνωμεν ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία», «Οἱ δύο Ἅγιοι (Κύριλλος καὶ Μεθόδιος) ἦσαν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι συνεκτικός κ ρ ί κ ο ς διὰ τούς χριστιανούς ὅλων τῶν Ὁμολογιῶν, μάλιστα δέ διὰ τὰς Ἐκκλησίας ἡμῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ρώμης. Ἡ κληρονομία των εἶναι κοινὴ δι' ὅλους τούς χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ διὰ πάντας τούς λαούς. Μελετῶντες τὴν ζωὴν καὶ ἐμβαθύνοντες εἰς τὸ παράδειγμά των, ἀποκομίζομεν ὠφέλειαν καὶ ἐμπνεόμεθα εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ λειτουργήματος ἡμῶν ἕκαστος»⁹.

Στὴν ὁμιλία Ὑμῶν πρὸς τούς Ἀντιπροσώπους τοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ μέλη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῆς Σλοβακίας, προσφωνήσατε τούς Παπικούς, τούς Λουθηρανούς καὶ τούς Μεταρρυθμισμένους ὡς ἑξῆς : «Σεβασμιώτατε κύριε Stanislav Zvolensk, Ἀρχιεπίσκοπε τῶν ἐν Bratislava Ρωμαιοκαθολικῶν, Πρόεδρε τοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου Σλοβακίας», «Σεβασμιώτατε κύριε Milos Klatik, Γενικὴ Ἐπίσκοπε τῆς ἐν Σλοβακίᾳ Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας, Πρόεδρε τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῆς Σλοβακίας», «Σεβασμιώτατε κύριε Laszlo Fazekas, Γενικὴ Ἐπίσκοπε τῆς Μετερρυθμισμένης Ἐκκλησίας, Ἀντιπρόεδρε τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῆς Σλοβακίας», «Ἱερώτατοι ἅγιοι Ἀδελφοί», «Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά», «ἐκπροσώπων τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν», «Τοῦτο συνιστᾷ τὴν ἱστορίαν πιστότητος-ἀπιστίας τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν», «Παρομοίως, αἱ Χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι, τὰς ὁποίας ἐκπροσωπεῖτε», «αἱ ἀποστάσεις μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν μᾶς κάμνουν νὰ αἰσθανώμεθα τὴν μοναξιάν τῆς καρδίας», «πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἐνδεδυμένοι τὸν ποδὴρην χιτῶνα τῆς ἱερατείας», «Ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν

⁸ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17192-2013-05-24-10-18-16>

⁹ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17192-2013-05-24-10-18-16>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Κυρίω, "κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι", «Εἰς ἡμᾶς, εἰς τὰς Ἐκκλησίας μας ἀνήκει σήμερον ἡ ὑποχρέωσις...»¹⁰.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀπαρადέκτων ἐξ ἐπόψεως θεολογικῆς, δογματικῆς καὶ ἐκκλησιολογικῆς δηλώσεων Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἐπισημαίνομεν ὅτι σφάλλετε.

Σχετικὰ μέ τίς κακόδοξες οἰκουμενιστικές θεωρίες περὶ «ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν» καὶ «δύο πνευμόνων» καὶ τῆς Οὐνίας, εἶναι γνωστόν ὅτι αὐτές υἱοθετήθηκαν ἀπὸ τὸ ἀπαράδεκτο, ἐπαίσχυντο καὶ ἄστοχο ἐκκλησιολογικῶς κείμενο τοῦ Balamand τοῦ Λιβάνου τὸ 1993. Ἐκεῖ ἀναγνωρίζεται ἡ αἵρετική παρασυναγωγή τοῦ Παπισμοῦ, ὄχι μόνο ὡς «Ἐκκλησία», ἀλλὰ καὶ ὡς «ἀδελφὴ Ἐκκλησία» μέ τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησίαν. Δηλαδή ἐξισώνεται ἐκκλησιολογικῶς ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μέ τὴν αἵρεση τοῦ Παπισμοῦ. Ἐπίσης, Ὁρθοδοξία καὶ Παπισμός θεωροῦνται ὡς «οἱ δύο πνεύμονες», μέ τοὺς ὁποίους δῆθεν ἀναπνέει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Τέλος, ἡ προσηλυτιστικὴ μέθοδος, ὁ Δούρειος ἵππος τοῦ Παπισμοῦ, ἡ ἐπάρατη καὶ δαιμονικὴ Οὐνία, ἡ ὁποία προηγουμένως καταδικάσθηκε στή Βιέννη (26-31 Ἰανουαρίου 1990) καὶ στό Freising τοῦ Μονάχου (6-15 Ἰουνίου 1990) ἀπὸ Ὁρθοδόξους καὶ Παπικούς θεολόγους, στό Balamand τοῦ Λιβάνου ἀθώωθηκε πανηγυρικῶς, θεωρουμένη πλέον ὡς κοινῶς ἀποδεκτός τρόπος «ἐνώσεως» Ὁρθοδοξίας καὶ Παπισμοῦ (σὺνιτικοῦ τύπου ἔνωση). Ἀντιλαμβανόμεθα, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὅτι Ὑμεῖς στηρίζεσθε σέ αὐτές τίς ἀποφάσεις. Γνωρίζετε ὅμως ὅτι ἡ συμφωνία τοῦ Balamand δέν ἀποτελεῖ πανορθόδοξη ἀπόφαση, διότι δέν τὴν ὑπέγραψαν ἔξι τοπικὲς Ἐκκλησίες (Ἱεροσολύμων, Σερβίας, Βουλγαρίας, Γεωργίας, Ἑλλάδος, Τσεχοσλοβακίας)¹¹. Δέν ὑπῆρξε, λοιπόν, καμμία Πανορθόδοξη Σύνοδος ἢ ἔγκριση τοῦ κειμένου τοῦ Balamand. Ἐνῶ, λοιπόν, δέν ὑπῆρξε Πανορθόδοξη υἱοθέτηση τοῦ κειμένου τοῦ Balamand, ἐν τούτοις ὑπῆρξε Πανορθόδοξη ἀπόφαση ἀκυρώσεως τοῦ κειμένου τοῦ Balamand στή Βαλτιμόρη τῆς Ἀμερικῆς στίς 9-19 Ἰουλίου τοῦ 2000, μέ τὴ συμμετοχὴ ἐκπροσώπων ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ μάλιστα καὶ τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου¹². Ἐπίσης, ὁ ὅρος «ἀδελφές ἐκκλησίες» δέν ἔχει

¹⁰ <http://www.amen.gr/article14042>

¹¹ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, *Οὐνία ἡ καταδίκη καὶ ἡ ἀθώωση*, ἐκδ. Βρυέννιος, Θεσσαλονίκη 2002.

¹² Ἀριθμὸς ἀκυρωτικῆς ἀποφάσεως 943/2000, 3736/2000.

www.patriarhia.ro/ro/relatii_externe/dialogue_intercrestin_6_5.html.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

υίοθετηθεῖ, οὔτε καὶ στὰ κείμενα τῶν Πανορθοδόξων Συνδιασκέψεων μέχρι καὶ σήμερα. Βεβαίως, καὶ Πανορθόδοξη Σύνοδος νὰ γινόταν, πού θά ἐνέκρινε τὸν ὅρο «ἀδελφές ἐκκλησίες» καὶ τίς υπόλοιπες οἰκουμενιστικές θεωρίες, θά ἦταν ἄκυρη, διότι θά εἶχε συγκληθεῖ ὡς ληστρική, ἀφοῦ οἱ ἀποφάσεις της θά ἔρχονταν σέ ἄμεση καὶ πλήρη ἀντίθεση μέ τὴν καθολική καὶ διαχρονική ἀγιογραφική, ἀποστολική, ἱεροκανονική καὶ πατερική παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τὴν κοινὴ συνείδηση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, πού χρησιμοποίησατε στίς ὁμιλίες Ὑμῶν, ἐπισημαίνει καὶ υπογραμμίζει ὅτι δὲν μπορούμε, ἀπαγορεύεται ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι νὰ ἀποκαλοῦμε τοὺς ἀπίστους καὶ τοὺς αἵρετικούς «ἀδελφούς», ἐπειδὴ δὲν ἔχουν ἀναγεννηθεῖ πνευματικῶς ἀπὸ τὸν Ἅγιο Τριαδικό Θεό διὰ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἁγίου Βαπτίσματος¹³.

Μετά ταῦτα, ἐρωτοῦμεν Ὑμᾶς, Παναγιώτατε Δέσποτα: Πῶς χρησιμοποιεῖτε τὸν ὅρο «ἀδελφές ἐκκλησίες», ὅταν αὐτός εἶναι ἀγιοπατερικῶς ἀμάρτυρος καὶ μάλιστα πανορθοδόξως ἔχει ἀπορριφθεῖ καὶ ἀκυρωθεῖ; Διατί κάνετε ἐπιλεκτικὴ χρῆση τῶν πανορθοδόξων ἀποφάσεων;

Πλέον συγκεκριμένως, ἐρωτοῦμεν εὐλόγως: Κατὰ τὴν Θεοτίμητον Παναγιότητα Ὑμῶν, πόσες Ἐκκλησίες ὑπάρχουν; Μία ἢ πολλές; Ὁ Χριστός ἵδρυσε Μία ἢ πολλές ἐκκλησίες; Ὁ Χριστός δὲν ἵδρυσε μόνο τὴν Μία, Ἀγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ὅπως ὁμολογοῦμε ἅπαντες οἱ Ὁρθόδοξοι στό Σύμβολο τῆς Πίστεως Νικαίας-Κων/λεως; Ἀφοῦ, λοιπόν, συμφώνως πρὸς τοὺς Ὑμέτερους Λόγους ὑπάρχουν πολλές ἐκκλησίες καὶ ὅλοι οἱ αἵρετικοὶ ἀνήκουν στὴν Ἐκκλησία, τότε ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ Κύριοι, πολλές πίστεις, πολλά βαπτίσματα. Ὅμως, ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος, τό στόμα τοῦ Χριστοῦ, λέει ὅτι ὑπάρχει «εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα»¹⁴. Στόν ὀρθόδοξο χῶρο κάνουμε λόγο γιὰ Ὁρθοδοξία (ὀρθή δόξα περὶ Θεοῦ) καὶ γιὰ αἵρεση, πλάνη (πλανεμένη, ἐσφαλμένη, διαστρεβλωμένη δόξα περὶ Θεοῦ). Ἀπὸ πότε, ὅμως, οἱ αἱρέσεις καὶ οἱ αἵρετικοὶ ἀποτελοῦν ἐκκλησίες;

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, τὸν ὁποῖο χρησιμοποίησατε στίς ὁμιλίες Ὑμῶν, ἐλέγχει τὰ ἀνωτέρω, ἐρμηνεύοντας τό ψαλμικὸ χωρίο

¹³ ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ, *Ἑρμηνεία εἰς τὰς ἐπτὰ καθολικὰς ἐπιστολάς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καὶ Ἰούδα*, ἐκδ. Ὁρθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη 1986, σσ. 600-601.

¹⁴ Ἐφ. 4, 4-5.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

«ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα»;¹⁵, σημειώνει ὅτι ὁ θεῖος Δαβὶδ λέει αὐτόν τό λόγο πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας, ρωτῶντας τους : Γιατί ἐσεῖς νομίζετε πὼς ὑπάρχουν ἄλλα ὄρη στερεὰ καὶ ἄσειστα, ἔξω ἀπὸ τὴν Μία Ἐκκλησία τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν; Δηλαδή, γιατί νομίζετε πὼς οἱ ἄλλες συναγωγές καὶ τὰ συστήματα τῶν ἀσεβῶν καὶ κακοδόξων εἶναι ὄρη στερεὰ καὶ ἀκίνητα, ἐνῶ δὲν εἶναι; Παραθέτει, ἐπίσης, καὶ τὴ μαρτυρία τοῦ μεγάλου ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, ὁ ὁποῖος λέει : «ἐπιτιμᾷ οὖν τοῖς τάς τῶν αἵρετικῶν Ἐκκλησίας ὑπολαμβάνουσιν εἶναι τετυρωμένας, ἡγουν συνεστηκυίας καὶ στερεάς· οὐδὲν γάρ ἐν αὐταῖς τό δυνάμενον τρέφειν εἰς ἕξιν πνευματικὴν»¹⁶.

Αναγνωρίζετε, Παναγιώτατε Δέσποτα, τὸν Παπισμὸ ὡς «Ἐκκλησία»; Εἶναι, ὅμως, «ἐκκλησία» ἢ αἵρεσις; Πλήθος Ὁρθοδόξων Συνόδων ἔχουν καταδικάσει τὸν Παπισμὸ ὡς αἵρεση. Αναφέρουμε ἐνδεικτικὰ ὀρισμένες: Τὴν Σύνοδο τοῦ 879-880 στὴν Κωνσταντινούπολη, ἐπὶ τοῦ Πανσέπτου Προκατόχου Ὑμῶν Οἰκουμενικοῦ Πατρὸς καὶ Ἰσαποστόλου Μεγάλου Φωτίου. Ἡ Σύνοδος αὐτὴ, πού στὴ συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας θεωρεῖται ὡς ἡ Ἡ' Οἰκουμενικὴ, ἐπειδὴ σὲ αὐτὴ συμμετεῖχαν ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν Πατριαρχείων καὶ τοῦ τότε Ὁρθοδόξου Πάπα τῆς Ρώμης Ἰωάννου τοῦ Η' καὶ οἱ ἀποφάσεις τῆς ἐγίναν ὁμόφωνα ἀποδεκτές, καταδίκασε ὡς αἵρετικὴ τὴ διδασκαλία τοῦ Filioque. Ἡ διδασκαλία αὐτὴ ἐπεκράτησε δυστυχῶς ὡς ἐπίσημη διδασκαλία τοῦ Παπισμοῦ, ἀπὸ τίς ἀρχές τοῦ 11ου αἰῶνος (1014) μέχρι σήμερα. Ἡ καταδίκη αὐτὴ ἰσχύει κατ' ἐπέκτασιν καὶ διὰ τὴν αἵρεση τῶν Προτεσταντῶν, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ ἀποδέχονται τὴν αἵρετικὴ αὐτὴ διδασκαλία. Ὁ Παπισμὸς, ἀποδεχόμενος ἐκ τῶν ὑστέρων, μετὰ ἀπὸ ἓνα αἰῶνα καὶ πλέον, μία αἵρετικὴ διδασκαλία, πού εἶχε ἤδη καταδικάσει μαζί μέ τὰ ἄλλα Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα, αὐτοανααιρεῖται καὶ αὐτοκαταδικάζεται ὡς αἵρεση. Πέραν τούτου, ὅλες οἱ ἐπόμενες Ὁρθόδοξοι Σύνοδοι, ὅπως οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Σύνοδοι τοῦ 1170, 1341, 1450, 1722, 1838, 1895, ἀπεριφράστως καταδικάζουν τὸν Παπισμὸ ὡς αἵρεση¹⁷. Ἐπίσης, ἐκτός ἀπὸ τὸν Μέγα Φώτιο, ὅλοι οἱ μετὰ τό σχίσμα τοῦ 1054 ἅγιοι, ὅπως ὁ ἅγιος Γερμανὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός, ὁ ἅγιος Συμεών

¹⁵ Ψαλμ. 67, 17.

¹⁶ ΜΟΝΑΧΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΖΙΓΑΒΗΝΟΣ - ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, *Ερμηνεία εἰς τοὺς Ρν' ψαλμούς τοῦ προφητὰνάκτος Δαβὶδ*, τ. Β', ἐκδ. Ὁρθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη 1996, σ. 180.

¹⁷ ΠΡΕΣΒ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΚΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, *Ἡ συμπροσευχὴ μέ αἵρετικούς. Προσεγγίζοντας τὴν κανονικὴ πρᾶξη τῆς Ἐκκλησίας*, ἐκδ. Θεοδρομία, Θεσσαλονίκη 2009, σσ. 40-42.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λεωφ. Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Θεσσαλονίκης, ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὁ ἅγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως, ὁ ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς κ.ἄ.¹⁸, ὁμοφώνως καταδικάζουν τὸν Παπισμὸ ὡς αἵρεση. Ὁ Παπισμὸς δὲν εἶναι «Ἐκκλησία», ἀλλὰ κράτος, τὸ Βατικανό. Οὔτε εἶναι «Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία». Δὲν εἶναι οὔτε Ρωμαϊκὴ, οὔτε Καθολικὴ, οὔτε Ἐκκλησία. Δὲν ἔχει σχέση μετὰ τὴν Ρωμηοσύνη, οὔτε μετὰ τὴν Ρωμανία. Δὲν εἶναι Καθολικὴ, ἀφοῦ χωρίσθηκε μόνη τῆς ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τὸ 1054 μ.Χ. Δὲν εἶναι Ἐκκλησία, ἀφοῦ ἔγινε κράτος, ὑποκύπτοντας στὸν τρίτο πειρασμὸ τοῦ Χριστοῦ. Δέχθηκε ὁ Παπισμὸς τὴν πρόταση τοῦ διαβόλου νὰ τὸν προσκυνήσει καὶ νὰ τὸν κάνει κοσμικὸ παντοκράτορα τῆς γῆς. Ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι εἴμαστε ἡ ὁρθὴ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία. Ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι εἴμαστε Ρωμηοί, σὲ μᾶς ἀνήκει ἡ Ρωμανία, ἡ Ρωμηοσύνη. Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ Μία, Ἀγία, ΚΑΘΟΛΙΚΗ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἡ ἀληθὴς Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία.

Πάνω στὴν ἀνωτέρω ἐσφαλμένη θεολογικὴ ἀντίληψη, Παναγιώτατε Δέσποτα, πολὺ εὐστοχα παρατηρεῖ ὁ αἰδεσιμολογιώτατος πρεσβύτερος π. Ἀναστάσιος Γκοτσόπουλος τῆς τῶν Πατρῶν Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας: «...μήπως ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἔπαψε ἀπὸ τὸ 787 μ.Χ. νὰ αὐτοπροσδιορίζεται καὶ νὰ ἀντιδιαστέλλεται ἀπὸ τὴν πλάνη, τὸ ψέμα καὶ τὴν αἵρεση; Ἡ ἀποψη αὐτὴ δὲν ὀδηγεῖ σὲ αὐτοαναίρεση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησιολογίας; Τί θὰ συμβεῖ, ἂν αὐτὴ ἡ συλλογιστικὴ, ὅτι, ἐπειδὴ γιὰ τὸν Παπισμὸ, ὁ ὁποῖος παρουσιάστηκε μετὰ τὸν 9^ο αἰῶνα, δὲν ἔχει ἀποφανθεῖ κάποια Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, κανένας Ὁρθόδοξος καὶ μάλιστα ὑπεύθυνος ποιμένας, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν χαρακτηρίσει ὡς αἵρεση, τὴν ἐπεκτείνουμε καὶ σὲ ἄλλες αἱρέσεις; Διερωτῶμαι γιὰ τοὺς Ψευδομάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά, τοὺς Μορμόνους, τοὺς Πεντηκοστιανούς, τοὺς τηλεαγγελιστὲς κ.ο.κ., ποιά Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἔχει ἀποφανθεῖ; Ἡ μήπως καὶ αὐτοὶ δὲν εἶναι αἱρετικοί»¹⁹;

Πῶς εἶναι δυνατόν Ὑμεῖς, Παναγιώτατε, ὁ πνευματικὸς ἡγέτης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, νὰ διαλέγεσθε μετὰ τὸν ἀμετανόητο Παπισμὸ, ὅταν αὐτὸς δὲν ἔχει ἀποκηρύξει τίς πάμπολλες αἱρέσεις του καὶ δὲν ἔχει δεῖξει ἵχνος μετανοίας; Ἡ μήπως δὲν εἶναι φοβερὸς καὶ τρομερὸς αἱρέσεις Α) ἡ κρατικὴ ὑπόσταση καὶ δομὴ τοῦ Βατικανοῦ μετὰ ὑπουργεῖα καὶ ὑπουργούς καὶ τράπεζες, β) τὸ Filioque (ἡ ἐκπόρευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ), γ) ἡ κτιστὴ Θεία Χάρις, δ) τὸ πρωτεῖο ἐξουσίας, ε) ἡ κατοχὴ τόσο τῆς κοσμικῆς ὅσο καὶ τῆς

¹⁸ Ὁ.π., σσ. 33-36.

¹⁹ Ὁ.π., σσ. 44-45

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

πνευματικῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὸν Πάπα, στ) τὸ ἀλάθητο, ζ) οἱ θεωρίες περὶ ἐσχάτου κριτοῦ τῆς Ἐκκλησίας, περὶ αὐθεντίας, περὶ μοναρχικοῦ ἀξιώματος, ἐκκλήτου καὶ ἀναμαρτησίας, περὶ ἄκρου Ἀρχιερέως τοῦ Πάπα, η) τὸ διὰ ραντισμοῦ «βάπτισμα», θ) τὰ ἄζυμα (ὄστια), ι) ἡ μεταβολὴ τοῦ ἄρτου καὶ οἴνου σὲ Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ μέ τὰ ἰδρυτικά λόγια καὶ ὄχι μέ τὴν ἐπίκληση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἡ θεωρία τῆς μετουσιώσεως, ια) ἡ στέρηση τῆς κοινωνίας τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ στοὺς λαϊκοὺς καὶ ἡ παροχὴ σὲ αὐτοὺς μόνο τοῦ Σώματος, ιβ) ἡ στέρηση τῆς Θείας Κοινωνίας ἀπὸ τὰ νήπια, ιγ) ἡ Μαριολατρεία, ιδ) ἡ ἄσπιλος σύλληψη καὶ ἡ ἐνσώματη ἀνάληψη τῆς Θεοτόκου, ιε) τὸ καθαρτήριο πῦρ, ιστ) τὰ λυσίποινα, ιζ) ἡ περίσσεια ἀξιομισθία τοῦ Χριστοῦ, ιη) ἡ περίσσεια τῶν ἔργων τῶν Ἁγίων, ιθ) ἡ ἀξιομισθία τῶν ἔργων τοῦ ἀνθρώπου, κ) τὰ ἀγάλματα καὶ γενικά ἡ θρησκευτικὴ ζωγραφικὴ ἀντὶ τῆς Ὁρθοδόξου εἰκονογραφίας, κα) ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀγαμία τοῦ κλήρου, κβ) ἡ ἀναγνώριση σφαγέων (βλ. Στέπινατς) ὡς «ἀγίων», κγ) ἡ θεωρία περὶ προσβολῆς καὶ ἱκανοποιήσεως τῆς θείας δικαιοσύνης, λόγω τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος καὶ γενικά τὸ δικανικὸ πνεῦμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο κυριαρχεῖται ὁ Παπισμὸς, κδ) ἡ ἀπόρριψη τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως καὶ ἡ ἐκμετάλλευσή της ὡς ὄργανου τῆς παπικῆς διδακτικῆς ἐξουσίας (ὁ Πάπας εἶναι ἡ Παράδοση), κε) ἡ ἄποψη ὅτι ὁ ἀλάθητος Πάπας εἶναι ὁ μοναδικὸς φύλακας, κριτὴς καὶ ἐρμηνευτὴς τῆς Θείας Ἀποκαλύψεως, κστ) ἡ θεώρηση τῆς ἀρχέγονης δικαιοσύνης ὡς ὑπερφυσικοῦ δώρου τῆς Θείας Χάριτος, πού προστέθηκε ‘κατὰ συμβεβηκὸς’ στό ‘κατ’εἰκόνα’, τὸ ὁποῖο νοεῖται μέσα σὲ πλαίσια αὐτάρκειας καὶ στατικότητας, κζ) ἡ ἀπώλεια τῆς ἀρχέγονης δικαιοσύνης καὶ ἡ διατήρηση ἀλωβήτου καὶ σώου τοῦ κατ’εἰκόνα, κη) ἡ «πάσχουσα ἐκκλησία», ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, πού βρίσκονται στό καθαρτήριο πῦρ, κθ) ἡ ἀπόρριψη τῆς ἰσότητος τῶν ἐπισκόπων, λ) τὸ συγκεντρωτικὸ καὶ ἀπολυταρχικὸ διοικητικὸ σύστημα μέ ἀπόλυτο μονάρχη τὸν Πάπα, πού εἰσήγαγε τὸν παποκαϊσαρισμό, λα) τὰ μοναχικά τάγματα καὶ ὁ ὁργανωτικὸς-κοινωνικὸς χαρακτήρας τοῦ μοναχισμοῦ, λβ) ὁ ἀπρόσωπος καὶ δικανικὸς χαρακτήρας τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολογήσεως, λγ) ἡ ἐπάρατη Οὐνία, δούρειος ἵππος τοῦ Παπισμοῦ;

Ἐνῶ παγκοσμίως τὸ σπῖτι τοῦ παπισμοῦ κλονίζεται ἐπικίνδυνα λόγω τῆς ἐκκοσμικεύσεως, τῆς αὐτοδικαιώσεως τῶν παπικῶν, τῆς ἀνηθικότητός τους, τῶν σκανδάλων παιδευαστίας, τῶν οἰκονομικῶν σκανδάλων, Ὑμεῖς, Παναγιώτατε Δέσποτα, στηρίζετε τὸν παπισμό. Χαρακτηριστικά παραδείγματα τῆς ἐκκοσμικεύσεως καὶ τῆς θεοεγκαταλείψεως τῶν Παπικῶν εἶναι καὶ τὰ δύο ἐπόμενα : α) στὶς 29-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λεωφ. Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

4-2012 στην Αυστρία στην πόλη Hartberg έγινε παπική πασχαλινή παιδική «Λειτουργία» μέ κούνελο²⁰, και β) παπικός «ιερέας» ντυμένος κλόουν. Σέ «φωτογραφία (πού κυκλοφορήθηκε εμφαίνεται) ντυμένος κλόουν ο Ρωμαιοκαθολικός “ιερέας” Grzegorz Wita και Καθηγητής του τμήματος Οικουμενικής Θεολογίας του Πανεπιστημίου της Σιλεσίας στο Κατοβίτσε (Katowicach) Πολωνίας. Η φωτογραφία είναι από συνέδριο για την ιεραποστολή στους νέους». Μάλιστα στις 19.12.2010 είχε πραγματοποιηθεί και παπική λειτουργία, κατά την οποία οι συμμετέχοντες, από τον «ιερέα» μέχρι και τον τελευταίο πιστό, ήταν ντυμένοι σαν κλόουν, διακοσμώντας ακόμη και τον ίδιο τον ναό με μπαλόνια και άλλα σύνεργα, τα οποία χρησιμοποιούν οι κλόουν, για να διασκεδάζουν τα μικρά παιδιά²¹.

Έχουν, λοιπόν, «ιερωσύνη» αυτοί, που ντύνονται σαν καρνάβαλοι; Έχουν ισχύ τα «μυστήριά» τους, όπως θέλουν να μας πείσουν οι οικουμενιστικοί κύκλοι; Μπορούμε να ταυτιστούμε με αίρετικούς, οι οποίοι μετατρέπουν τους ναούς τους σε θέατρα με χορωδίες, τραγουδιστές, σκύλους και τώρα και κλόουν; Κατά τα άλλα, Παναγιώτατε Δέσποτα, όμιλείτε περί της μαρτυρίας της ορθοδόξου πίστεως στους διαλόγους και περί διατηρήσεως της αμωμήτου πίστεως.

Αναγνωρίζετε, Παναγιώτατε Δέσποτα, και τον Προτεσταντισμό ως «Εκκλησία». Είναι, όμως, «εκκλησία» ή αίρεση; Οι αίρετικοί Λουθηροκαλβίνοι ή Προτεστάντες ή Διαμαρτυρόμενοι ονομάζονται Χριστιανοί, αλλά εις μάτην περιφέρουν τό όνομα και καυχώνται ότι είναι Χριστιανοί, διότι δέν έχουν μέρος μέ τό Χριστό. Οί Διαμαρτυρόμενοι μόρφωση μόνο έχουν Χριστιανισμού, την δέ δύναμή του αρνήθηκαν, διότι : α) Δέν παραδέχονται τό αειπάρθενο της Θεοτόκου, αλλά λένε οί κατάρατοι ότι Αυτή, μετά την άφθορη και ύπερφυή σύλληψή της και τον ανερμήνευτο τόκο του Υίου και Θεού Κυρίου μας Ίησου Χριστού, άφου συνεμίγη μέ τον Ίωσήφ, έτεκε από αυτόν κι άλλα τέκνα, όπως οί μνημονευόμενοι στό ιερό Εὐαγγέλιο άδελφοί του Κυρίου, στην πραγματικότητα τέκνα της θανούσης γυναικός του μνήστορος Ίωσήφ. β) Δέν αποδίδουν καμμία τιμή και ύπεροχή σέ Αυτήν, ως πρός την άρετή και την άγιότητα πάνω από όλους και όλες τους άγίους, αλλά ισχυρίζονται οί μικροί ότι είναι κοινή γυναίκα, δηλ. όπως μία από τίς γυναίκες του κόσμου! γ) Δέν παραδέχονται ότι πρέπει νά παρακαλείται ή Θεοτόκος και οί

²⁰ aktines.blogspot.com/2012/04/blog-post_6621.html

²¹ http://aktines.blogspot.com/2010/12/blog-post_2188.html και Όρθόδοξος Παρατηρητής, Όρθόδοξος Τύπος (4-5-2012) 4.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ὑπόλοιποι ἅγιοι γιὰ τὴν σωτηρία καὶ βοήθεια τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅτι θαυματουργεῖ ὁ Θεός διὰ τῶν ἁγίων! δ) Δέν προσκυνοῦν τίς ἅγιες εἰκόνες, τὸν τίμιον Σταυρό, τὸ ἱερό Εὐαγγέλιο κτλ., δηλ. εἶναι νέοι εἰκονομάχοι. ε) Δέν προσεύχονται κατ' ἀνατολάς, δέν κάνουν τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, οὔτε γονυκλισίες ἢ μετάνοιες κτλ. στ) Ἀπορρίπτουν ὡς ἄσκοπο τὸ νὰ μνημονεύομε καὶ νὰ δεόμεθα ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων ζ) Παντελῶς ἀποδοκιμάζουν οἱ ἄφρονες τὴν ἐξομολόγηση καὶ τὸν κανόνα τοῦ πνευματικοῦ! η) Ἀποβάλλουν τὴ θεοπνευστία, τὴν αὐθεντία καὶ τὸ ἀλάθητο τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. θ) Δέ δογματίζουν τὴ μεταβολή, δηλ. ὅτι ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος μεταβάλλονται σέ Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ μέ τὴν θεία ἐπίκληση τοῦ ἱερέως, ἀλλὰ ὅτι ἡ θεία μυσταγωγία γίνεται ἀπλῶς σέ ἀνάμνηση τοῦ μυστικοῦ Δείπνου! ι) Πιστεύουν στό διπλό ἀπόλυτο προορισμό, σύμφωνα μέ τὸν ὅποιο, ὁ Θεός, ἄλλους προορίζει γιὰ τὴν αἰώνιο ζωὴ καὶ ἄλλους γιὰ τὴν αἰώνια κόλαση. ια) Ἀπορρίπτουν τὴν Ἱερὰ Παράδοση καὶ τοὺς ἁγίους Πατέρες καὶ θεωροῦν τὴν Ἀγία Γραφή ὡς τὴ μοναδική πηγὴ Ἀποκαλύψεως (*sola scriptura*). ιβ) Ἀρνοῦνται τὴν ὁρατὴ Ἐκκλησία καὶ πιστεύουν στὴν ἀόρατη καὶ ἰδανικὴ Ἐκκλησία. ιγ) Υἱοθετοῦν τὴν αἵρεση τοῦ Filioque. ιδ) Ὑποστηρίζουν τὴν αἰρετικὴ διδασκαλία γιὰ τὴν πανταχοῦ παρουσία τοῦ Χριστοῦ σωματικῶς, τὴ γνωστὴ *ubiquitas*. ιε) Ἀπορρίπτουν τὴν Ἱεραρχία μέ τὴν Ὁρθόδοξη ἔννοια καὶ τὴν ἱερωσύνη ὡς μυστήριον. ιστ) Περιορίζουν τὸν ἀριθμὸ τῶν μυστηρίων μόνο σέ δύο, τὸ βάπτισμα καὶ τὴ θεία Εὐχαριστία, στηριζόμενοι στοὺς ἰδρυτικούς λόγους τοῦ Χριστοῦ. ιζ) Ἀπορρίπτουν τὴν Ὁρθόδοξη εἰκονογραφία. ιη) Θεωροῦν ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὅταν σώζεται, σώζεται μέ μόνη τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ (*sola gratia*) καὶ μέ μόνη τὴ πίστη (*sola fide*) καὶ ὅτι στὴν παρούσα ζωὴ ὁ πιστὸς εἶναι ταυτόχρονα δίκαιος καὶ ἁμαρτωλός (*simul justus et peccator*). ιθ) Τοποθετοῦν τὴ θέωση τοῦ ἀνθρώπου στὴ μετὰ θάνατον ζωὴ. κ) Πρεσβεύουν ὅτι μέ τὴν πτώση τῶν πρωτοπλάστων, τὸ κατ'εἰκόνα ἐξαχρειώθηκε, καταστράφηκε τελείως. κα) Κάθε προτεστάντης εἶναι αὐτὸς ἀπὸ μόνος του ἡ Ἐκκλησία, ἡ Παράδοση. Αὐτὸς κατέχει τὸ πρωτεῖο καὶ τὸ ἀλάθητο. Κάθε προτεστάντης εἶναι κι ἓνας πάπας. Ἐνῶ δηλ. στὸν Παπισμὸ ἔχουμε ἓνα Πάπα, στὸν Προτεσταντισμὸ ἔχουμε πολλοὺς Πάπες. κβ) Ἐπιτρέπουν τὴν ἱερωσύνη τῶν γυναικῶν καὶ τὴν χειροτονία ὁμοφυλοφίλων²².

²² ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΕΛΕΓΓΙΔΗΣ, «Ἡ θεολογικὴ ταυτότητα τοῦ Προτεσταντισμοῦ», *Οἰκουμενισμός· Γένεση-Προσδοκίες-Διαψεύσεις*, Πρακτικὰ διορθοδόξου ἐπιστημονικοῦ συνεδρίου, Αἵθουσα τελετῶν Α.Π.Θ. 20-24/9/2004, τ. Β', σσ. 859-869.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Τί μεγάλη διάσταση υπάρχει μεταξύ ἡμῶν καὶ τῶν διαμαρτυρομένων! Γιατί δὲν ὑπάρχει τίποτε κοινό μεταξύ φωτός καὶ σκότους, μεταξύ Χριστοῦ καὶ Βελίαρ! Ὁ Θεός, λέει ὁ θεῖος Χρυσόστομος, εἶναι παντοῦ, ὄχι ὅμως καὶ στήν καρδιά τοῦ ἀσεβοῦς. Αὐτοί, κατὰ τό γεγραμμένο, «*ἠυλίσθησαν ἐν τόποις, οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις*»²³, δηλ. δὲν ἐπισκοπεῖ ὁ Κύριος. Μεταξύ ἡμῶν καὶ αὐτῶν εἶναι ἀδύνατο ποτέ νά γίνει ἔνωση. Ἡ διάσταση εἶναι τόση, ὥση μεταξύ Θεοῦ καὶ διαβόλου. Τόσο χωρισμένοι εἶναι οἱ Λουθηροκαλβίνοι ἀπό τοὺς Ὁρθοδόξους. Ὅσοι ἀποδύονται στόν ἀγῶνα τῆς ἐνώσεως ἐφορμοῦνται ἀπό ἰδιαίτερα αἰτία! Αὐτό εἶναι ἀναντίρρητο! Ὅταν ἀκούσουμε ὅτι ὁ διάβολος σωφρονίσθηκε καὶ ἐνώθηκε μέ τὰ ἀγγελικά τάγματα, τότε θά πιστεύσουμε ὅτι εἰλικρινῶς θά ἐνωθοῦν καὶ οἱ Διαμαρτυρόμενοι μέ ἡμᾶς²⁴!

Ὡς φυσικός ἀπότοκος τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν αἱρέσεων ὡς «Ἐκκλησιῶν» ἐκ μέρους Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἀκολουθεῖ ἡ ἀναγνώριση ἐγκυρότητος τοῦ βαπτίσματος, τῆς ἱερωσύνης καὶ τῶν μυστηρίων τους.

Τά μυστήρια, ὅμως, τῶν αἰρετικῶν εἶναι ἀνυπόστατα, γιατί οἱ αἰρετικοί στεροῦνται τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, λόγω τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς ἀποκοπῆς τους ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Καθολική Ἐκκλησία. Κατά τόν νζ' ἱερό Κανόνα τῆς Καρθαγένης, τά μυστήρια τῶν αἰρετικῶν συντελοῦν στήν καταδίκη τους : «ἐν ἡ (τῇ μιᾷ ἐκκλησίᾳ) πάντα τά ἀγιάσματα σωτηριωδῶς αἰώνια καὶ ζωτικά περιλαμβάνονται ἅτινα τοῖς ἐπιμένουσιν ἐν τῇ αἵρέσει, μεγάλην τῆς καταδίκης τήν τιμωρίαν πορίζουσιν, ἵνα, ὅπερ ἦν αὐτοῖς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πρὸς τήν αἰώνιον ζωὴν ἀκολουθητέον φωτεινότερον, τοῦτο γένηται αὐτοῖς ἐν τῇ πλάνῃ σκοτεινότερον καὶ πλέον καταδεδικασμένον' ὅπερ τινές ἔφυγον καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς καθολικῆς μητρός τά εὐθύτατα ἐπιγνόντες, πάντα ἐκεῖνα τά ἅγια μυστήρια φίλτρῳ τῆς ἀληθείας ἐπίστευσαν καὶ ὑπεδέξαντο».

Στούς αἰρετικούς δὲν ὑφίσταται κἂν ἀληθές βάπτισμα ἢ χρίσμα («ἀσφαλῶς κρατοῦμεν, μηδένα βαπτίζεσθαι δύνασθαι ἔξω τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας' ἐνός ὄντος βαπτίσματος καὶ ἐν μόνῃ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ὑπάρχοντος'... ὅθεν οὐ δύναται χρίσμα τό παράπαν παρά τοῖς αἰρετικοῖς εἶναι»). Ὁ λόγος εἶναι προφανής' «παρά δέ τοῖς αἰρετικοῖς, ὅπου ἐκκλησία οὐκ ἔστιν, ἀδύνατον ἀμαρτημάτων ἄφεσιν λαβεῖν» καὶ «οὐ γάρ δύναται ἐν μέρει ὑπερισχύειν' εἰ ἡδυνήθη βαπτίσαι, ἴσχυσε καὶ Ἅγιον Πνεῦμα δοῦναι' εἰ οὐκ ἡδυνήθη, ὅτι ἔξω ὦν, Πνεῦμα Ἅγιον οὐκ ἔχει, οὐ δύναται τόν

²³ Παρ. 19, 23.

²⁴ ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, *Χρηστοθήεια τῶν Χριστιανῶν*, ἐκδ. Ρηγόπουλος, Θεσσαλονίκη 1999, σσ. 410-413.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ἐρχόμενον βαπτίσαι, ενός ὄντος τοῦ Βαπτίσματος καὶ ενός ὄντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ μιᾶς ἐκκλησίας ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἐπάνω Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου ἀρχῆθεν λέγοντος τῆς ἐνότητος τεθεμελιωμένης· καὶ διὰ τοῦτο τά ὑπ' αὐτῶν γινόμενα ψευδῇ καὶ κενᾷ ὑπάρχοντα, πάντα ἐστὶν ἀδόκιμα»²⁵. Ὁ Κανόνας αὐτός δὲν ἀποτελεῖ κάτι τό καινοφανές στὴν Ἐκκλησία. Εἶναι ἀπήχηση τῆς ἐκκλησιολογίας τοῦ Ἀποστόλου Παύλου· «ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα»²⁶. Κάθε ἄλλη θεώρηση θὰ ἀνέτρεπε αὐτὴ τὴν ἐκκλησιολογικὴ βάση²⁷. Γιατί, ἀπὸ τῆς μιᾶς, ἂν μία εἶναι ἡ Καθολικὴ, Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ ἓνα εἶναι τὸ ἀληθές Βάπτισμα, πῶς μπορεῖ νὰ εἶναι ἀληθές τὸ Βάπτισμα τῶν αἰρετικῶν, ἀφοῦ αὐτοὶ δὲν εἶναι μέσα στὴν Καθολικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀλλὰ ἀπεκόπηκαν ἀπὸ αὐτὴ διὰ τῆς αἰρέσεως; Ἀπὸ τῆς ἄλλης, ἂν εἶναι ἀληθές τὸ Βάπτισμα τῶν αἰρετικῶν, εἶναι ἀληθές καὶ τὸ Βάπτισμα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, τότε, λοιπόν, δὲν εἶναι ἓνα βάπτισμα, καθὼς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος βοᾷ, ἀλλὰ δύο, τὸ ὁποῖο εἶναι ἀτοπώτατο.

Σχετικὰ μὲ τὴν χειροτονία καὶ τὴν ἱερωσύνη τῶν αἰρετικῶν χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ φράση τοῦ ξη' Κανόνος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων: «...τούς γάρ παρὰ τῶν τοιούτων (τῶν αἰρετικῶν) βαπτισθέντας, ἢ χειροτονηθέντας, οὔτε πιστούς, οὔτε κληρικούς εἶναι δυνατόν». Ἐρμηνεύοντας ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης τὸν ἐν λόγῳ Κανόνα, λέει ὅτι αὐτοί, πού βαπτίσθηκαν ἢ χειροτονήθηκαν ἀπὸ αἰρετικούς, δὲν μποροῦν καθόλου νὰ εἶναι Χριστιανοί μὲ τὸ αἰρετικὸ αὐτὸ βάπτισμα ἢ καλύτερα μόλυσμα, οὔτε Ἱερεῖς καὶ Κληρικοί μὲ τὴν αἰρετικὴ αὐτὴ χειροτονία. Γι'αὐτὸ αὐτοὶ ἀκινδύνως καὶ βαπτίζονται ἀπὸ τοὺς ὀρθοδόξους Ἱερεῖς καὶ χειροτονοῦνται ἀπὸ τοὺς ὀρθοδόξους Ἐπισκόπους. Γι'αὐτὸ καὶ ὁ Μ. Βασίλειος γράφοντας πρὸς τοὺς Νικοπολίτες, λέει ὅτι δὲν θὰ συναριθμῇ ποτέ μαζί μὲ τοὺς ἀληθεῖς ἱερεῖς τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖνον πού χειροτονήθηκε καὶ ἔλαβε προστασία λαοῦ ἀπὸ τὰ βέβηλα χέρια τῶν αἰρετικῶν, πρὸς ἀνατροπὴ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Προσθέτει ὁ Ἅγιος Νικόδημος καὶ τὴ μαρτυρία τοῦ σχολιαστοῦ Βαλσαμῶνος, ὁ ὁποῖος λέει ὅτι, ἂν αἰρετικὸς ἱερεὺς ἢ διάκονος βαπτισθεῖ (ἢ μυρωθεῖ) ἢ προτέρα τοῦ ἱερωσύνης, ἐπειδὴ εἶναι μιαιροσύνη, λογίζεται ὡς ἀνύπαρκτη. Ἄν, ὅμως, μετὰ ἀπὸ αὐτὰ βρεθεῖ ἄξιος, γίνεται καὶ ἱερεὺς καὶ Ἀρχιερεὺς. Ἐπειδὴ, λοιπόν, σύμφωνα μὲ

²⁵ Κανὼν Καρχηδόνας.

²⁶ Εφ. 4, 4-5.

²⁷ ΑΡΧΙΜ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΨΑΝΗΣ, *Ἡ ποιμαντικὴ διακονία κατὰ τοὺς Ἱερούς Κανόνες*, ἐκδ. Ἀθῶς, Ἀθήνα 2003, σσ. 156-157.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

τόν παρόντα Ἀποστολικό Κανόνα, οἱ αἰρετικοί δέν ἔχουν ἱερωσύνη, ἄρα καί τὰ ἱερουργούμενα ἀπό αὐτούς εἶναι κοινά καί ἄμοιρα Χάριτος καί ἁγιασμοῦ²⁸. Ὅπως ἀναφέρει καί ὁ Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης : «Ἡ ἱερωσύνη στό πλαίσιο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἱερωσύνη τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός τελεῖ τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας Του διά τῶν Ἐπισκόπων καί Ἱερέων Του. Ἡ ἱερωσύνη, ὅπως ἄλλωστε καί ὅλα τὰ μυστήρια, ἀποτελεῖ λειτουργική φανέρωση τῆς Ἐκκλησίας (ἡ Ἐκκλησία *“σημαίνεται ἐν τοῖς μυστηρίοις”*, κατὰ τόν Ἅγιο Νικόλαο Καβάσιλα). Τοῦτο σημαίνει ὅτι, γιά νά ὑπάρχουν μυστήρια, πρέπει προηγουμένως νά ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία. Τά μυστήρια εἶναι σάν τὰ κλαδιά ἑνός δένδρου. Ζωντανά κλαδιά, πού ἀνθοῦν καί καρποφοροῦν, μποροῦν νά ὑπάρχουν μόνον, ὅταν αὐτά εἶναι ὀργανική προέκταση τοῦ δένδρου, ὅταν δηλαδή εἶναι ὄντολογικά συνδεδεμένα μέ τόν κορμό τοῦ δένδρου»²⁹.

Εἶναι φανερό πλέον, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὅτι διαχέετε τό πνεῦμα τοῦ συγχρόνου διαχριστιανικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, γι'αὐτό καί δέχεσθε, ὀνομάζετε καί ἀναγνωρίζετε τίς αἱρέσεις ὡς «Ἐκκλησίες», ἐρχόμενος σέ πλήρη ἀντίθεση καί ἀντίφαση μέ τήν διαχρονική παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τόν κάθε πιστό, ὅμως, θά πρέπει νά τόν ἐνδιαφέρει τί λέει, τί διδάσκει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ Ἁγία Γραφή, τό ἅγιο Εὐαγγέλιο, οἱ ἅγιες καί Οἰκουμενικές Σύνοδοι, οἱ ἱεροί Κανόνες καί οἱ ἅγιοι Πατέρες.

Ταπεινῶς ἐρωτῶμεν, Παναγιώτατε Δέσποτα : Διατί, ἐνῶ ἀποδίδετε τίτλους ἐκκλησιαστικότητος στούς πρόδηλα κακοδόξους αἰρετικούς, δέν προβαίνετε στήν μαζί τους διαμυστηριακή κοινωνία; Αὐτό δέν ἀποτελεῖ τήν πλέον κραυγαλέα ἀπόδειξη τῆς κακοδοξίας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ; Ἄν πράγματι πιστεύετε τίς διακηρύξεις Ὑμῶν, ἡ μυστηριακή διακοινωνία εἶναι μονόδρομος, γιατί ἄλλως ἀποδεικνύετε μέ τήν στάση Ὑμῶν τήν ἀνυπαρξία τῶν τίτλων ἐκκλησιαστικότητος, πού ἀποδίδετε στούς ψευδεπισκόπους τῶν κακοδόξων!!! Καί ἀποδεικνύεται ἀκόμη ὅτι αὕτη ἡ στάση ἀποτελεῖ «εὐφυᾶ διπλωματία» ἀλλά χωρεῖ διπλωματία στά τῆς πίστεως;

Γ) Τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων

²⁸ ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, *Πηδάλιον*, σσ. 89-91.

²⁹ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΕΛΕΓΓΙΔΗΣ, «Εἶναι οἱ ἐτερόδοξοι μέλη τῆς Ἐκκλησίας;», *Ἐν Συνειδήσει Ὁικουμενισμός Ὑποκριτική καί κριτική προσέγγιση*, ἐκδ. Ἱ. Μ. Μεγάλου Μετεώρου, Ἅγια Μετέωρα Ἰούνιος 2009, σσ. 80-81.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Στίς ὁμιλίες Ὑμῶν καί ἰδιαιτέρως στήν Πατριαρχική καί Συνοδική ἐγκύκλιό Ὑμῶν³⁰ ἀναφέρεσθε, Παναγιώτατε Δέσποτα, στό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων καί στήν ἀνεξιθρησκεία καί προσπαθεῖτε νά στηρίζετε τήν παναίρεση τοῦ συγκρητιστικοῦ διαχριστιανικοῦ καί διαθρησκευτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, βασιζόμενος στήν ἀνεξιθρησκεία τοῦ Διατάγματος, τό ὁποῖο, ὅμως, δέν ἔχει καμμία σχέση μέ ὅσα σήμερα τεκταίνονται στό χῶρο τοῦ διαθρησκευτικοῦ καί διαχριστιανικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὁ ὁποῖος δέν προβάλλει τήν μοναδικότητα τοῦ Εὐαγγελίου, δέν εὐνοεῖ τό Χριστιανισμό, ὅπως τόν εὐνόησε τό «Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων» καί ἡ μετέπειτα ἰσαπόστολη δράση τοῦ Μ. Κωνσταντίνου. Ἀντίθετα μᾶς ἐπιστρέφει στό πρό Χριστοῦ σκότος τῆς ἰσότητος καί ἰσοτιμίας τῶν θρησκειῶν, τῆς ἀνεξιθρησκείας, στήν «Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν», ὅπως περιγράφεται στό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο : «Γῇ Ζαβουλῶν καί γῇ Νεφθαλείμ, ὁδόν θαλάσσης πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, ὁ λαός ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καί τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς»³¹.

Κατ'ἀρχήν δέν εἶναι ἀκριβές ὅτι τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων καθιέρωσε τήν ἀνεξιθρησκεία. Το Διάταγμα ἐκφράζει περισσότερο τή θέληση καί τήν ἀπόφαση τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, καί λιγότερο τοῦ Λικινίου, νά παύσουν οἱ φοβεροί καί ἄδικοι διωγμοί τῆς ρωμαϊκῆς πολιτείας ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν καί νά ἐπιτραπῇ καί εἰς αὐτούς νά ἀσκοῦν ἐλεύθερα τά τῆς πίστεως καί τῆς λατρείας τους, ὅπως αὐτό αὐτονοήτως ἴσχυε γιά τούς ἄλλους ὑπηκόους τῆς αὐτοκρατορίας, ἀκόμη καί γιά τούς Ἰουδαίους.

Γιά νά μὴ φανεῖ δέ στοὺς εἰδωολάτρες ὅτι ἡ πολιτεία ἐγκαταλείπει τήν πατρώα θρησκεία τῆς πλειονότητος τῶν ὑπηκόων καί στρέφεται ἐμφανῶς ὑπὲρ τῶν μέχρι τότε μετὰ μίσους διωκομένων Χριστιανῶν, πού ἀποτελοῦσαν μειονότητα, οἱ ἀποφάσεις τῶν Μεδιολάνων ἐμφανίσθηκαν ὡς εἰσηγούμενες τήν ἀνεξιθρησκεία γιά ὅλους τούς ὑπηκόους τῆς αὐτοκρατορίας, ὥστε νά ἀποτρέπονται σκέψεις γιά εὐνοία ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν, καί ἀυξηθεῖ το μῖσος ἐναντίον τους.

Εἶναι, ὅμως, σαφές ἀπό τήν ἱστορική πραγματικότητα ὅτι ὁ συγκρητισμός, ἡ ἀνάμειξη δηλαδή διαφόρων θρησκειῶν, πού ἐπιστεῦοντο ἐλεύθερα στή ρωμαϊκή αὐτοκρατορία, ἐκ τῆς ὁποίας ἀναμείξεως προῆλθε καί τό κίνημα τοῦ Γνωστικισμοῦ, ἀποτελεῖ βασικό γνώρισμα τῆς θρησκευτικῆς πολιτικῆς τῶν πρὸ τοῦ Μ.

³⁰ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17106-patriarxiki-egkiklios>

³¹ Ματθ. 4, 15-16.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Κωνσταντίνου Ρωμαίων αυτοκρατόρων. Έπομένως καί πρό τοῦ «Διατάγματος τῶν Μεδιολάνων» ὑπῆρχε ἀνεξιθρησκεία, ἡ ὁποία ἐξαιροῦσε ἀδίκως μόνο τοὺς Χριστιανούς. Γιά τό λόγο αὐτό τό «Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων» δέν πρέπει νά θεωρεῖται ὅτι εἰσηγεῖται τή γενική ἀρχή τῆς ἀνεξιθρησκίας, ἀλλά κυρίως ὅτι θεραπεύει τήν ἄνιση μεταχείριση τῶν Χριστιανῶν, σέ σχέση μέ τοὺς ὁπαδούς τῶν ἄλλων θρησκειῶν. Αὐτό φαίνεται καί ἀπό τό κείμενο τοῦ «Διατάγματος», τό ὁποῖο ἐξέδωκε στίς 15 Ἰουνίου τοῦ 313 ὁ Λικίνιος, μετά τήν θριαμβευτική του εἴσοδο στή Νικομήδεια καί τό ἀπηύθυνε πρὸς τόν ἑπαρχο τῆς Βιθυνίας. Πρόκειται δηλαδή γιά διάταγμα, πού ἐξέδωκε ὁ Λικίνιος στή Νικομήδεια, μέ βάση τή συμφωνία τῶν Μεδιολάνων³².

Έπομένως, οἱ ἀποφάσεις τῶν Μεδιολάνων ἐνέταξαν κατ' ἰσονομίαν καί τόν μέχρι τότε διωκόμενο Χριστιανισμό στά πλαίσια μιᾶς θεσμικά κατοχυρωμένης ἀνεξιθρησκίας καί θρησκευτικῆς ἐλευθερίας³³, καί ἄνοιξαν πλέον τό δρόμο μέσα στά ἐπόμενα δέκα ἔτη, γιά νά θεμελιωθεῖ τό πρῶτο καί μοναδικό σέ πολιτισμική καρποφορία καί χρονική διάρκεια χριστιανικό κράτος, τό δρόμο ἐπίσης γιά τήν πλήρη ἐκχριστιάνιση τῆς Εὐρώπης, πού τώρα δυστυχῶς ἔχει σχεδόν ἀποχριστιανισθεῖ³⁴.

Χωρίς ἀμφιβολία, τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων, μέ τήν ἐπίσημη νομική κατοχύρωση τῶν δύο ἀρχῶν, δηλαδή τῆς ἐντάξεως καί τοῦ Χριστιανισμοῦ στήν ἀρχή τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἀλλά καί τῆς ἐλευθερίας συνειδήσεως τῶν Ρωμαίων γιά τήν ἐπιλογή ὁποιασδήποτε θρησκευτικῆς πίστεως καί εἰδικότερα τῆς χριστιανικῆς, εὐνοοῦσε κυρίως τόν Χριστιανισμό³⁵.

Παρατηροῦμε ἐπίσης ὅτι ἔχει δοθῇ πολύ μεγάλη δημοσιότητα στο γεγονός τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων γιά τά 1700 ἔτη ἀπό τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων. Συναντήσεις ἐπὶ συναντήσεων, συσκέψεις ἐπὶ συσκέψεων καί ἰδιαίτερα ἀπόδοση μεγάλης σημασίας στό ἐάν στίς ἐκδηλώσεις θά λάβει μέρος καί ὁ πάπας τῆς Ρώμης. Φαίνεται μάλιστα ὅτι τίθενται κάποιοι ὅροι στίς διμερεῖς συναντήσεις μεταξύ Βατικανοῦ καί Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας (Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, Πατριαρχεῖο

³² Α. ΤΖΟΟΥΝΣ, Ὁ Κωνσταντῖνος καί ὁ ἐκχριστιανισμός τῆς Εὐρώπης, Ἀθήνα 1962, ἐκδ. «Γαλαξίας», σελ. 97-98. ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ, Ἐκκλησιαστική Ἱστορία 10, 5, 4-6, ΕΠΕ 3, 286-288.

³³ ΒΛΑΣΙΟΣ ΦΕΙΔΑΣ, Ἐκκλησιαστική Ἱστορία, τόμ. Α', Ἀθῆναι 1992, σ. 334.

³⁴ Γιά τόν ἀποχριστιανισμό τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία διά τῶν ἡγετῶν της ἀρνήθηκε στή «Χάρτα γιά τά ἀνθρώπινα δικαιώματα», πού ψηφίσθηκε τό Δεκέμβριο τοῦ 2000 στήν Νίκαια τῆς Γαλλίας, ὁποιαδήποτε ἀναφορά στό χριστιανικό παρελθόν της, στίς χριστιανικὲς ρίζες της, βλ. Πρωτοπρεσβ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, Ἀπό τή Νίκαια τῆς Βιθυνίας στή Νίκαια τῆς Γαλλίας. Ὁ Μ. Κωνσταντῖνος καί οἱ μικροί τῶν καιρῶν μας, Θεσσαλονίκη 2001.

³⁵ ΒΛΑΣΙΟΣ ΦΕΙΔΑΣ, ἐνθ' ἄνωτ., σ. 330.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Σερβίας), από τούς οποίους θά εξαρτηθεῖ τό ἐάν ὁ πάπας θα ἀποδεχθεῖ τήν πρόσκληση, τήν ὁποία εἶναι ἀποφασισμένη κατ' ἐγκύρους πληροφορίας νά ἀποστείλει ἡ Σερβική Ἐκκλησία. Καί οἱ ὄροι αὐτοί ἀσφαλῶς ἔχουν σχέση μέ τό πῶς θά προβληθεῖ ἀνά τόν κόσμο ἡ δῆθεν ἐξέχουσα, καί πρωτιστεύουσα θέση τοῦ Ρωμαίου ποντίφηκα, μεταξύ ὅλων τῶν Χριστιανῶν ἡγετῶν, πῶς δηλαδή θά προβληθεῖ τό κανονικῶς ἀνύπαρκτο πρωτεῖο τοῦ πάπα, πού ἀποτελεῖ ἀκανθῶδες καί δυσεπίλυτο πρόβλημα ἀνά τους αἰῶνες, γιατί τορπιλίζει τό συνοδικό πολίτευμα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας· κινδυνεύει μάλιστα νά τορπιλίσει καί τόν ἀπό τριακονταετίας (1980 καί ἐξῆς) διεξαγόμενο προσχηματικό καί ἀντιπατερικό διάλογο μεταξύ Ὁρθοδόξων καί Παπικῶν.

Ἐχουν δοθεῖ τέτοιες διαστάσεις καί τόση σημασία στίς ἐορταστικές αὐτές ἐκδηλώσεις, ὥστε μεγεθυντικά πολλοί πιστεύουν ὅτι δέν ἀποκλείεται, κατὰ τή συνάντηση αὐτή τοῦ πάπα μέ τούς ὀρθοδόξους πατριάρχας καί προκαθημένους νά προχωρήσετε καί σέ κοινό ποτήριο. Αὐτό βέβαια τό εὔχονται ἀνά τούς αἰῶνες ὅλοι οἱ Ἅγιοι καί τό εὐχόμεθα ὅλοι μας, ὑπό τήν ἀναγκαῖα καί ἀπαραίτητη προϋπόθεση ὅτι ὁ πάπας θά ἀποκηρύξει ὅλες τις αἰρέσεις καί τίς πλάνες του καί θα ἐπιστρέφει ἐν μετάνοιά στήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία. Διαφορετικά δέν θά ἔχουμε ἀληθινή ἔνωση, ἀλλά ψεύτικη, ὅπως ἔγινε καί στό παρελθόν μέ τίς ψευδοσυνόδους τῆς Λυών (1274) καί τῆς Φερράρας - Φλωρεντίας (1438-1439).

Ἡ ἐμπλοκή τοῦ πάπα στούς ἐορτασμούς τῶν 1700 ἐτῶν ἀπό το «Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων», ἄνευ δημοσίας, προηγουμένως, ἀποκηρύξεως τῶν αἰρέσεων τοῦ Παπισμοῦ, ἀποτελεῖ νόθευση τοῦ πνεύματος τῶν Μεδιολάνων, ἀποσκοπεῖ στήν προβολή τοῦ πρωτείου τοῦ πάπα καί τοῦ παναιρετικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, δέν εἶναι Κωνσταντίνειες, ἀλλά ψευδο-Κωνσταντίνειες ἐκδηλώσεις, πού ὑπενθυμίζουν τή μεγάλη ἱστορική ἀπάτη τῆς «Ψευδο-Κωνσταντίνειας δωρεᾶς», καί τῶν «Ψευδο-Ἰσιδωρείων Διατάξεων». Σύμφωνα μέ τους εἰδικούς, «οὐδεμία ἄλλη νοθεία ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ συνετελέσθη μετά τόσης τέχνης καί οὐδεμία ἄλλη εἶχε τόσον μεγάλα ἀποτελέσματα»³⁶. Κατά τήν ψευδοκωνσταντίνεια δωρεά ὁ

Μ.

Κωνσταντῖνος, ἀναχωρώντας ἀπό τήν Δύση, γιά νά μεταφέρει τήν πρωτεύουσα τῆς αὐτοκρατορίας στήν Ἀνατολή, παρεχώρησε δῆθεν στόν πάπα τήν διοίκηση, πολιτική καί ἐκκλησιαστική, τοῦ δυτικοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους. Με βάση τό μεγάλο ἱστορικό αὐτό ψέμμα, ἐπί

³⁶ ΑΡΧΙΜ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, Ἐκκλησιαστική Ἱστορία, Ἀθῆναι 1959, σελ. 299-300.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λεωφ. Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

αίωνες συνταράχθηκε ή Δύση από τόν παποκαισαρισμό, τούς αγώνες δηλαδή του πάπα νά επιβληθεί καί επί τής πολιτικής εξουσίας έναντι τών δυτικῶν ήγεμόνων, πολλάκις ὅμως καί ή Ανατολή, μέ ἐπεμβάσεις του, πολιτικές καί ἐκκλησιαστικές.

Οί ἐπετειακοί ἐορτασμοί γιά το «Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων» θα εἶχαν νόημα, ἂν μέσα ἀπό αὐτούς προεβάλετο ή σταδιακή ἐκχριστιάνιση τής Εὐρώπης, πού ἄρχισε ἀπό τό Μ. Κωνσταντῖνο, ὡς καί ή σταδιακή καί τώρα σχεδόν ὀριστική ἀποχριστιάνισή της μέ κύριο ὑπεύθυνο τόν Παπισμό, πού ἐνόθευσε το εὐαγγελικό κήρυγμα καί ἀναμείχθηκε εἰς τά τοῦ κόσμου. Ἡ Ὁρθόδοξη Καθολική Ἐκκλησία δυστυχῶς ἀπό τόν περασμένο αἰῶνα, ἔχει ἀμνηστεύσει μέ τόν Οἰκουμενισμό τήν αἵρετική διαστροφή τοῦ Παπισμοῦ, τόν ὁποῖο ἀναγνωρίζει, διά τῶν οἰκουμενιστῶν ήγετῶν της, ὡς κανονική, ὡς «ἀδελφή Ἐκκλησία», ἀλλά καί τόν εἰκονομαχικό καί διαλυτικό Προτεσταντισμό, μέ τήν συμμετοχή της στό λεγόμενο «Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν», πού οὐσιαστικῶς εἶναι Παγκόσμιο Συμβούλιο Αἱρέσεων καί Πλάνης³⁷.

Δ) Κοινή πίστη;

Σέ ἓνα σημεῖο τής ὁμιλίας Ὑμῶν, κατά τήν ἄφιξη Ὑμῶν στό Μιλᾶνο, εἶπατε, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὅτι «ή πίστις μας εἶναι ζῶσα καί ὄχι ἰδεολογικόν κατασκεύασμα καί ἀνθρωπίνη θεωρία· δέν εἶναι "βρῶσις καί πόσις ἀπολλυμένη", ἀλλά ζωή»³⁸. Στήν ὁμιλία Ὑμῶν, στή Βασιλική τοῦ Ἀγίου Ἀμβροσίου, εἶπατε: «Ἐνδιέφερε τόν Αὐτοκράτορα (τό Μεγάλο Κωνσταντῖνο) ὡς εἰκός, βαθέως καί ή ἐνότης τής Ἐκκλησίας, ή ὁποία προϋποθέτει τήν ἐνότητα ἐν τῇ πίστει, ἄνευ τής ὁποίας ἐν τῇ οὐσίᾳ εἶναι ἀδύνατος»³⁹. Ἀλλά καί ὁ Καρδινάλιος Ἀγγελος Σκόλα, καλωσορίζοντας Ὑμᾶς, εἶπε : «Εἶστε εὐπρόσδεκτος στά μέρη τοῦ Ἀμβροσίου, ἐνός κοινῶν Ἀγίου σέ Ανατολή καί Δύση, Πατέρα τής Ἐκκλησίας καί Διδάσκαλο τής κοινῆς χριστιανικῆς πίστεως»⁴⁰.

Δέν διευκρινίζετε, ὅμως, Παναγιώτατε Δέσποτα, ποιά εἶναι αὕτη ή Πίστη· εἶναι ή ὀρθόδοξη; εἶναι ή παπική; Μήπως εἶναι ἓνα μείγμα αὐτῶν; Μήπως εἶναι ή πίστη τής δογματικῆς ποικιλομορφίας, ὅπως ἤδη εἶχε καθιερωθεῖ ἀπό τίς προηγούμενες ἀπόπειρες ἐνώσεως ὑπό

³⁷ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Πρός «κοινόν ποτήριον» Ὁρθοδόξων καί Παπικῶν εἰς τάς ἐκδηλώσεις διά τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων»; Θεοδρομία ΙΔ⁴ (Οκτώβριος-Δεκέμβριος 2012) 485-495.

³⁸ <http://www.romfea.gr/ektakta-nea-2/17007-scola>

³⁹ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17051-2013-05-17-07-55-11>

⁴⁰ <http://www.romfea.gr/ektakta-nea-2/17007-scola>.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

τοὺς ἐκάστοτε λατινόφρονες Ὁρθοδόξους, ὅπως στὶς Συνόδους Λυών καὶ Φερράρας-Φλωρεντίας; Δυστυχῶς, ἡ πορεία τοῦ Διαλόγου ἀποδεικνύει ὅτι θὰ παραβλεφθοῦν οἱ διαφορὲς καὶ θὰ γίνῃ ἔνωση μὲ διατήρηση τῆς δογματικῆς ἐτερότητος. Μάλιστα στὸ Porto Alegre, στὴν Θ' Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Π.Σ.Ε., ἡ δογματικὴ διαφοροποίηση ἐντὸς τῆς «ὑπερ-ἐκκλησίας» τοῦ Π.Σ.Ε. καταξιώθηκε πλήρως, καὶ ἔτσι τὰ λόγια τοῦ ἁγίου Ἰουλίου Πάπα Ρώμης ἀρμόζουν στὴν περίσταση: «Τὸ νὰ προσποιούμαστε ὅτι συμφωνοῦμε μὲ τὰ λόγια, ἐνῶ διαφωνοῦμε στὰ δόγματα, εἶναι ἀσεβές»⁴¹.

Παναγιώτατε Δέσποτα, οἱ Ὁρθόδοξοι διδαχθήκαμε ὑπὸ τῶν θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ συγχρόνων παραδοσιακῶν Πατέρων καὶ Γεροντάδων, ὅτι δέν ἔχουμε κοινὴ πίστη μὲ τοὺς Παπικούς. Ἄλλωστε πολλοὶ Σεβ. Μητροπολιτὲς τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι σέβονται τοὺς φρικώδεις ὄρκους, τοὺς ὁποίους ἔδωσαν κατὰ τὴν χειροτονία τους, δέν ἀποδέχονται τὸ Βατικανό ὡς κανονικὴ Ἐκκλησία, τοὺς δὲ Παπικούς ἀποκαλοῦν αἵρετικούς ἀλλὰ δέν ὁμιλοῦν διὰ νὰ μὴ χαρακτηρισθοῦν «ἀκραῖοι, συντηρητικοί, φονταμενταλιστές» κ.ἄ..

Ε) Οἱ πραγματικὲς αἰτίες τῆς ἀλώσεως τῆς Κων/λεως

Στὴν ὁμιλία Ὑμῶν, κατὰ τὴν ἄφιξη Ὑμῶν στό Μιλᾶνο, ἀναφερόμενος στὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ 1453, εἶπατε, Παναγιώτατε Δέσποτα: «Μετά τὴν πτώσιν, κρίμασιν οἷς οἶδεν ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρὼν Κύριος, τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας...»⁴².

Ἐδῶ νομίζουμε ὅτι εἰσηγείσθε ἀγνωστικισμό ἐπὶ τοῦ θέματος, ἰσχυριζόμενος ὅτι μόνον ὁ Κύριος γνωρίζει γιατί ἔπεσε ἡ Πόλις. Διὰ Ὑμεῖς, Παναγιώτατε, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κων/λεως καὶ Νέας Ρώμης, δέν εἶπατε γυμνῇ τὴν ἀλήθεια περὶ τῶν πραγματικῶν αἰτιῶν τῆς πτώσεως τῆς Κων/λεως ἐνώπιον τῶν Παπικῶν;

Ἄς εἰπωθοῦν, λοιπόν τὰ πράγματα μὲ τὸ ὄνομά τους, πρὸς ἀποκατάσταση τῆς ἀληθείας.

Ὁ Παπισμός, πειθήνιο ὄργανο τοῦ Σατανᾶ, κατὰ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ⁴³, δέν ἀρκεῖται στή διατύπωση αἱρέσεων καὶ πλανῶν, ἀλλὰ ἐπιχείρησε καὶ ἐπιχειρεῖ νὰ τίς ἐπιβάλλει διὰ τῆς βίας,

⁴¹ ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ, *Τερά Παράλληλα Α'*, 77 PG 96, 509A, ΣΥΝΑΞΙΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΩΝ, Οὐκ ἐσμέν τῶν Πατέρων σοφότεροι 17-10-2011, <http://www.theodromia.gr/92BD47EB.el.aspx>

⁴² <http://www.romfea.gr/ektakta-nea-2/17007-scola>

⁴³ ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ, Λόγος ἀποδεικτικός περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Α', ἐκδ. Γρηγόριος Παλαμᾶς, Θεσσαλονίκη 1981, ΕΠΕ 1 Πρόλογος 3-4, σ. 68.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

φθάνοντας μέχρι τέτοιου σημείου μίσους ἐναντίον ὧν δέν δέχονται τίς αἰρέσεις του, ὥστε νά τούς ὀδηγεῖ στό θάνατο. «*Εκείνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς καί ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν*»⁴⁴. Ἰδιαίτερα ὅσα ἔπραξαν οἱ Παπικοί κατά τήν πρώτη ἄλωση τῆς Κων/λῆς τό 1204, ξεπερνοῦν σέ φρίκη καί βιαιότητες ἀκόμη καί τήν συμπεριφορὰ ἀλλοθρήσκων καί βαρβάρων κατακτητῶν. Οἱ περισσότεροι ἀπό τούς ἱστορικούς συμφωνοῦν περὶ τοῦ ὅτι, ἂν δέν εἶχε ἀποδυναμωθεῖ ἡ αὐτοκρατορία ἀπό τούς σταυροφόρους τοῦ Πάπα, δέν θά ἔπεφτε μετὰ ἀπό διακόσια πενήντα χρόνια (1204-1453) στά χέρια τοῦ Μωάμεθ, συμπαρασύροντας στήν πτώση, ἀλλά ὄχι καί στήν ἐξαφάνιση, τό μεγαλεῖο τῆς Ρωμιοσύνης⁴⁵.

Σύμφωνα μέ τούς ἱστορικούς, τά αἷτια τῆς δευτέρας ἀλώσεως τοῦ 1453 συνεπεία τῆς πρώτης πτώσεως τοῦ 1204, τά ὁποῖα ἐπέφεραν τήν πτώση τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, συνοψίζονται στά ἑξῆς: α) Ἡ οἰκονομική κρίση, ἡ ὁποία, τίς παραμονές τῆς ἀλώσεως μᾶστιζε τό Ρωμαϊκό κράτος, πού δέ διέθετε πιά πόρους γιά τόν ἐξοπλισμό ἱκανοῦ στρατοῦ καί στόλου. β) Ἡ ἔλλειψη ἐπαρκoῦς βοήθειας ἐκ μέρους τοῦ Πάπα καί τῶν βασιλέων τῆς Δύσης, οἱ ὁποῖοι στήν ἀρχή, ὅπως συνήθως, ὑπόσχονταν τά πάντα, καί κατόπιν ἀρκέστηκαν στήν ἀποστολή ἑνός μικροῦ στόλου πλοιαρίων καί λίγων ἑκατοντάδων στρατιωτῶν, πού διατελοῦσαν ὑπό τίς διαταγές τοῦ γενναίου Ἰουστινιάνη. γ) Ἡ προηγηθεῖσα ἐξασθένηση τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ἀπό τίς ἀλλεπάλληλες βαρβαρικές ἐπιδρομές καί ἰδίως ἀπό τήν ἐπιδρομή τῶν περιβόητων Σταυροφόρων. δ) Ἡ ἀκμή, ἡ σφριγηλότητα τοῦ νεαροῦ κράτους τῶν Μωαμεθανῶν. ε) Ἡ δυσαναλογία τῶν δικῶν μας στρατιωτικῶν δυνάμεων πρὸς τίς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, δεδομένου ὅτι 7.000 στρατιῶτες τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου ἀντιπαρατάχθηκαν σέ τριακονταπλάσιες δυνάμεις τοῦ Μωάμεθ Β'. στ) Ἡ διάπραξη ἀπό τούς δικούς μας στρατηγικῶν λαθῶν κατά τή διάρκεια τῶν μαχῶν. ζ) Ὁ ἐφοδιασμός τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ μέ νέο ὄπλο, τό τεράστιο τηλεβόλο, τό ὁποῖο ἔβαλε κατά τῶν τειχῶν καί μέ τό δαιμονιώδη κρότο ἐπιδροῦσε ψυχολογικά στούς πολιορκούμενους. η) τέλος, ἡ ἀπρονοησία τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων νά ἀφήσουν ἀνοιχτή μία ἀπό τίς πύλες τοῦ ἀπέραντου τείχους, μέσω τῆς ὁποίας καί ἔγινε ἡ πρώτη εἰσοδος τῶν βαρβάρων στήν Πόλη.

⁴⁴ Ιω. 8, 44.

⁴⁵ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Γνωμάτευση τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς ἀπαγορευτική τῶν συμπροσευχῶν», *Θεοδρομία* ΙΔ³ (Ἰούλιος-Σεπτέμβριος) 326.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Ἡ μαρτυρία, τοῦ ἁγίου Γενναδίου Σχολαρίου, τοῦ πρώτου μετὰ τὴν ἄλωση Πατριάρχου, εἶναι οὐσιώδης. Ὁ ἅγιος Γεννάδιος, μπροστὰ στίς ἰταμές παπικές ἀπαιτήσεις, καί γιὰ νά προλάβει νέα ἀποστασία στήν πίστη, ἀναπτύσσει μεγάλη δραστηριότητα. Ἀπευθύνεται μέ ἐπιστολές στό βασιλέα, στό μέγα δούκα Λουκᾶ Νοταρᾶ καί πρὸς τὸ λαό, γιὰ νά τοὺς ἐξηγήσει ὅτι ἡ Πόλη μπορεῖ νά σωθεῖ, χωρὶς τὴν προδοσία τῆς πίστεως, ὅποτε θά πρόκειται γιὰ διπλὴ σωτηρία, ἀπὸ τοὺς Τούρκους καί ἀπὸ τοὺς Λατίνους. Ἀπαιτεῖται τόνωση τοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ καί ὄχι μοιρολατρικὴ ἐγκαρτέρηση καί ἡττοπάθεια· ἐάν χρειασθεῖ, πρέπει νά εἶναι ἔτοιμοι καί τὴ ζωὴ τους ἀκόμη νά θυσιάσουν. Ὅσες φορές ἡ Πόλη ἐναπέθετε τίς ἐλπίδες στό Θεό καί ὄχι σέ δυσσεβεῖς συμμαχίες ἀνθρώπων ἐσώζετο. Ὁ Θεός θά βοηθήσει, ἐάν καί οἱ πολῖτες συνεργήσουν στήν ἄμυνα τῆς Πόλεως, ἂν προσφέρουν χρήματα, ἂν ἀδειάσουν τὰ βαλάντιά τους, ἂν προσφέρουν προσωπικὴ ἐργασία στήν ἐνίσχυση τῶν τειχῶν. Προδότης δέν εἶναι ἐκεῖνος, πού ἀποκρούει τὴν ἀμφίβολη καί μέ ἐπαχθῇ ἀνταλλάγματα βοήθεια τῶν ξένων, ἀλλὰ αὐτός πού δέν πράττει ὅ,τι μπορεῖ, γιὰ νά σώσει τὴν πατρίδα. Κανένα ἔθνος δέ θέλησε ποτέ νά προδώσει τὴν θρησκεία του, γιὰ νά εὐημερεῖ· ἀντίθετα πολλά ἔθνη ἐγκατέλειψαν τίς παλαιές θρησκευτικὲς δοξασίες, μέσα σέ διωγμούς καί βασανιστήρια, γιὰ νά ἀσπασθοῦν τὴν ἀληθινὴ θρησκεία. Ὅχι μόνον δέν ἀποθαρρύνει τὸ λαό καί δέν συνιστᾷ μοιρολατρικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ κινδύνου, ἀλλὰ γράφει πρὸς τὸν Λουκᾶ Νοταρᾶ, ὅτι οἱ ἡγέτες πρέπει νά ξυπνήσουν τὴν Πόλη, πού φαίνεται ὅτι κοιμᾶται, ὅτι δέν καταλαβαίνει τὸν κίνδυνο, τὸν ὁποῖο μποροῦν νά ἀποφύγουν μέ θυσίες ὑλικές, ἀκόμη καί τῆς ζωῆς τους· οἱ περισσότεροι ὅμως νομίζουν ὅτι θά σωθοῦν χωρὶς θυσίες, γιατί πιστεύουν στὴ σκιά καί στό παραμῦθι τῆς παπικῆς βοηθείας, ἀφοῦ προηγηθεῖ ἡ προδοσία τῆς πίστεως.

Ἡ μοναδικὴ αὐτὴ προφητικὴ φωνὴ δυστυχῶς δέν εἰσακούσθηκε· στίς 12 Δεκεμβρίου τοῦ 1452, στό ναό τῆς Ἀγίας Σοφίας ἐπικυρώθηκε ἡ ἔνωση μέ τὸ συλλεΐτουργο Ὁρθοδόξων καί Παπικῶν, στό ὁποῖο μνημονεύθηκαν ὁ πάπας Νικόλαος Ε' (ἐκπρόσωπος τοῦ πάπα ἦταν ὁ ἀποστάτης καί ἕτερος Βησσαρίων καρδινάλιος Ἰσίδωρος, πρώην Μητροπολίτης Κιέβου) καί ὁ ἐξόριστος στή Ρώμη λατινόφωνος πατριάρχης Γρηγόριος Μάμας. Ἔτσι, δεκατρία ἔτη μετὰ τὴν ὑπογραφή τοῦ ἐνωτικοῦ ὅρου τῆς Φλωρεντίας ἐφαρμοζόταν στήν πράξη ἡ ἔνωση σέ λατρευτικὴ ἐκδήλωση τῶν Ὁρθοδόξων. Πικραμένος ἀπὸ τὴν ἐξέλιξη αὐτὴ γράφει ὁ ἅγιος Γεννάδιος ἐπιστολὴν στὸν Δημήτριο Παλαιολόγο στίς 25 Δεκεμβρίου τοῦ 1452, ὅπου ἐκθέτει τὰ γενόμενα, καί τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1453 θρηνεῖ σέ σωζόμενο ἔργο του

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

«ἐπὶ τῇ δι' ἐγκατάλειψιν τοῦ Θεοῦ ματαίᾳ καὶ ἀλόγῳ καὶ ἀσυνειδήτῳ καινοτομίᾳ τῆς πίστεως»⁴⁶.

Νά, λοιπόν, ποιά εἶναι ἡ πραγματική αἰτία τῆς πτώσεως τῆς Πόλης. Ἡ προδοσία τῆς πίστεως, ἡ ὑποχώρηση στίς ἀπαιτήσεις τῶν Παπικῶν γιὰ ἀναγνώριση τοῦ πρωτείου ἐξουσίας τοῦ Πάπα καὶ γιὰ κοινό συλλεΐτουργο, μέ λίγα λόγια ἡ παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Καί ὁ Θεός δέν ἄργησε νά στείλει τήν τιμωρία Του. Πέντε μῆνες μετά ἐπῆλθε ἡ πτῶσις. Τό ἴδιο ἄλλωστε ἔγινε καί σέ ἄλλες περιπτώσεις. Ἡ μικρασιατική καταστροφή τό 1922-3 ὑπῆρξε ἀποτέλεσμα τῶν οἰκουμενιστικῶν ἐγκυκλίων τοῦ 1902, 1904 καὶ 1920 ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μέ τόν κυρό Ἰωακείμ Γ'. Ἡ εἰσβολή τῶν Τούρκων στήν Κύπρο τό 1974 ἦταν ἀπότοκος τῆς οἰκουμενιστικῆς πολιτικῆς τοῦ κυροῦ Ἀθηναγόρα καὶ ιδίως τῆς πρωτοφανοῦς καὶ καινοφανοῦς, ἀντικανονικῆς ἄρσεως τῶν ἀναθεμάτων στά Ἱεροσόλυμα τό 1965 μέ τόν πάπα Παῦλο ΣΤ'. Ἡ γιὰ πρώτη φορά στήν ἱστορία τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἐπίσημη ὑποδοχή τοῦ παναιρετικοῦ πάπα τό 2001 καὶ ἡ φιλοξενία τοῦ παμπροτεσταντικοῦ λεγομένου «Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν» ἢ μᾶλλον αἰρέσεων, ἔφερε τήν Ελλάδα στήν ἐσχάτη κατάντια, πού βρίσκεται σήμερα. Καί τέλος, ἡ ἐπίσκεψη τοῦ πάπα στή Κύπρο τό 2010 ἐπὶ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου, εἶναι ὑπαίτιος τῆς γνωστῆς σημερινῆς καταστάσεως στή μαρτυρική Κύπρο.

Ἡ χειρότερη ἄλωση, πέρα ἀπό τίς δύο ἀλώσεις τῆς Κων/λεως τό 1204 καὶ τό 1453, εἶναι ἡ ἄλωση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, συμπεριλαμβανομένου ὡς πρώτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπό τήν παναίρεση τοῦ διαχριστιανικοῦ καὶ διαθρησκευτικοῦ οἰκουμενισμοῦ. Ἡ τωρινή οἰκουμενιστική αἰχμαλωσία εἶναι ἡ χειρότερη. Διότι, ἡ αἰχμαλωσία στούς Τούρκους τότε ἦταν ἀκούσια. Τώρα ἡ αἰχμαλωσία στόν οἰκουμενισμό εἶναι ἐκούσια. Τότε ἦταν σέ κίνδυνο μόνο τά προσωρινά ὑλικά ἀγαθά. Τώρα βρίσκεται σέ κίνδυνο αὐτή ἡ ἴδια ἡ σωτηρία, ἀφοῦ στήν παναίρεση τοῦ οἰκουμενισμοῦ κανένας δέ σώζεται.

ΣΤ) Τά ἱερά λείψανα

Παναγιώτατε Δέσποτα, προσκυνήσατε τό Λείψανο τοῦ ἀγίου Ἀμβροσίου, τό ὁποῖο φυλάσσεται στή Βασιλική του. Δέν γνωρίζετε, ὅμως, ὅτι ὁ Θεός ἤρε τήν Χάριν Του ἀπό τά λείψανα πού κατέχουν οἱ Παπικοί, ἀπό τή στιγμή πού ἔγιναν αἰρετικοί καὶ εἰσήγαγαν

⁴⁶ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Ἡ ἄλωση τῆς Πόλης κατά τόν Γεννάδιο Σχολάριο», *Θεοδρομία Η²* (Απρίλιος-Ιούνιος 2006) 219-239.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

δογματικές καινοτομίες, ὅπως εἶναι ἡ κακοδοξία τους περί κτιστῆς Χάριτος; Ἐφ'ὅσον οἱ Παπικοὶ πιστεύουν σέ κτιστὴ Χάρι καὶ ὄχι σέ ἄκτιστη, ποιὸς καὶ πῶς, λοιπόν, θά ἐξαγιάσει καὶ θά θεώσῃ τὸν ἄνθρωπο, καὶ πῶς τὰ ἅγια λείψανα θά μυροβλύζουν καὶ θά ἔχουν Χάρι; Ἐπομένως τὰ λείψανα, πού κατέχουν οἱ Παπικοί, εἶναι ἀχαρίτιστα, ἄμοιρα ἀκτίστου θείας Χάριτος καὶ παραμένουν ἀνενέργητα. Πολύ δέ περισσότερο οἱ ἅγιοι δέν ἐπαναπαύονται, ὅταν βρίσκονται σέ αἵρετικό περιβάλλον. Τό φρικτόν θαῦμα τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ τήν 12/11/1716 πού ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Πάριος εἰς τό ἔργον του «Οὐρανοῦ κρίσις», (Λειψία Σαξωνίας, 1805), κατὰ τό ὅποιο ὁ Ἅγιος μέ ἀπόλυτο τρόπο ἀπηγόρευσε τήν πῆξι ἀλταρίου (Λατινικοῦ θυσιαστηρίου) εἰς τόν ἐν Κερκύρα Ἱ. Ναόν Αὐτοῦ, μαρτυρεῖ τοῦ λόγου τό ἀληθές.

Ζ) Ἡ Εὐρώπη καὶ ὁ δυτικός κόσμος

Στήν ὁμιλία Ὑμῶν στό οἰκουμενιστικό μοναστήρι τοῦ Bose διατείνεσθε ὅτι «ἡ χριστιανική ζωὴ εἰς τόν Δυτικόν κόσμον δέν ἔχει παύσει νά βιοῦται αὐθεντικῶς»⁴⁷. Ἐπίσης, στό χαιρετισμό Ὑμῶν στήν ἡμερίδα τῆς Κων/λης ἰσχυρισθήκατε ὅτι, «παρά τήν ἀπογοητευτικὴν ταύτην πορείαν τῶν ἀνθρωπειῶν, ἡ ὁποία εἶναι πλέον ἐμφανὴς εἰς τόν ἐκκοσμικευόμενον ὁσημέραι δυτικόν λεγόμενον "κόσμον" καὶ πολιτισμόν, διατηρεῖται εἰς τὰ ἔγκατα καὶ εἰς τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ τοῦ δυτικοῦ κόσμου, εἰς τήν διάρθρωσιν καὶ εἰς τήν δομὴν του, εἰς τήν διοίκησιν καὶ τήν νομοθεσίαν του, εἰς τήν τέχνην καὶ εἰς τὰς ἀξίας του, τό ἦθος καὶ τό πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας, τό ἦθος καὶ τό πνεῦμα τοῦ Ἁγίου Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, τό ἦθος καὶ τό πνεῦμα τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου»⁴⁸.

Παναγιώτατε Δέσποτα, ἀπό ποιούς ἀποτελεῖται ὁ δυτικός κόσμος; Τί εἶναι ἡ Εὐρώπη; Ὁ Πάπας καὶ ὁ Λούθηρος. Οἱ αἵρετικές παρασυναγωγές τοῦ Παπισμοῦ καὶ τοῦ Προτεσταντισμοῦ κυριαρχοῦν στή Δύση, στό δυτικό κόσμο. Ὁ Παπισμός, μετὰ τήν ἀποκοπὴν τοῦ ἀπὸ τήν Ὁρθόδοξη Καθολικὴ Ἐκκλησίαν, ὑπέκυψε στούς τρεῖς πειρασμούς, τοὺς ὁποίους ἐνίκησε ὁ Θεάνθρωπος Χριστός, κατὰ τό Εὐαγγέλιο⁴⁹, τὸν πειρασμό τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν, τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς ὑπερηφανείας, στὸν πειρασμό γενικά τῆς ἐκκοσμικεύσεως. Γι'αὐτό καὶ στή συνέχεια ἔγινε πηγὴ ὅλων τῶν σχισμάτων καὶ διαιρέσεων στό δυτικό κόσμο, πού ἀπέρρευσαν ἀπὸ τήν προτεσταντικὴ μεταρρύθμιση, ἀλλὰ καὶ

⁴⁷ <http://www.romfea.gr/ektakta-nea-2/17016-bose>

⁴⁸ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17057-1700>

⁴⁹ Ματθ. 4, 1-11.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ὅλων τῶν παραμορφώσεων τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος καί τῶν ἀπογοητεύσεων τῶν ἀνθρώπων τῆς Δύσεως, πού δέν βρῆκαν, οὔτε βρίσκουν ἀνάπαυση σ'αὐτόν τόν παραμορφωμένο, διαστρεβλωμένο καί νοθευμένο Χριστιανισμό τοῦ Πάπα, τοῦ Λουθήρου καί τῶν ἄλλων μεταρρυθμιστῶν. Ὁ Παπισμός καί ὁ Προτεσταντισμός δέν εἶναι μόνο αἰρέσεις, ἀλλά ἀναιρέσεις καί καθαιρέσεις τῆς ἀληθείας, παραμορφώσεις, διαστρεβλώσεις καί νοθεύσεις τοῦ αὐθεντικοῦ βιώματος τῆς ἐν Χριστῷ Ὁρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς, γι'αὐτό καί εἶναι οἱ κύριοι ὑπαίτιοι τοῦ ἀθεϊσμοῦ τῆς Εὐρώπης⁵⁰. Ἄλλωστε, ἡ ἀποχριστιανοποίηση τῆς Εὐρώπης φαίνεται καί ἀπό τό γεγονός ὅτι ἡ ἴδια ἡ Εὐρώπη, στό Εὐρωπαϊκό της Σύνταγμα ἀπαρνήθηκε τίς χριστιανικές της ρίζες, ἐνῶ εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν ὅτι οἱ τρεῖς στύλοι, στούς ὁποίους στηρίζεται ἡ Εὐρώπη, εἶναι α) τό ρωμαϊκό δίκαιο, β) ἡ κλασσική ἐλληνική φιλοσοφία καί γ) ὁ Χριστιανισμός.

Τέλος, στήν πρόποση Ὑμῶν, κατά τό γεῦμα στό παπικό μέγαρο τῆς Πράγας, ἰσχυρισθήκατε ὅτι προστάτες τῆς Εὐρώπης εἶναι οἱ ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος. Εἶπατε ἐπὶ λέξει: «ὁ ἀείμνηστος Πάπας Ρώμης Ἰωάννης Παῦλος ὁ Β΄ ἀνεκήρυξε τούς Ἁγίους Κύριλλον καί Μεθόδιον "προστάτες τῆς Εὐρώπης"»⁵¹. Προστάτες τῆς Εὐρώπης δέν εἶναι οἱ ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος, ἀλλά ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος. Οἱ ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος εἶναι προστάτες τῶν Σλαύων, τοῦ Σλαβικοῦ κόσμου. Οἱ Σλαῦοι, ὅμως, δέν ἀποτελοῦν ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη. Ἄλλωστε, δέ συμφέρει τόν Πάπα νά ἀνακηρύξει ὡς προστάτη τῆς Εὐρώπης τόν Ἀπ. Παῦλο, γιατί θά χάσει τὰ «πρωτεῖα» του ἀπὸ τόν Ἀπ. Πέτρο!!!, τὴν δῆθεν διαδοχὴ τοῦ Ἀπ. Πέτρου τοῦ δῆθεν «πρίγκηπος τοῦ κολλεγίου τῶν Ἀποστόλων»!!!

Η) Σταύρωση καί Ἀνάσταση.

Στὴν ὁμιλία Ὑμῶν κατά τὴν ἄφιξη Ὑμῶν στό Μιλᾶνο εἶπατε: «Ὁ Ἅγιος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ἀντὶ τοῦ κλασσικοῦ χαιρετισμοῦ "Καλημέρα" ἢ "Καλησπέρα", ἀπηυθύνετο πρὸς τούς συνανθρώπους του διὰ τοῦ "Χριστὸς Ἀνέστη, χαρὰ μου"»! Παναγιώτατε Δέσποτα! Τὴ γνωστὴ φράση "Χριστὸς Ἀνέστη, χαρὰ μου" δέν τὴν εἶπε ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ἀλλά ὁ ὁσιος Σεραφεῖμ τοῦ Σαρώφ. Ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός εἶπε κάτι ἄλλο. Ὁ ἅγιος Κοσμάς εἶπε: «Τόν

⁵⁰ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Σχόλια σὲ ἐπίκαιρα θέματα καί γεγονότα», Θεοδρομία 8 (Ὀκτώβριος – Δεκέμβριος 2000) 158.

⁵¹ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17192-2013-05-24-10-18-16>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λεωφόρος Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Πάπα νά καταρᾶσθε, διότι αὐτός εἶναι ἡ αἰτία ὅλων τῶν κακῶν (τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας)» καί ὅτι «ὁ Πάπας εἶναι ἀντίχριστος».

Ἐκτός αὐτοῦ, τό «Χριστός Ἀνέστη», τό «Καλημέρα» καί τό «Καλησπέρα» δέν μπορούμε νά τό λέμε σέ αἰρετικούς καί ἀπίστους, α) διότι ὁ ἅγιος Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ὁ μαθητής τῆς ἀγάπης, παραγγέλλει : «Εἰ τίς ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καί ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτόν εἰς οἰκίαν καί χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε. Ὁ γάρ λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς»⁵² καί β) γιὰ τὸν πολὺ ἀπλό λόγο ὅτι αὐτοὶ δέν πιστεύουν στό Σταυρὸ καί τὴν Ἀνάσταση, ὅπως διδάσκει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία. Πιὸ συγκεκριμένα ὑπάρχει μέγα χάσμα μεταξύ Παπισμοῦ καί Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας σχετικά μέ τό Σταυρὸ καί τὴν Ἀνάσταση. Οἱ αἰρετικοὶ Παπικοὶ ὑπερτονίζουν τὴ Σταύρωση καί ὑποτονίζουν τὴν Ἀνάσταση. Κέντρο τους εἶναι ὁ Σταυρὸς καί ὄχι ἡ Ἀνάσταση. Τό γεγονὸς αὐτό, βεβαίως, ἔρχεται ὡς φυσικὸς ἀπότοκος καί ἀπόρροια τῆς κακῆς διδασκαλίας τους περὶ ἱκανοποιήσεως τῆς θείας δικαιοσύνης, ἀλλὰ καί τῆς ἀπογυμνώσεως τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν Θεότητα, μέ ἀποτέλεσμα τὸν οὐμανισμό, ἀνθρωπισμό. Γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὅμως, κέντρο παραμένει, ὄχι ὁ Ἐσταυρωμένος, ἀλλὰ ὁ Ἀναστημένος Θεάνθρωπος, χωρὶς βεβαίως νά παραγνωρίζεται καί νά παραγκωνίζεται ἡ σημασία τῆς Σταυρικῆς Θυσίας. Χαρακτηριστικὸ γνῶρισμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι ὁ σταυροαναστάσιμος χαρακτήρας, ἡ χαρμολύπη. Στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὅπου ἀσκούμασθε σταυρικά, λαμβάνουμε τὴν πείρα τῆς Ἀναστάσεως. Ὅλα στὴν Ἐκκλησία μας εἶναι ἀναστάσιμα, γιατί ὅλα εἶναι σταυρικά. Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι Ἐκκλησία τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως. Χωρὶς Σταυρὸ δέν ὑπάρχει Ἀνάσταση. Ἀλλὰ οὔτε καί Σταυρὸς ὑπάρχει, πού νά μὴν ἀκολουθεῖται ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση. Γι'αὐτὸ οἱ Ὁρθόδοξοι ἐορτάζουμε καί τὴ Μ. Παρασκευὴ ἀναστάσιμα, ἐνῶ οἱ Λυτικοὶ καί τό Πάσχα σταυρώσιμο⁵³.

Κατὰ τὸν ἅγιο Μελέτιο τὸν Ὁμολογητὴ, στό λόγο του περὶ τῶν Ἡθῶν⁵⁴ τῶν Ἰταλῶν, οἱ Λατῖνοι εἶχαν συνήθεια νά χαράττουν στό ἔδαφος Σταυρὸ, νά τὸν ἀσπάζονται καί μετὰ νά τὸν πατοῦν⁵⁵.

Σύμφωνα μέ τὸν οἱ (73) Κανόνα τῆς ΣΤ' ἀγίας καί Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐπειδὴ μέσῳ τοῦ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ σωθήκαμε καί

⁵² Β' Ἰω. 10-11.

⁵³ ΑΡΧΙΜ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΨΑΝΗΣ, Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ καί ἡ σημασία του στὴ ζωὴ μας, ἐκδ. Ἱ. Μ. Ὁσίου Γρηγορίου, Ἁγίου Ὁρος 1993, σσ. 46-47.

⁵⁴ ΑΓΙΟΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ, *Περὶ ἠθῶν τῶν Ἰταλῶν*.

⁵⁵ ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, *Πηδάλιον*, σ. 283.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λετὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ἀπελευθερωθήκαμε ἀπὸ τὴν δουλεία τῆς ἁμαρτίας, γι'αὐτό πρέπει νά σπουδάζουμε νά ἀποδίδουμε σέ αὐτόν τὴν πρέπουσα τιμὴ καὶ προσκύνηση καὶ μέ τὸν νοῦ καὶ μέ τὸ λόγο καὶ μέ τὴν αἴσθηση. Ἐπειδὴ, ὅμως, μερικοὶ ἀπλούστεροι σημαδεύουν παντοῦ τὸν τύπο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, μέχρι καὶ στό ἔδαφος τῆς γῆς, τάχα γιὰ εὐλάβεια καὶ γιὰ νά δώσουν περισσότερη τιμὴ σ'αὐτόν, γι'αὐτό ἡ Σύνοδος προστάζει, ὅπου βρεθεῖ τύπος Σταυροῦ τυπωμένος στή γῆ, νά ἐξαλείφεται καὶ νά χαλᾶται, γιὰ νά μὴν καταπατεῖται καὶ ἀκολουθῶς ἀτιμάζεται ἀπὸ ὅσους πατοῦν τὸ νικητικό τρόπαιο τῆς σωτηρίας. Ὅσοι στό ἐξῆς κατασκευάσουν τὸν τύπο τοῦ Σταυροῦ στό ἔδαφος, ἄς ἀφορίζονται.

Απὸ τὸν διορισμό αὐτό τοῦ Κανόνος, σημειώνει ὁ Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, ἄς μάθει ὁ Δίκερως πάπας τῆς Ρώμης πόσο ἀντίχριστα κάνει, ὅταν τυπώνει κάτω στό πόδι του τὸν Ζωοποιό Σταυρό καὶ τὸν δίνει στοὺς προσερχομένους νά τὸν ἀσπάζονται. Γιατί, μ'αὐτόν τὸν τρόπο, καταπατεῖ τὸ νικητικό τρόπαιο τῆς σωτηρίας μας.

Σχετικὰ μέ τὸν τύπο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἤδη ἡ ἐπικρατοῦσα συνήθεια τῶν Χριστιανῶν εἶναι νά σμίγουν τὰ δύο δάκτυλα τοῦ χειροῦ μαζί μέ τὸν μεγάλο καὶ μέ τὰ τρία αὐτά, πού σημαίνουν τὴν Ἁγία Τριάδα, νά σχηματίζουν τὸ Σταυρό, βάζοντας τὸ χέρι, πρῶτον στό μέτωπο, δεύτερο στὸν ὀμφαλό, μέ τὸ ὅποιο παριστάνεται τὸ ὄρθιο μέρος τοῦ Σταυροῦ, τρίτον βάζοντας τὸ χέρι στὸν δεξιό ὦμο καὶ τέταρτον βάζοντας τὸ στὸν ἀριστερό, μέ τὸ ὅποιο παριστάνεται τὸ πλάγιο μέρος τοῦ Σταυροῦ. Οἱ Λατῖνοι κατηγοροῦν ἐμᾶς, ἐπειδὴ δὲν βάζουμε τὸ χέρι πρῶτον στὸν ἀριστερό ὦμο κι ἔπειτα στὸν δεξιό, καθὼς κάνουν ἐκεῖνοι. Ἀραγε νοοῦν τί λένε; ρωτᾷ ὁ Ὅσιος Νικόδημος. Ἐμεῖς τὸ κάνουμε αὐτό, γιατί μέ αὐτό τὸ σχῆμα τοῦ Σταυροῦ ζητοῦμε νά ἐντυπώσουμε τὸ σταυρωθέντα Χριστό στὸν ἑαυτό μας, ὁ Ὅποιος, ἐπειδὴ ἔβλεπε κατὰ δυσμάς, ὅταν σταυρώθηκε, ἐμεῖς δέ βλέπουμε κατὰ ἀνατολάς, ὅταν προσκυνοῦμε, ἐντεῦθεν ἀκολουθεῖ ὅτι ὁ μὲν ἀριστερός ὦμος τοῦ Χριστοῦ νά πίπτει στὸν δικό μας δεξιό, ὁ δὲ δεξιὸς ἐκείνου, νά πίπτει στό δικό μας ἀριστερό. Γι'αὐτό, ὅταν ἐμεῖς βάζουμε τὸ χέρι μας στό δεξί μας ὦμο, τὸ βάζουμε στὸν ἀριστερό τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅταν τὸ βάζουμε στὸν ἀριστερό, τὸ βάζουμε ἐξεναντίας στό δεξί ὦμο τοῦ Χριστοῦ⁵⁶. Οἱ Παπικοὶ κάνουν τὸ «Σταυρό» τους μέ τὰ τέσσερα δάκτυλα (ἐκτός του ἀντίχειρος) βάζοντάς τα, πρῶτον στό μέτωπο, δεύτερον στὸν ὀμφαλό, τρίτον στὸν ἀριστερό ὦμό καὶ τέταρτον στὸν δεξιό. Τὰ τέσσερα δάκτυλα

⁵⁶ Ὁ.π., σ. 645.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

συμβολίζουν τόν Θεό Πατέρα, τόν Υιό, τήν Θεά Παναγία, καί τόν βικάριο (ἀντιπρόσωπο) τοῦ Θεοῦ στή γῆ, Πάπα.

Σέ βίντεο, πού κυκλοφορήθηκε, στό διαδίκτυο, εἶδαμε πρός μεγάλη ἐκπληξή μας, τόν προκατόχο Ὑμῶν καί μέντορα κυρό Ἀθηναγόρα, νά κάνει τόν Σταυρό του παπικῶ τῷ τρόπῳ⁵⁷. Τό γεγονός αὐτό, τό ὁποῖο ἔγινε μάλιστα ἀπό τήν τότε κεφαλή τῆς Ὁρθοδοξίας, μόνο σύμπτωση δέν μπορεῖ νά χαρακτηρισθεῖ.

Στό σημεῖο αὐτό πρέπει νά τονισθεῖ ὅτι οἱ Λατῖνοι εἶναι καί σχισματικοί, ἐπειδή ἐκαινοτόμησαν τό πασχάλιο καί τό καλαντάριο.

Ἄς δοῦμε ποιὰ εἶναι ἡ θέση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας γιά τούς Λατίνους ὅσον ἀφορᾷ τό Πάσχα, ὅπως μᾶς τήν παρουσιάζει ὁ Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης. Σχολιάζοντας τόν ζ' Ἀποστολικό Κανόνα «*Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος τήν ἀγίαν τοῦ Πάσχα ἡμέρα πρό τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας μετά Ἰουδαίων ἐπιτελέσῃ, καθαιρείσθω*», ἀναφέρει ὅτι ὁ Ματθαῖος Βλάσταρις λέει πῶς ἡ Α' ἀγία καί Οἰκουμενική Σύνοδος συνεκρότησε καί ἐξέδωσε τό ἐξαίρετο καί τό καλύτερο Κανόνιο περί τῆς εὐρέσεως τοῦ Πάσχα, κατὰ τόν α' Κανόνα τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ τοπικῆς Συνόδου. Στή συνέχεια ὁ Ὅσιος Νικόδημος ἀναφέρει ὅτι τέσσερις εἶναι οἱ ἀναγκαῖες, ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιά τόν ἐορτασμό τοῦ δικοῦ μας, τοῦ Ὁρθοδόξου Πάσχα. Πρῶτον, τό Πάσχα πρέπει νά γίνεται πάντοτε ὕστερα ἀπό τήν ἰσημερία τῆς ἀνοιξέως. Δεύτερον, τό Πάσχα δέν πρέπει νά γίνεται τήν ἴδια ἡμέρα μέ τό νομικό Φάσκα τῶν Ἰουδαίων (αὐτά τά δύο διορίζονται ἀπό τόν παρόντα ζ' Ἀποστολικό Κανόνα). Τρίτον, τό Πάσχα νά μήν γίνεται ἀπλῶς καί ἀορίστως ὕστερα ἀπό τήν ἰσημερία, ἀλλά ὕστερα ἀπό τήν πρώτη πανσέληνο τοῦ Μαρτίου, πού θά τύχει μετά τήν ἰσημερία. Καί τέταρτον, τό Πάσχα νά γίνεται τήν πρώτη Κυριακή, πού θά τύχει ὕστερα ἀπό τήν πανσέληνο (αὐτά τά δύο τά ἔχουμε ἐκ παραδόσεως καί ὄχι ἀπό κανόνα). Γιά νά φυλάττονται καί οἱ τέσσερις αὐτοί διορισμοί ἐξίσου σέ ὅλη τήν οἰκουμένη καί νά ἐορτάζουν οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί τόν ἴδιο χρόνο καί τήν ἴδια ἡμέρα τό Ἅγιο Πάσχα καί νά μή χρειάζονται κάθε χρόνο ἀστρονόμους καί συνόδους, συνήρμωσαν οἱ θεόσοφοι Πατέρες τό κανόνιο περί τοῦ Πάσχα.

Στό σημεῖο αὐτό, σημειώνει ὁ Ὅσιος ὅτι, ἐξαιτίας τῆς ἀνωμαλίας τῆς κινήσεως τῆς σελήνης, δέν φυλάττεται πάντα ὁ τέταρτος διορισμός, ἀλλά κάποτε παραβαίνεται, ἐπειδή, κατὰ τόν Βλάσταρη, μετά ἀπό τριακόσια (300) ἔτη καί δύο (2) ἡμέρες μετά τήν πρώτη πανσέληνο, συμβαίνει νά γίνεται τό νομικό φάσκα τήν ἡμέρα τῆς

⁵⁷ Ὁρθόδοξος Παρατηρητής, Ὁρθόδοξος Τύπος (20-7-2012) 4,
http://aktines.blogspot.gr/2012/07/blog-post_7738.html, (λεπτό 16.00)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Κυριακῆς. Αὐτές οἱ δύο ἡμέρες, πού περισσεύουν ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀνωμαλία, προστιθέμενες, ὑπερβαίνουν κάποτε τὴν πρώτη Κυριακή, πού τυχαίνει ὕστερα ἀπὸ τὴν πανσέληνο τοῦ Μαρτίου, κατὰ τὴν ὁποία Κυριακή τότε ἐορτάζουμε τὰ Βάϊα καὶ κατὰ τὴν ἐρχομένη κάνουμε Πάσχα. Ἀπὸ τὴ λίγη αὐτὴ παράβαση, δὲν ἀκολουθεῖ καμμία παρατροπή τῆς εὐσεβείας, οὔτε κάτι ἄτοπο ἢ ψυχικός κίνδυνος. Γι'αὐτό καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος, στό λόγο του «εἰς τοὺς τὰ πρῶτα Πάσχα νηστεύοντας» λέει· «Χρόνων ἀκρίβειαν καὶ ἡμερῶν παρατήρησιν δὲν ἡξεύρει ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Ἐπειδὴ ὅσαις φοραῖς τρώγει τὸν ζωοποιόν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνει, καταγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καὶ Πάσχα ἐπιτελεῖ· ἀλλ'ἐπειδὴ εἰς τὴν πρώτην σύνοδον ἐσυνάχθησαν οἱ Πατέρες καὶ ἐδιώρισαν πότε νὰ γίνεται τὸ Πάσχα, τιμῶσα ἡ Ἐκκλησία πανταχοῦ τὴν συμφωνίαν καὶ ἔνωσιν, ἐδέχθη τὸν διορισμόν, ὅπου ἐκεῖνοι ἔκαμαν»⁵⁸. Ἐπρεπε, λοιπόν, κατὰ τὸν ἱερό Χρυσόστομο, νὰ προτιμήσουν καὶ οἱ Λατῖνοι τὴ συμφωνία καὶ ἔνωση τῆς Ἐκκλησίας, περισσότερο ἀπὸ τὴν παρατήρηση τῶν χρόνων (τῆς ἰσημερίας δηλαδή, πού κατέβηκε τώρα στὶς 11 Μαρτίου, ἐνῶ τὸν καιρὸ τῆς Α' Συνόδου ἦταν στὶς 21 Μαρτίου) καὶ νὰ ἐορτάζουν τὸ Πάσχα μ'ἐμᾶς καὶ ὄχι νὰ ἀτιμάζουν τοὺς τριακοσίους ἐκείνους θεοφόρους καὶ πνευματοφόρους Πατέρες, πού τὸ νομοθέτησαν, κατὰ θεῖο φωτισμό, νομίζοντάς τους ὡς ἀνοήτους καὶ ὑβρίζοντας τὴν κοινὴ μητέρα ὅλων μας Ἐκκλησία, διότι (λέει ἀκολούθως ὁ χρυσοῦς ρήτωρ), ἂν καὶ ἡ Ἐκκλησία ἔσφαλε βέβαια δὲ θὰ κατορθωνόταν τόσο μεγάλο κακὸ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀκριβὴ φύλαξη τοῦ καιροῦ, ὅσο μεγάλο κακὸ θὰ προξενούνταν ἀπὸ αὐτὴ τὴν διαίρεση καὶ τὸ σχίσμα ἀπὸ τὴν Καθολικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ἐπειδὴ λέει· «δὲν φροντίζει ὁ Θεὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία διὰ τοιαύτην παρατήρησιν τῶν χρόνων καὶ ἡμερῶν, πάρεξ διὰ μοναχὴν τὴν ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην».

Μᾶς παροτρύνει ὁ Ὅσιος Νικόδημος νὰ προσέξουμε πῶς ὁ θεῖος Χρυσόστομος ὀνομάζει σχισματικούς ἐκείνους ὅπως οἱ Λατῖνοι, πού ἐκαινοτόμησαν τὸ πασχάλιό τους καὶ Καλαντάριο, ὄχι ἐπειδὴ αὐτό δὲν εἶναι ὀρθό, κατὰ τὴν ἰσημερία – διότι βλέπουμε ὅτι ἡ ἰσημερία ἀληθῶς ἔμεινε πίσω 11 ἡμέρες – ἀλλὰ γιατί χωρίσθηκαν γι'αὐτό ἀπὸ μᾶς, τὸ ὁποῖο εἶναι ἔγκλημα ἀσυγχώρητο, κατὰ τὸν ἴδιο ἅγιο. Γιατί, λέει στὸν ἴδιο λόγο, ὅτι τὸ νὰ νηστεύσει κανεὶς καὶ τὸ νὰ κάνει Πάσχα σ'αὐτόν τὸν καιρὸ ἢ σ'ἐκείνον, μετὰ τὴν 21η Μαρτίου, ὑποθετικά, ὅπως κάνουμε ἐμεῖς, ἢ μετὰ τὴν 11η Μαρτίου, ὅπως κάνουν οἱ Λατῖνοι, αὐτό δὲν εἶναι ἔγκλημα. «Τὸ δὲ νὰ σχίσῃ τινὰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ

⁵⁸ ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, Λόγος εἰς τοὺς τὰ πρῶτα Πάσχα νηστεύοντας .

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ἀντιστέκεται φιλονείκως καὶ νά κάμνη διχοστασίας καὶ διαιρέσεις καὶ νά χωρίζῃ τόν ἑαυτό τοῦ πάντοτε ἀπό τήν κοινήν σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας, τοῦτο εἶναι ἀμάρτημα ἀσυγχώρητον καὶ κατηγορίας ἄξιον καὶ πολλήν ἔχει κόλασιν καὶ τιμωρίαν». Γιατί, ἄς γνωρίζουν οἱ Λατῖνοι ὅτι καί οἱ Οἰκουμενικές Σύνοδοι, πού ἔγιναν μετὰ τήν πρώτη, καί οἱ ὑπόλοιποι Πατέρες, ἔβλεπαν ναί καί αὐτοί, ὡς σοφοί πού ἦταν, πῶς κατέβηκε πολύ ἡ ἰσημερία· ἀλλ' ὅμως δέν θέλησαν νά τήν μεταθέσουν ἀπό τήν 21ῃ Μαρτίου, πού τήν βρῆκε ἡ Α' Σύνοδος, προτιμώντας περισσότερο τή συμφωνία καί ἔνωση τῆς Ἐκκλησίας, ἀπό τήν ἀκρίβεια τῆς ἰσημερίας, ἡ ὁποία δέν προξενεῖ, οὔτε στήν εὐρεση τοῦ δικοῦ μας Πάσχα καμμία σύγχυση, οὔτε βλάβη στήν εὐσέβεια, μάλιστα δέ προξενεῖ αὐτή ἡ ἀκρίβεια στούς Λατίνους δύο μεγάλες ἀτοπίες, τό νά ἐορτάζουν δηλαδή τό Πάσχα ἢ μαζί μέ τούς Ἰουδαίους, τό ὁποῖο εἶναι ἐναντίον στόν παρόντα ζ' Ἀποστολικό Κανόνα, ἢ πρίν τούς Ἰουδαίους.

Τό ὅτι ὁ Θεός περισσότερο εὐαρεστεῖται στήν τάξη τοῦ πασχαλίου καί ἀπλῶς εἰπεῖν τοῦ καλανταρίου τοῦ δικοῦ μας, τοῦ Ὁρθοδόξου, παρὰ στήν ἀκρίβεια τοῦ πασχαλίου καί καλανταρίου τῶν Λατίνων, γίνεται φανερό ἀπό τά θαύματα, πού ἔδειξε καί δείχνει ἕως τώρα γι' αὐτό. Διότι, α) στά μέρη τῆς Ἡλιουπόλεως τῆς Αἰγύπτου, ὅπου εἶναι οἱ δύο μεγάλες Πυραμίδες, ἐνεργεῖ ὁ Θεός κάθε χρόνο αὐτό τό παράδοξο· δηλαδή κατὰ τό ἑσπέρας τῆς Μεγάλης Πέμπτης τῆς δικῆς μας (ὄχι τῶν Λατίνων), ξερνᾷ ἡ γῆ λείψανα καί κόκκαλα παλαιά ἀνθρώπινα, ἀπό τά ὁποία γεμίζει ἓνας εὐρύχωρος κάμπος, τά ὁποία στέκονται ἕως τήν Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως, καί τότε κρύβονται καί παντελῶς δέ φαίνονται, μέχρι νά ἔλθει πάλι ἡ Μεγάλη Πέμπτη. Αὐτό δέν εἶναι κανένας μύθος, ἀλλά ἀληθινό καί βέβαιο, μαρτυρημένο ἀπό παλαιούς καί νέους ἱστορικούς, μάλιστα δέ ἀπό τόν Γεώργιο Κορέσσιο τόν Χίο καί ἀπό τόν ἀοίδιμο πατριάρχη Ἱεροσολύμων Νεκτάριο⁵⁹, ὁ ὁποῖος τό διηγεῖται στόν ἀραβικό χρονογράφο, πού ἔγραψε, καί φαίνεται, ἀπ' ὅσα λέει παρακάτω, ὅτι τό εἶδε μέ τά μάτια του (τά ἀνθρώπινα αὐτά κόκκαλα προμηνύουν τήν μέλλουσα ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, ὅπως τά εἶδε καί ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ). β) Ἐπίσης, ὁ ρηθείς Κορέσσιος γράφει ὅτι ὁ Πασχασῖνος ἔγραφε πρὸς τό Λέοντα ὅτι, ὅταν ἐόρταζαν κάποτε τό Πάσχα οἱ μέν ἀνατολικοί τήν 22^α Ἀπριλίου, οἱ δέ δυτικοί τήν 25^η Μαρτίου, μιά βρῦση, ἡ ὁποία προηγουμένως ἦταν ξηρά, γέμισε ἀπό νερό τήν 22^α Ἀπριλίου, δηλαδή στό δικό μας Πάσχα καί ὄχι τῶν Λατίνων. γ) Τέλος, ὁ Δοσίθεος Ἱεροσολύμων⁶⁰, στό ιβ'

⁵⁹ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ, *Αραβικός χρονογράφος*, σ. 266.

⁶⁰ ΔΟΣΙΘΕΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ, *Δωδεκάβιβλος· περί τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων*, βιβλίον 12^ο, κεφ. 2^ο, §β', ἐκδ. Β. Ρηγόπουλος, Θεσ/κη 1983, σσ. 105-106.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

βιβλίο τοῦ περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων, διηγείται ὅτι εὗρισκόμενος κάποτε ὁ Ἱεροσολύμων Παῖσιος στό Βελιγράδι, ἀκολούθησε ἓνα θαῦμα, βεβαιωτικό μὲν τοῦ δικοῦ μας καλανταρίου, ἀναιρετικό δὲ τοῦ τῶν Λατίνων· δηλαδή ἡ ζύμη, πού ζυμώθηκε ἀπὸ κάποια Λατίνα κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ, μεταβλήθηκε σὲ πέτρα σκληρή, κίσσηρα⁶¹. Ὁ αὐτὸς Δοσίθεος ἀναφέρει ὅτι τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1593 συνεκλήθη Σύνοδος στὴν Κων/λη, στὸν ναὸ τῆς Παμμακαρίστου, στὴν ὁποία συμμετεῖχαν ὁ Κων/λεως Ἱερεμίας, ὁ Ἀλεξανδρείας Μελέτιος, ὁ ὁποῖος ἐπέιχε καὶ τὸν τόπο τοῦ Ἀντιοχείας Ἰωακείμ καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος, ἡ ὁποία καθόρισε νὰ γίνεται τὸ Πάσχα, ὅπως τὸ διόρισε ἡ Α' Οἰκουμ. Σύνοδος, καὶ ἀναθεμάτισε τὸ νέο καλαντάριο, πού ἐπινοήθηκε ἀπὸ τοὺς Λατίνους⁶².

Παρ' ὅλα αὐτά, τὸ Σεπτὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο προωθεῖ τὸν κοινὸ ἑορτασμὸ τοῦ Πάσχα μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ Παπικῶν. Τὸν κοινὸ ἑορτασμὸ προωθεῖ ἀρχικῶς τὸ Βατικανὸν ἀπὸ τὸ 1960. Τὸ στόχο του, ὅμως, αὐτὸν τὸν ἐπισημοποίησε κατὰ τὴν Β' Βατικανὴ Σύνοδο καὶ τὸν ἀποδέχθηκε ὁ μακαριστὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κυρὸς Ἀθηναγόρας, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἔνθερμος ὑποστηρικτῆς τῆς ιδέας αὐτῆς. Γιὰ πολλὰ ἔτη ὑπῆρχε ἄκρα τοῦ «τάφου σιωπῆς», διότι ὅλοι φοβοῦνταν τίς ἀντιδράσεις κυρίως, τῶν Ὁρθοδόξων. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔτη, ὅμως, συζητοῦσαν μυστικῶς οἱ κεφαλές τοῦ Παπισμοῦ καὶ τῶν Ὁρθοδόξων μὲ σκοπὸ τὸν κοινὸ ἑορτασμὸ τοῦ Πάσχα. Στὴ συνέχεια συγκροτήθηκε γιὰ τὸ θέμα κοινὸς «ἄξονας» μεταξὺ Παπισμοῦ, Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (ἢ Αἱρέσεων-ΠΣΕ) καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ὁ «ἄξονας» αὐτὸς προέβλεπε, μετὰ τὸ 2001, νὰ ἑορτάζεται ἀπὸ κοινοῦ τὸ Πάσχα μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ ἄλλων πλανεμένων Χριστιανῶν. Τὸ στόχο τὸν ἔθεσε τὸ Βατικανὸ καὶ τὸν προώθησε δυναμικῶς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Τὸ τελευταῖο μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 150 πρωτ. 420/26.5.1995 ἐγκύκλιό του⁶³, ἀνεφέρθη «εἰς τὸν καθορισμὸν κοινῆς ἡμερομηνίας ἑορτασμοῦ ὑφ' ἀπάντων τῶν χριστιανῶν τῆς Μεγάλης ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου Πάσχα».

Θ) Οἰκουμενιστικὸς – οὐνιτικὸς μοναχισμὸς τύπου Bose

Τὰ ὅσα ἀναφέρατε, Παναγιώτατε Δέσποτα, περὶ μοναχισμοῦ, κατὰ τὴν ὁμιλία Ὑμῶν στὸ Μοναστήρι τοῦ Bose, ἐκτὸς ἀπὸ κάποια σημεῖα, πού θὰ σχολιάσουμε παρακάτω, ἦταν ὄντως σωστά, μέ τὴ μεγίστη

⁶¹ ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, *Πηδάλιον*, σσ. 8-9.

⁶² ΔΟΣΙΘΕΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ, *ἐνθ' ἀνωτ.* σσ. 231-232.

⁶³ «Συνεορτασμὸν τοῦ Πάσχα μὲ τοὺς ἑτεροδόξους ἀνακινεῖ τὸ Πατριαρχεῖον», *Ὁρθόδοξος Τύπος* (9-2-1996)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λεωφ. Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

διαφορά, όμως, ότι αυτά θά έπρεπε νά τά άπευθύνετε σέ Όρθοδόξους καί όχι σέ παπικούς μοναχούς. Γνωρίζετε, Παναγιώτατε Δέσποτα, ότι τόσο ό μοναχισμός, όσο καί ό έρημητισμός στή Δύση δέν έχουν καμμία σχέση μέ τόν όρθόδοξο ανατολικό μοναχισμό καί έρημητισμό. Ό Παπισμός ευνόησε τήν διαμόρφωση τών μοναχικών ταγμάτων (Ίησουϊτών, Καπουτσίνων, Δομινικανών, Φραγκισκανών κ.ά.), τά όποια είναι διασκορπισμένα σέ διάφορες περιοχές, αλλά έχουν ένιαία όργάνωση καί υπάγονται στήν κεντρική έξουσία του Πάπα. Ακόμη, χαρακτηρίζονται συνήθως γιά τήν εξειδίκευσή τους σέ κάποια ιδιαίτερη άποστολή (φιλανθρωπική δράση κλπ) καί διακρίνονται έξωτερικά από τήν διαφορετική ένδυμασία τους. Τά μοναχικά τάγματα ήταν καί παραμένουν άγνωστα στήν Όρθόδοξη Έκκλησία, γιατί ή όλη δομή τους προϋποθέτει διαφορετική θεώρηση τής Έκκλησίας. Γενικά, ό μοναχισμός στή Δύση τοποθετείται στήν ύπηρεσία κάποιου κοινωνικού σκοπού, δηλ. είναι κυρίως όργανωτικός, ένω στήν Ανατολή είναι κυρίως ήσυχαστικός καί έχει ως κύριο σκοπό τήν άένναη λατρεία του Θεού, τήν αδιάλειπτη καρδιακή νοερά προσευχή, τήν ύπακοή, τήν άκτημοσύνη, τήν παρθενία, τήν κάθαρση από τά πάθη, τό φωτισμό καί τή θέωση. Στο ίδιο ξένο προς τήν Ανατολή πλαίσιο κινείται καί ό έρημητισμός στή Δύση, ό όποιος έχει μεταλλαχθεί σέ κάποιο είδος κοινωνικού έρημητισμού. Ουσιαστικά, ό έρημητισμός στή Δύση άν δέν έχει εκλείψει παντελώς, έχει σημαντικά εξασθενήσει⁶⁴.

Μέ τόν «παντοδύναμο» πάπα του ό Παπισμός σκοπεύει νά κατακτήσει τόν κόσμο. Ή παρά τήν Αγία Γραφή καί τήν Αγία ΣΤ' Οικουμενική Σύνοδο (16^{ος} Κανών) ύποχρεωτική άγαμία του κλήρου καί τά ποικίλα «κοινωνικά» μοναχικά τάγματα έρχονται νά ύπηρετήσουν τό σκοπό αυτό. Ή Όρθοδοξία άντιθέτως, σκοπεύουσα, όχι στήν κατάκτηση, αλλά στή μεταμόρφωση του κόσμου, ούτε τήν ύποχρεωτική άγαμία του κλήρου επέβαλε, ούτε τό μοναχισμό από ήσυχαστικό μετέβαλε σέ κοινωνικό καί τής δράσεως. Στή «θεοποιό» ήσυχία ό μοναχός μεταμορφώνεται καί μυστικώς μεταμορφώνει τόν κόσμο καί δι'αυτού «ή Βασιλεία του Θεού ούκ έρχεται μετά παρατηρήσεως»⁶⁵.

Γνωρίζετε, Παναγιώτατε Δέσποτα, τόν οίκουμενιστικό, διαβρωτικό καί ισοπεδωτικό ρόλο του Bose. Έργαστήρι οίκουμενιστικής

⁶⁴ Γ. ΜΑΝΤΖΑΡΙΔΗΣ, *Κοινωνιολογία του Χριστιανισμού*, έκδ. Πουρναράς, Θεσσαλονίκη 1999, σσ. 111-112.

⁶⁵ Λουκ. 17, 20. ΑΡΧΙΜ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΨΑΝΗΣ, *Όρθοδοξία καί Ούμανισμός. Όρθοδοξία καί παπισμός*, έκδ. Ι. Μ. Όσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 1998, σ. 94.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

θεολογίας αποτελεί ή μοναστική κοινότητα του Bose της Βόρειας Ιταλίας. Στο παπικό αυτό μοναστήρι κάθε χρόνο διοργανώνονται διαχριστιανικά συνέδρια με όμιλητές, όχι μόνο παπικούς, αλλά και όρθόδοξους κληρικούς και θεολόγους. Η κοινότητα αυτόπροβάλλεται ως φιλορθόδοξος και τά μέλη της υποτίθεται ότι έντρυφούν στην όρθόδοξη άσκητική παράδοση. Παρά, ώστόσο, τή βαθειά γνώση της διδασκαλίας των όρθοδόξων άσκητών Πατέρων, παραμένουν άμετανόητοι και σταθεροί στην πίστη της αίρεσής τους! Η συμμετοχή πολλών όρθοδόξων στά διαχριστιανικά συνέδρια του Bose δημιουργεί μεγάλη σύγχυση στους όρθόδοξους πιστούς, όχι μόνο της Ιταλίας, αλλά όλόκληρης της Εύρώπης... Καί πώς νά μήν μπερδευτεί ένας πιστός βλέποντας όρθόδοξες βυζαντινές εικόνες νά κοσμούν τά έντυπα της αδελφότητας του Bose ή εισηγήσεις με θέματα όπως «Κοινωνία και ήσυχία κατά τον άγιο Ισαάκ τον Σύρο», «Η πρόκληση του κοινοβιακού βίου στη Μονή της Όπτινα» ή «Κοινωνία και έρημία κατά τό Μέγα Βασίλειο»; Ο προσεκτικότερος ώστόσο μελετητής των όνομάτων των όρθοδόξων εισηγητών διαπιστώνει πώς οί περισσότεροι από αυτούς είναι πρωτεργάτες οίκουμενιστικών δράσεων και έντός των Όρθοδόξων Έκκλησιών, από τίς όποιες προέρχονται. Αποκαλυπτική του οίκουμενιστικού χαρακτήρα της αδελφότητας του Bose είναι και ή επίσημη ιστοσελίδα της. Σέ αυτή ρητά αναφέρεται ότι στη μονή Bose έγκαταβιώνουν «μοναχοί και μοναχές» από όλες τίς χριστιανικές όμολογίες (παπικοί, προτεστάντες, μεθοδιστές κ.ά.), υπό τήν πνευματική καθοδήγηση του παπικού Enzo Bianchi. Δέν πρόκειται, παρά για έφαρμογή του οίκουμενισμού, όχι μόνο στη θεολογία, αλλά και στη λειτουργική πράξη και τή μοναχική ζωή, όπου συμπροσευχόμενοι παρίστανται από κοινού κληρικοί και πιστοί όρθόδοξοι, παπικοί και από κάθε χριστιανική όμολογία. Είναι ξεκάθαρο ότι ή κοινότητα του Bose αποτελεί ένα ισχυρό προπύργιο του οίκουμενισμού. Η συμμετοχή στά συνέδρια της όρθοδόξων κληρικών και θεολόγων αποτελεί πράξη θεολογικής και ποιμαντικής άνευθυνότητας, άφου, άφ'ένός όδηγεί σέ σύγχυση τους όρθόδοξους πιστούς, άφ'έτερου δέ κανέναν έτερόδοξο δέν όδήγησε σέ έπιστροφή στην Όρθόδοξη Έκκλησία⁶⁶.

Είναι επαινετά όντως, Παναγιώτατε Δέσποτα, τά όσα έν συνεχεία καταθέσατε στην όμιλία Υμών στο μοναστήρι του Bose: «Όφείλομεν δέ νά όμολογήσωμεν ότι συγκινούμεθα έκ της πολυετούς πνευματικής προσπάθειας του π. Enzo και της Αδελφότητός σας, έκ της άγάπης, του

⁶⁶ Ιωάννης Τάτσης, «Προπύργιον του Οίκουμενισμού τό Bose», Όρθόδοξος Τύπος (25-6-2010), <http://thriskeftika.blogspot.gr/2010/06/bose.html>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ένδιαφέροντος καὶ τοῦ σεβασμοῦ σας διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ διὰ τὴν ὀρθόδοξον πνευματικότητα, ποικιλοτρόπως ἐκδηλούμενα μέσῳ τῆς ὀργανώσεως τῆς μοναστικῆς ζωῆς μέ πρότυπον τὸν ἀνατολικὸν μοναστικὸν βίον, τῆς διοργανώσεως συνεδρίων ἐμβαθύνσεως εἰς τὴν ὀρθόδοξον πνευματικότητα μέ τὴν συμμετοχὴν ἐκπροσώπων τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας καὶ διανοήσεως, τῆς ἀναδείξεως καὶ μελέτης τοῦ βίου καὶ τῆς διδασκαλίας κορυφαίων συγχρόνων μορφῶν καὶ γερόντων τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς τοῦ ἁγίου Σιλουανοῦ, τοῦ γέροντος Σωφρονίου τοῦ Ἑσσεξ, τοῦ γέροντος Πορφυρίου, τοῦ γέροντος Παΐσιου, καὶ ἀσφαλῶς μέσῳ τοῦ ἀξιολόγου ἐκδοτικοῦ ἔργου τῆς Κοινότητός σας.

Κυρίως ὁμῶς πρέπει νὰ ἐξάρωμεν τὴν μεγάλην ὠφέλειαν ἐκ τῆς μελέτης ἔργων τῆς μακραίωνος ἀνατολικῆς πατερικῆς γραμματείας, τὰ ὅποια ἦσαν ἄχρι τοῦδε ἄγνωστα ἢ καὶ μὴ κατανοητὰ εἰς τὴν Δύσιν, ὡς τὰ ἔργα τοῦ κήρυκος τῆς χάριτος καὶ τοῦ φωτός ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

Μεθ' ἱκανοποιήσεως μάλιστα ἐπληροφορήθημεν πρό ἐτῶν τὴν μετάφρασιν αὐτῶν ὑπὸ Ἰταλοφώνων ὀρθοδόξων εἰς τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν, προκειμένου ὁ παρεξηγημένος ὑπὸ τοῦ Δυτικοῦ κόσμου αὐτός ἅγιος νὰ εὕρῃ καὶ εἰς τὴν Δύσιν μίαν θέσιν ἀνταξίαν τοῦ πλούτου καὶ τοῦ βάθους τῆς πνευματικότητος τῶν ἔργων αὐτοῦ.

Εἶναι ἀξία, λοιπόν, εἰλικρινοῦς ἐπαίνου ἢ προσπάθεια τῆς καθ' ὑμᾶς μοναστικῆς Κοινότητος διὰ μίαν βαθυτέραν προσέγγισιν καὶ μελέτην τῆς κοινῆς μοναχικῆς παραδόσεως Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως τῆς πρό τοῦ σχίσματος περιόδου, ἀλλὰ καὶ ἀξιοποιήσεως τῆς μετὰ τό Σχίσμα πολυτίμου πνευματικῆς ἐμπειρίας καὶ παράδοσεως τοῦ ἀνατολικοῦ ὀρθοδόξου μοναχισμοῦ, μάλιστα δέ ὅπως αὕτη ἔχει ἀποκρυσταλλωθῇ ἐπὶ χίλια καὶ πλέον ἔτη εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν τόπον ἀσκήσεως καὶ λατρείας τοῦ Κυρίου καὶ τῆς Θεοτόκου, ἐντός τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τό Ἅγιον Ὅρος⁶⁷» καὶ εἶναι ἐπαινετὰ διότι τοὺς παρωτρύνετε νὰ μελετήσουν τὸν ἅγιον Σιλουανό, τοὺς μακαριστοὺς γέροντες Σωφρόνιο τοῦ Ἑσσεξ, Παῖσιο καὶ Πορφύριο, γιὰ νὰ ἐμβαθύνουν στὴν Ὁρθόδοξον Παράδοση καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Μοναχικὴν ζωὴν. Ἀλλὰ, ἐάν δέν τοὺς ὑποδείξετε τὴν αἵρεσίν τους καὶ τὴν τραγικὴν τους πλάνην, πῶς θὰ σωθοῦν καὶ εἰς τί θὰ τοὺς ὠφελήσῃ ἡ ἀνάγνωση⁶⁸;

I) Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας

⁶⁷ <http://www.romfea.gr/ektakta-nea-2/17016-bose>

⁶⁸ Ὁρθόδοξος Τύπος (24-5-2013)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Στὴν ἴδια ὁμιλία Ὑμῶν στό Bose χρησιμοποιήσατε τὸν ἅγ. Απόστολο Παῦλο πολλοὺς ἀντιαιρετικούς ἀγίους Πατέρες, ὅπως τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ, τὸν ὅσιο Μακάριο τὸν Αἰγύπτιο, τὸν ὅσιο Σάββα τὸν Χιλανδαρινό, τὸν ἅγιο Κασσιανό τὸν Ρωμαῖο, τὸν ἅγιο Πάπα Γρηγόριο τὸν Διάλογο, τὸν ἅγιο Ἰερώνυμο, τὸν ὅσιο Νεῖλο τὸν Καλαβρό, τὸν ὅσιο Βενέδικτο, τὸν ὅσιο Παχώμιο, τὸ Μέγα Ἀντώνιο καὶ τὸν ὅσιο Ἰουστῖνο Πόποβιτς τοῦ Τσέλιε, χωρὶς ὅμως νὰ ἀναφερθεῖτε στοὺς ἀντιαιρετικούς καὶ συγκεκριμένως στοὺς ἀντιπαπικούς καὶ στοὺς ἀντιοικουμενιστικούς ἀγῶνες, ὧν ἐξ αὐτῶν εἶναι μετὰ τὸ Σχίσμα. Εὐλαβῶς ὑπενθυμίζουμε:

Ἐλεγε ὁ μακαριστὸς ἅγιος Γέρων Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης : «Ὁ διάβολος ἄπλωσε τρία πλοκάμια νὰ πιάσει ὅλο τὸν κόσμο. Τοὺς πλουσίους νὰ τοὺς πιάσει μὲ τὴ Μασονία, τοὺς πτωχοὺς μὲ τὸν κομμουνισμό καὶ τοὺς θρησκευόμενους μὲ τὸν οἰκουμενισμό». Ὁ ἴδιος ἄλλοτε σὲ συνάξεις μοναζουσῶν ἐπεσήμανε : «Οἰκουμενισμός καὶ Κοινή Ἀγορά, ἓνα κράτος μεγάλο, μία θρησκεία στὰ μέτρα τους. Αὐτὰ εἶναι σχέδια διαβόλων»⁶⁹.

Γιὰ νὰ φανεῖ, πόσο εὐαίσθητος καὶ προσεκτικός ἦταν ὁ Γέροντας Παῖσιος σὲ θέματα ἐπικοινωνίας καὶ συμπροσευχῆς μὲ αἱρετικούς, μεταφέρουμε ἐδῶ τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικό περιστατικό :

«Κάποτε, διηγήθηκε ὁ Γέροντας, μοῦ ἦρθαν δύο παπικοί, λατίνοι... Μοῦ λέει λοιπὸν ὁ ἓνας – Ἐλα νὰ ποῦμε τὸ 'Πάτερ ἡμῶν...' – Γιὰ νὰ τὸ ποῦμε μαζί, τοῦ εἶπα, πρέπει νὰ συμφωνοῦμε στό Δόγμα. Ὅμως μεταξύ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστὶ. Ὑστερα μοῦ λέει : - Μόνο οἱ Ὀρθόδοξοι εἶναι κοντὰ στό Θεό καὶ μόνο αὐτοὶ θά σωθοῦνε; Ὁ Θεός εἶναι μὲ ὅλο τὸν κόσμο. – Ναι, τοῦ εἶπα. Ἐσύ μπορεῖς νὰ μοῦ πῆς καὶ πόσος κόσμος εἶναι κοντὰ στό Θεό; Ἐχουμε λοιπὸν διαφορές. Εἴμαστε φυσικά παιδιά τοῦ ενός Πατέρα, ἀλλὰ μερικά μένουν στό σπῖτι καὶ μερικά γυρίζουν ἔξω. – Νὰ δείξουμε ἀγάπη, μοῦ λένε μετὰ. – Καὶ ἡ ἁμαρτία ἐγινε μόδα, τοὺς λέω. – Καὶ αὐτὸ μέσα στὴν ἀγάπη εἶναι, μοῦ λένε.

–Ὅλοι μιᾶνε γιὰ ἀγάπη, εἰρήνη καὶ ὁμόνοια, τοὺς εἶπα στό τέλος, ἀλλὰ ὅλοι αὐτοὶ εἶναι διχασμένοι καὶ μὲ τὸν ἑαυτὸ τους καὶ μὲ τοὺς ἄλλους. Γι' αὐτὸ καὶ ἐτοιμάζουν ὅλο καὶ μεγαλύτερες βόμβες.

Πολλοὶ πού μιλοῦν γιὰ ἀγάπη καὶ ἐνότητα, οἱ ἴδιοι δὲν εἶναι ἐνωμένοι μὲ τὸ Θεό, γιατί δὲν τὸν ἔχουν ἀγαπήσει οὔτε ἔχουν ἀληθινὴ ἀγάπη. Ἀγάπη ἀληθινὴ ἔχει ἐκεῖνος πού ἔχει ὀρθὴ πίστη, ζῇ κοντὰ στό Θεό, καὶ τότε ὁ

⁶⁹ ΓΕΡΩΝ ΠΑΪΣΙΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, *Λόγοι*, τ. Β', ἐκδ. Γερὸν Ἡσυχαστήριον «Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτὴ Θεσσαλονίκης 1999, σ. 176.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Θεός ζωγραφίζεται στό πρόσωπό του καί οἱ ἄλλοι βλέπουν στό πρόσωπό του τόν Θεό.

Χαρακτηριστικό εἶναι καί τό ἐξῆς περιστατικό : Ὁ τότε Πάπας, ἔχοντας ἀκούσει γιά τήν φήμη τοῦ Γέροντος Παΐσιου, ἔστειλε μερικούς καρδινάλιους στό καλύβι τοῦ γέροντος, γιά νά τοῦ ἀνακοινώσουν ὅτι ὁ Πάπας τόν προσκαλεῖ στή Ρώμη γιά νά συζητήσουν περί δογματικῶν καί ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων. Ἡ ἀπάντηση τοῦ γέροντα ἦταν ἀποστομωτική: «Ὁ πάπας δέν εἶναι ἕτοιμος ἀκόμη γιά μία τέτοια συζήτηση. Πρέπει νά ἀποβάλλει τόν ἐγωϊσμό του».

Τέλος, ὁ Γέροντας Παῖσιος ἐφήρμοσε τή διακοπή τοῦ πατριαρχικοῦ «μνημοσύνου» τοῦ κυροῦ Ἀθηναγόρα γιά τά οἰκουμενιστικά ἀνοίγματα του.

Ὁ Ἀπ. Παῦλος λέει : «αἰρετικόν ἄνθρωπον μετά μίαν καί δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ»⁷⁰, «ἀλλά καί ἐάν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω»⁷¹, «εἴ τις οὐ φιλεῖ τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτο ἀνάθεμα»⁷², «ἐγώ γάρ οἶδα τοῦτο, ὅτι ἐλεύσονται μετά τήν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μή φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου. Καί ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν»⁷³.

Ὁ Ἀββᾶς Μακάριος χτυπάει μέ τό μπαστούνι του, καθὼς βαδίζει στήν ἔρημο, τό πεταμένο κρανίο ἑνός αἰρεσιάρχη. Καί ἀμέσως ἡ ψυχὴ του στήν κόλαση ἀναγαλλιάζει καί αἰσθανομένη τήν ἐπαφή τοῦ ἁγίου, τόν παρακαλεῖ γιά ἀνακούφιση. Στήν ἐρώτηση τοῦ ἀββᾶ ποιά εἶναι ἡ κατάστασή τους ἐκεῖ στήν κόλαση, ὁ κολασμένος τοῦ λέει πῶς τό πρόσωπο τοῦ καθενός εἶναι κολλημένο στή ράχη τοῦ ἄλλου καί δέν μπορεῖ κανένας νά ἀντικρούσει τά πρόσωπα τῶν ἄλλων. Τόν παρακαλεῖ τελικά νά προσευχηθεῖ, γιά νά μπορέσουν νά δοῦν λιγάκι τό πρόσωπο τοῦ διπλανοῦ τους⁷⁴.

Ὁ ἅγιος Ἰερώνυμος, ἐλέγχει τόν Πάπα γιά τό δηθεν πέτρινο πρωτεῖο ἐξουσίας, λέγοντας ὅτι «Ὁ Θεός ἰδρυσε τήν Ἐκκλησίαν Του πάνω σ' αὐτή τήν πέτρα (τήν ὁμολογίαν τῆς θεότητος τοῦ Κυρίου), κι ἀπ' αὐτή τήν πέτρα ὁ Ἀπ. Πέτρος πῆρε τήν ὀνομασίαν του»⁷⁵.

⁷⁰ Τίτ. 3, 10.

⁷¹ Γαλ. 1, 8.

⁷² Α' Κορ. 16, 22.

⁷³ Πράξ. 20, 29-30.

⁷⁴ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ, Ἀποφθέγματα, PG 34, 257CD-260A.

⁷⁵ ΑΓΙΟΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Εἰς τό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, βιβλίον 6^ο.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Ὁ σύγχρονος ἅγιος γέρων τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας καὶ καθηγητῆς τῆς Δογματικῆς ὅσιος Ἰουστίνος Πόποβιτς σημειώνει : «Ὁ Οἰκουμενισμός εἶναι κοινόν ὄνομα διὰ τοὺς ψευδοχριστιανισμούς, διὰ τὰς ψευδοεκκλησίας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Μέσα του εὐρίσκεται ἡ καρδιά ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν οὐμανισμῶν μέ ἐπικεφαλῆς τόν Παπισμό. Ὅλοι δέ αὐτοὶ οἱ ψευδοχριστιανισμοί, ὅλοι αἱ ψευδοεκκλησίαι δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά μία αἵρεσις παραπλεύρως εἰς τὴν ἄλλην αἵρεσιν. Τό κοινόν εὐαγγελικόν ὄνομά τους εἶναι ἡ παναίρεσις»⁷⁶.

Ὅσον ἀφορᾷ στὸν ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ, τόν ὁποῖο ἀναφέρατε στήν ὁμιλία Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἀσφαλῶς γνωρίζετε ὅτι μέ τίς ἡσυχαστικές συνόδους τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ τόν 14^ο αἰῶ., οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν τὴν Θ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, ἀποφεύχθηκε ὁ ἐκδυτικισμός, ὁ ἐκλατινισμός, ἡ φραγκοποίηση τῆς Ὁρθοδοξίας, τόν ὁποῖο ἐκλατινισμό ὑπηρετοῦσε ὁ ἐκ τῆς Δύσεως ἐρχόμενος, ἐπηρμένος, ὑπερήφανος, αἰρετικός καὶ ἀναθεματισμένος ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας, διὰ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, Βαρλαάμ ὁ Καλαβρός.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ ὁποῖος μαζί μέ τό Μ. Φώτιο Κων/λεως καὶ τόν ἅγιο Μᾶρκο Ἐφέσου τόν Εὐγενικό ἀποτελοῦν τοὺς νέους τρεῖς Ἱεράρχες, τοὺς ὀνομαζομένους ἀντιπάπες καὶ παπομάστιγες, ἤλεγξε σφοδρότατα καὶ αὐστηρότατα στό πρόσωπο τοῦ Βαρλαάμ τὴν παναίρεση τοῦ Παπισμοῦ καὶ ὅλες τίς καινοτομίες, τοὺς νεωτερισμούς, τίς παραχαράξεις, τίς διαστρεβλώσεις καὶ αἰρέσεις τῆς Δύσεως ἐπὶ τῆς ἅπαξ παραδοθείσης πίστεως. Γι'αὐτό καὶ μέχρι τίς ἡμέρες μας οἱ αἰρετικοὶ Λατίνοι ἀποστρέφονται καὶ μισοῦν τόν ἅγιο Γρηγόριο. Δέν τὸν θεωροῦν ἅγιο, ἀλλὰ ἀντιθέτως «αἰρετικό»!!! Φρίττουν καὶ τρέμουν μόνο στό ἄκουσμα τοῦ ἁγίου ὀνόματός του!

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος, οὔτε καινοτόμησε, οὔτε δικό του σύστημα θεολογίας οἰκοδόμησε, ἀλλὰ ἀπλῶς κωδικοποίησε καὶ συνήρμωσε σέ ἐνότητα ὅσα οἱ προηγούμενοι Πατέρες δίδαξαν γύρω ἀπὸ τὰ ζητήματα, πού προκάλεσε ὁ οὐμανιστὴς μοναχὸς Βαρλαάμ Καλαβρός, μεταφέροντας στήν Κωνσταντινούπολη καὶ στήν Θεσσαλονίκη δυτικὴ νοοτροπία καὶ προβληματική. Γι' αὐτό δέν δικαιολογεῖται ἡ χρῆση ἀπὸ τοὺς Ὁρθοδόξους τοῦ ὄρου «Παλαμισμός» ἢ «Παλαμικὴ Θεολογία», ὅπως πράττουν οἱ Δυτικοί, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ὡς αἰρετικές τίς ἀπόψεις του, γι' αὐτό μαζί μέ τόν Ἀρειανισμό, τόν Νεστοριανισμό καὶ ἄλλες αἰρέσεις τοποθετοῦν καὶ τόν Παλαμισμό, ὡς προσωπικὴ καινοτομία τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Ἄς μνημονεύσουμε ἀπλῶς ἐδῶ, διὰ τοῦ λόγου τό ἀληθές, ὅτι στοὺς Indices τοῦ Cavallera, τῇ

⁷⁶ ΑΡΧΙΜ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΠΟΠΟΒΙΤΣ, Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ Οἰκουμενισμός, Θεσσαλονίκη 1974, σ. 224.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λεωφ. Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

γνωστή κλείδα, πού χρησιμοποιουῖμε γιά τήν *Patrologia Graeca* τοῦ Ἀββᾶ Migne, ὁ Ἡσυχασμός τοποθετεῖται μεταξύ τῶν αἱρέσεων⁷⁷.

Στό ἔργο του «*Λόγος ἀποδεικτικός περί τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*» λέει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς : «*Πάλιν ὁ δεινός καί ἀρχέκακος ὄφης τήν ἑαυτοῦ κεφαλήν καθ' ἡμῶν διαίρων, ὑποψιθυρίζει τά τῆς ἀληθείας ἀντίθετα*»⁷⁸. «*Πάλι ὁ πρωταίτιος τοῦ κακοῦ ὄφης, ὁ διάβολος, σηκώνοντας τήν κεφαλή του ἐναντίον μας, ὑποψιθυρίζει τά ἀντίθετα πρὸς τήν ἀλήθεια*». Καί παρακάτω, ἀφοῦ λέει ὅτι αὐτός ὁ διάβολος εἶναι, πού παρεκίνησε τοὺς Ἀρείους, τοὺς Απολλιναρίους, τοὺς Εὐνομοίους καί Μακεδονίους καί πολλοὺς ἑτέρους αἵρετικούς, «*οὗτος τοίνυν ὁ νοητός καί διὰ τοῦτο μᾶλλον ἐπάρατος ὄφης, τό πρῶτον καί μέσον καί τελευταῖον κακόν*», «*αὐτός, λοιπόν, ὁ νοερός καί γι' αὐτό περισσότερο καταραμένος διάβολος, πού εἶναι τό πρῶτο καί μεσαῖο καί τό τελευταῖο κακό*», «*μηδαμῶς ἐπιλεησμένος τῆς οἰκείας κακοτεχνίας*», «*δέν ξέχασε καθόλου τήν κακοτεχνία του, τό κακό ἔργο του*», «*διὰ τῶν αὐτῶ πειθηνίων Λατίνων, περί Θεοῦ καινὰς εἰσφέρει φωνάς*»⁷⁹, «*μέ τοὺς λατίνους, πού εἶναι πειθήνια ὄργανά του, εἰσάγει καινούργιες φωνές σχετικά μέ τό Θεό*». Ἦδη ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς λέει αὐτό, πού ἀργότερα θά πεῖ ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὅτι ὁ πάπας εἶναι ἀντίχριστος. «*Τόν πάπα νά καταρᾶσθε, γιατί αὐτός θά εἶναι ἡ αἰτία ὅλων τῶν κακῶν (τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως)*».

Στή συνέχεια ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἀναφερόμενος στή βλάσφημη διδασκαλία τοῦ Παπισμοῦ περί τῆς καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ *Filioque*, λέει: «*Ἦν οὖν ἄρα τῶν δικαιοτάτων μηδέ λόγου ἀξιοῦν ὑμᾶς, εἰ μή τοῦ προστιθέναι τῷ ἱερῷ συμβόλῳ παύσησθε τῆς δέ παρ' ἡμῶν προσθήκης παρ' ὑμῶν ἐκβεβλημένης πρότερον, ἔπειτα ζητεῖν, εἰ καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ ἢ οὐχί καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, καί τό ἀναφανέν τοῖς θεοφόροις συνδοκοῦν κυροῦν*»⁸⁰. (Μέχρις ὅτου ἐξακολουθεῖτε νά ἔχετε τό *Filioque*, νά λέτε δηλ. ὅτι τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ, καί νά ἔχετε ἀλλοιώσει τή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἀγίων καί Οἰκουμενικῶν Συνόδων, δέν θά σᾶς δεχθοῦμε σέ ἐκκλησιαστική κοινωνία). Κατά τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ, λοιπόν, προϋπόθεση τοῦ διαλόγου μέ τοὺς λατίνους εἶναι ἡ ἀφαίρεση ἐκ μέρους τους τῆς παράνομης προσθήκης

⁷⁷ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Ἡ χρήση τῶν ἀποδείξεων στή θεολογία κατά τόν ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ», *Θεοδορμία Π'* (Ιανουάριος-Μάρτιος 2011) 106 καί *Θεολόγοι τῆς Θεσσαλονίκης*, Θεσ/κη 20197, 6.

⁷⁸ ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ, *Λόγος ἀποδεικτικός περί τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Α'*, ἐκδ. Γρηγόριος Παλαμᾶς, Θεσσαλονίκη 1981, ΕΠΕ 1 Πρόλογος 3-4, σ. 68.

⁷⁹ Ὁ. π., Πρόλογος 20-26, σ. 68.

⁸⁰ Ὁ. π., 4, 19-24, σ. 84.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

τοῦ Filioque ἀπὸ τὸ Σὺμβολο τῆς Πίστεως. Σέ ἄλλο σημεῖο ξεκαθαρίζει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὅτι πίσω ἀπὸ τὴν προσθήκη Filioque, κρύβεται μία καινὴ ἐκκλησιολογικὴ ἀρχή, δηλ. «ἡ τοῦ περιόντος πάπα περιωπὴ»⁸¹, δηλ. τὸ ἐωσφορικὸ πρωτεῖο καὶ τὸ ἀλάθητο, τὸ νὰ νομοθετεῖ αὐτός μόνος, σάν ἄλλος θεὸς ἐπὶ γῆς, ὅτι αὐτός κρίνει σωστό, διαστρεβλώνοντας, διαστρέφοντας, παραμελώντας καὶ περιθωριοποιώντας ἀκόμη καὶ τὰ ἴδια τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καταδίκασε, μέ τὴν Θ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο⁸², τίς παπικὲς αἱρέσεις περὶ κτιστῶν ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ καὶ περὶ κτιστοῦ Θαβωρίου Φωτός, διδάσκοντας ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει οὐσία καὶ ἐνέργειες, οἱ ὁποῖες εἶναι καὶ οἱ δύο ἄκτιστες. Ἡ ἄκτιστη οὐσία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀμέθεκτη, ἐνῶ οἱ ἄκτιστες ἐνέργειές Του εἶναι μεθεκτές. Παραλλήλως, τὸ Θαβώριον Φῶς, τὸ Φῶς τῆς Μεταμορφώσεως εἶναι Φῶς τῆς Θεότητος καὶ συνεπῶς ἄκτιστο.

Πολύ χαρακτηριστικὸς εἶναι ὁ λόγος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ὁ ὁποῖος, στὴν «πρὸς τὸν εὐλαβέστατον μοναχὸν κύρ Διονύσιον»⁸³ ἐπιστολὴ τοῦ γράφει ὅτι τὸ τρίτο εἶδος τῆς ἀθεΐας εἶναι ἡ σιωπὴ περὶ τῶν δογμάτων, ἀπορρίπτοντας ἔτσι κάθε εἶδος ἐφησυχασμοῦ καὶ σιωπῆς ἐν καιρῷ κινδυνευούσης πίστεως.

ΙΑ) Ἀγάπη καὶ ἀλήθεια

Στά κείμενά Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, εἶναι διάχυτες οἱ ἀναφορὲς Ὑμῶν στὴν ἀγάπη, τὸν οἰκουμενιστικὸ ἀγαπισμὸ, πού πρέπει νὰ ἔχουμε πρὸς τοὺς ἄλλους, τοὺς αἵρετικούς καὶ τοὺς ἀπίστους, ἢ ὁποῖα ὅμως ἀγάπη χωρίζεται ἀπὸ τὴν ἀλήθεια. Ἡ ἀπάντηση, ὅμως, τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ ἡ στάση τῶν ἁγίων Πατέρων εἶναι ὁμόφωνη. Ἀσφαλῶς, ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη, πού τὴ δείχνει πρὸς ὅλους, δικαίους καὶ ἁμαρτωλούς, καὶ ἀσφαλῶς καὶ ἐμεῖς πρέπει νὰ χαρακτηρίζομαστε ἀπὸ αὐτὴν τὴν καθολικὴ, τὴν συνολικὴ ἀγάπη, γιατί αὐτὴ εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν γνώρισμα τῶν Χριστιανῶν. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη, ἀλλὰ ἡ ἀγάπη δέν εἶναι Θεός, δέν πρέπει νὰ θεοποιούμε τὴν ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη, ἐπίσης, δέν πρέπει νὰ ἀναιρεῖ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν εὐσέβεια, πρέπει νὰ εἶναι συνδεδεμένη μέ τὴν ἀλήθεια, γιατί διαφορετικὰ εἶναι ψεύτικη καὶ ὑποκριτικὴ. «Ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀγαπῶντες ἐν ἀληθείᾳ»⁸⁴. Πρέπει νὰ ἀγκαλιᾶζει τὸν πλησίον, ὄχι μόνο

⁸¹ Ὁ. π., 4, 32, σ. 86.

⁸² ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΧΡΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ, *Οἱ ἡσυχαστικὲς ἐρίδες κατὰ τὰν 14^ο αἰῶ., Β'* ἐκδ. Παρατηρητής, Θεσσαλονίκη 1993.

⁸³ ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ, *Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν εὐλαβέστατον μοναχὸν κυρ Διονύσιον*, ΕΠΕ 4, 404.

⁸⁴ Β' Ἰω. 1, 3 καὶ Γ' Ἰω. 1

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λεωφόρος Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ώς σωματική, βιολογική παρουσία, αλλά ως πνευματική ύπαρξη, με αιώνια προοπτική, και νά ενδιαφέρεται πρό παντός, όχι για τὰ κοσμικά και τὰ πρόσκαιρα, αλλά για τὰ αιώνια, για τήν σωτηρία του. Η σωτηρία του πλησίον δέν μπορεί νά επιτευχθεῖ, όταν βρίσκεται στην πλάνη και στην αἵρεση, στην όποία μάλιστα ἐγωϊστικά ἐπιμένει. Χάνεται και ό ἴδιος και παρασύρει και ἄλλους στην ἀπώλεια. Από ἀγάπη, λοιπόν, και όχι από μῖσος κινουμένη ή Ἐκκλησία και ἀκολουθώντας τό παράδειγμα του Χριστου και των Ἀποστόλων ἀπαγορεύει τήν μετά των αἰρετικῶν και ἀπίστων κοινωνία και συναναστροφή, ὥστε και τούς ἰδίους παιδαγωγικῶς νά ὁδηγήσει σέ συναίσθηση τῆς πλάνης, αλλά και τούς ἄλλους νά προφυλάξει. Από ἀγάπη πρὸς τὰ πρόσωπα των αἰρετικῶν και ἀπίστων, ἀποστρεφόμεστε τήν πλάνη και τήν αἵρεση. Τήν ἀποστροφή αὐτή τήν δείχνουμε μέ πόνο ψυχῆς πρὸς τούς ἰδίους, γιατί ή αἵρεση και ή πλάνη εἶναι ἀπρόσωπες. Μόνο μ'αὐτόν τόν τρόπο μπορούμε νά μάθουμε πῶς νά προσεγγίζουμε ό ἕνας τόν ἄλλον μέ ἀξιοπρέπεια και σεβασμό.

IB) Τό ἀληθές νόημα του χωρίου «ἵνα ἔν ὧσιν»

Στήν όμιλία Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, στή βασιλική του ἁγίου Ἀμβροσίου, εἶπατε : «Λησμονοῦμεν οἱ χριστιανοί ότι ό Κύριος και Σωτήρ ήμῶν μᾶς "ἐνέδυσε τό πῆλινον σῶμα και μᾶς ἔπνευσε ζωήν και εἶδομεν τό φῶς Του", ἵνα ἀγάπην ἔχωμεν ἐν ἀλλήλοις και ἵνα ὦμεν ἐν, καθῶς αὐτός ἐν ἐστι πρὸς τόν Πατέρα και τό Πανάγιον Πνεῦμα, τήν μίαν Θεότητα και Βασιλείαν και Κυριότητα και Δύναμιν και Ἐξουσίαν, ή όποία κατισχύει των νόμων και ἐν τῇ όποία Θεότητι φῶς και δικαιοσύνη και ἀγάπη και ἐνότης ἐπικρατεῖ».

Ἐπίσης, στήν όμιλία Ὑμῶν πρὸς τούς Ἀντιπροσώπους του Παπικου Ἐπισκοπικου Συμβουλίου και τὰ μέλη του Οἰκουμενικου Συμβουλίου τῆς Σλοβακίας, παρουσία Παπικῶν, Λουθηρανῶν και Μεταρρυθμισμένων, εἶπατε : «παρ'όλον ότι ἀποτελούμεθα ἐκ πολλῶν μελῶν, ἐν μόνον τυγχάνει τό σῶμα», «ἵνα ὦσιν ἐν καθῶς ήμεῖς», «ό Όποῖος (Κύριός) μᾶς ζητεῖ νά εἴμεθα ἐν, ὡς Αὐτός και ό Πατήρ ἐν εἰσιν», «εἴθε νά ὑπερβῶμεν τάς διαιρέσεις και τὰ χάσματα τά ἐμποδίζοντα ήμᾶς νά ἴδωμεν καθαρῶς τό Φῶς, και νά εἴμεθα ἐν, καθῶς και ό Χριστός ἐν ἐστι μέ τόν Πατέρα και τό Ἅγιον Πνεῦμα, ἐν τρισίν ὑποστάσεσιν, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, μία Θεότης και Βασιλεία, τῆς κοινωνίας τῆς Όποίας εἴθε νά

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

γίνωμεν ἅπαντες μέτοχοι καὶ ὁμοτράπεζοι εἰς τὸ ἐπουράνιον καὶ νοερὸν Θυσιαστήριον τῆς Ἁνω Ἱερουσαλήμ μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων»⁸⁵.

Τὸ πασίγνωστο χωρίο «ἵνα ἓν ᾦσιν» ἀπὸ τὴν ἀρχιερατικὴ προσευχὴ τοῦ Κυρίου ἐπιστρατεύεται γι' ἀκόμη μία φορὰ ἀπὸ τὴν Ὑμετέρα Σεπτὴν Παναγιότητα γιὰ νὰ στηρίξει τὴν ἐγγενῇ στὴν Ἐκκλησία ἀνάγκη ἐπιδείξεως φιλενωτικοῦ πνεύματος.

Ἡ τῆς ἀρχιερατικῆς προσευχῆς τοῦ Κυρίου αἴτηση πρὸς τὸ Θεὸ Πατέρα «ἵνα πάντες ἓν ᾦσιν» ἐκπληρώνεται ἤδη ἐντὸς τῆς Μιᾶς Ἐκκλησίας, διότι τὸ αἶτημα τοῦτο τοῦ Χριστοῦ ἐκπληρώνεται διὰ τῆς ταυτότητος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως πάντων· δὲν ὑφίσταται, λοιπὸν, ἐκκρεμότητα ὡς πρὸς τοῦτο, ἀλλ' ἐκκρεμεῖ ἡ ὑπὸ τῶν ἑτεροδόξων ἀποδοχὴ τῆς μόνης ἀληθοῦς Πίστεως· ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἐρμηνεύοντας τὸ χωρίο τοῦτο παρατηρεῖ: «Ἴνα ᾦσιν ἓν, καθὼς σύ, Πάτερ, ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν σοί [...] Τί εἶναι, λοιπὸν, τὸ “Ἐν ἡμῖν”; Στὴν πίστι πρὸς ἐμᾶς. Ἐπειδὴ βέβαια τίποτε δὲν σκανδαλίζει ὅλους, ὅσο ἡ διάσπαση, αὐτὸ κατασκευάζει, ὥστε νὰ γίνουν ἓνα. Τί, λοιπὸν; Τὸ κατόρθωσε αὐτό, λέγουν; Καὶ πάρα πολὺ τὸ κατόρθωσε. Διότι ὅλοι ὅσοι πίστευσαν μέσῳ τῶν Ἀποστόλων εἶναι ἓνα, μολονότι κάποιοι ἀπὸ αὐτοὺς ἀποσπάστηκαν [...] Εἴτε γιὰ τὰ σημεία, εἴτε γιὰ τὴν ὁμόνοια, εἴτε γιὰ τὴν εἰρήνη ὁμιλεῖ, φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ Ἰδιος ποὺ τοὺς τὰ ἔχει δώσει. Ἔτσι, ἦταν φανερό ὅτι [μόνο] γιὰ παρηγοριὰ δική τους γίνεται ἡ προσευχὴ αὐτή»⁸⁶. Ἡ δογματικὴ Πίστις τῆς Ἐκκλησίας, χάρις στοὺς Ἁγίους, δὲν εἶναι κάτι τὸ ζητούμενον, ἀλλὰ κάτι τὸ δεδομένον. Οἱ Ἅγιοι, οἱ θεούμενοι, ἔχουν τὴν μεταξύ τους ἐνότητα τῆς δογματικῆς Πίστεως, χάρις στὴ θεωτικὴ, ἄκτιστη ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἱ δὲ ὑπόλοιποι πιστοὶ κατέχουν ἀλαθῆτως τὴν ἐνιαία δογματικὴ Πίστις τῆς Ἐκκλησίας μέσῳ τῆς ὑπακοῆς στοὺς Ἁγίους Πατέρες, «ἐπόμενοι τοῖς θείοις Πατράσι». Ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἐνιαία δογματικὴ Πίστις, τὴ δογματικὴ ὁμοφωνία τῆς Ἐκκλησίας, ἡ πίστις ὡς ἀρετὴ, ὡς πεποίθησις στὸ Θεό, ποικίλλει μεταξύ τῶν πιστῶν, ἀκόμα καὶ τῶν Ἀγίων, κατὰ τὰ μέτρα τῆς προόδου ἐκάστου. Χάρις στὸ γεγονός αὐτό, ἐπειδὴ δηλαδὴ ἡ

⁸⁵ <http://www.amen.gr/article14042>

⁸⁶ Εἰς τὸ Κατὰ Ἰωάννην 82,2· PG 59, 443ε. «[...] Τί δέ ἐστίν, Ἐν ἡμῖν; Ἐν τῇ πίστει τῇ εἰς ἡμᾶς. Ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν οὕτως σκανδαλίζει ἅπαντας, ὡς τὸ διεσπᾶσθαι, τοῦτο κατασκευάζει ὥστε γενέσθαι ἓν. Τί οὖν; ἤνυσεν αὐτό, φησί; Καὶ σφόδρα ἤνυσεν. Ἀπαντες γὰρ οἱ διὰ τῶν ἀποστόλων πιστεύσαντες ἓν εἰσιν, εἰ καὶ τινες ἐξ αὐτῶν διεσπᾶσθησαν. Οὐδὲ γὰρ τοῦτο αὐτὸν παρέλαθεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ προεῖπε, καὶ ἔδειξε τῆς τῶν ἀνθρώπων ῥαθυμίας ὅν [...] Εἴτε γὰρ περὶ σημείων, εἴτε περὶ ὁμονοίας, εἴτε περὶ εἰρήνης ὁ λόγος αὐτῷ, φαίνεται αὐτὸς αὐτοῖς ταῦτα παρεσχηκώς. Ὅθεν δῆλον ἦν, ὅτι παραμυθίας ἕνεκεν τῆς αὐτῶν ἡ αἵτησις γίνεται».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λεωφόρος Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

δογματική ένότητα είναι κάτι δεδομένο και όχι ζητούμενον, ή Έκκλησία δὲν εὔχεται ὑπὲρ τῆς θεραπείας μιᾶς ἀνυπάρχοντος διαιρέσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' εὔχεται ὑπὲρ ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων, ὅπως εἶναι μαρτυρημένο στὰ λειτουργικὰ κείμενά της⁸⁷. Ἀντιθέτως, ἡ πρακτική τῶν Οἰκουμενιστῶν εἶναι προφάσει τῆς φράσεως αὐτῆς, νὰ προβοῦν σὲ συγκόλληση ἐτεροπίστων ὁμολογιῶν.

Τὴν παραπλανητικὴ αὐτὴ τακτικὴ τῶν Οἰκουμενιστῶν στιγματίζει καὶ ὁ ἀγωνιστὴς καὶ ἔξοχος θεολογικὸς νοῦς Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει χαρακτηριστικὰ :

«Μερικοὶ θεολόγοι ἐρμηνεύουν τὴ φράση τοῦ Χριστοῦ «ἵνα πάντες ἔν ὧσι» (Ιω. 17/ιζ', 21), ποὺ εἶναι τμῆμα τῆς ἀρχιερατικῆς προσευχῆς Του, μὲ τὸ ὅτι δῆθεν ἀναφέρεται στὴν μελλοντικὴν ἐνότητα τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὴν χρησιμοποιοῦν κατὰ κόρον γιὰ νὰ δηλώσουν ὅτι ὁ Χριστὸς προανήγγειλε ὅτι ὅλες οἱ χριστιανικὲς ὁμολογίες θὰ ἀποκτήσουν στὸ μέλλον ἐνότητα μετὰξύ τους καὶ θὰ ἀποτελέσουν τὴ “μία” ἐκκλησία, ὑπονοώντας ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶρα εἶναι διασπασμένη. Ἡ ὀρθόδοξη ἐρμηνεία τῆς φράσεως εἶναι διαφορετικὴ. Τὸ “ἵνα πάντες ἔν ὧσι”, ἐὰν διαβάσει κανεὶς πολὺ προσεκτικὰ ὅλο τὸ κείμενο τῆς ἀρχιερατικῆς προσευχῆς, θὰ δεῖ ὅτι συνδέεται ἀναπόσπαστα μὲ ἄλλες φράσεις, ὅπως “καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί” (Ιω. 17/ιζ', 21) καὶ τὴ φράση “ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σύ ἐν ἐμοὶ ἵνα ὧσι τετελειωμένοι εἰς ἓν” (Ιω. 17/ιζ', 23) καὶ ἐπίσης τὴν ἄλλη φράση “ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἔδωκάς μοι” (Ιω. 17/ιζ', 24). Καὶ σαφῶς, ἐδῶ, ὁ Χριστὸς ἀναφέρεται στὴν ἐνότητα τῶν Ἀποστόλων κατὰ θεωρίαν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, τὴν θεὰ τοῦ ἀκτίστου Φωτός, ποὺ ἐγίνε τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, γιὰτὶ ἀκριβῶς τότε οἱ Ἀπόστολοι ἀπέκτησαν καὶ ἐνότητα οὐσιαστικὴ μετὰξύ τους. Ἐπομένως ὅσοι ἐκ τῶν Ἀγίων μέσα στὴν ἱστορία φθάνουν στὴ θέωση καὶ στὴ θεωρία τοῦ ἀκτίστου Φωτός, ἀποκοτοῦν ἐνότητα μὲ τοὺς Ἀποστόλους, ἔχουν τὴν ἴδια πίστη μὲ αὐτοὺς καὶ ἐφαρμόζεται τὸ χωρίο αὐτό, τοῦ Χριστοῦ, “ἵνα ὧσιν ἓν”»⁸⁸.

⁸⁷ Ὅπως λ.χ. στὰ «εἰρηνικά» τῆς Θ. Λειτουργίας Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, μετὰ τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως: «Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῆς, θλιβομένης καὶ καταπονουμένης, ἐλέους καὶ βοηθείας Θεοῦ ἐπιδεομένης καὶ ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων...». Ἐμφανέστερα στὴν μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας Ἀχράντου», εὐχὴ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου: «Τούς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ συναψὸν τῇ ἀγίᾳ σου καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ».

⁸⁸ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΙΕΡΟΘΕΟΣ, «Ὁ Οἰκουμενισμὸς στὴν πράξη, ἤτοι τὴν θεολογία καὶ τὴν ἀσκήση», στὸ Οἰκουμενισμὸς, Γένεση-Προσδοκίες-Διαψεύσεις, ἐκδ. Θεοδρομία, τ. Β, σελ. 787, ὁμοίως καὶ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΝΙΔΗΣ, «Ὁρθόδοξος καὶ Βατικάνειος Συμφωνία περὶ Οὐνίας, BALAMAND, Λίβανος 1993», “Καιρὸς”, ἀφιέρωμα στὸν Καθηγητὴ Δαμιανὸ Δόικο, τ. Β, σελ. 261-282: «Ἡ συμφωνία τοῦ BALAMAND ἐδράζεται εἰς μίαν ἐρμηνείαν τῆς προσευχῆς τοῦ Κυρίου μας εἰς τὸ κεφάλαιον ΙΖ' τοῦ κατὰ Ἰωάννην, ἐρμηνείαν, ἡ ὁποία

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

**Π) Οἱ σύγχρονοι διωγμοὶ κατὰ τῶν Χριστιανῶν
καὶ οἱ διαθρησκειακές συναντήσεις**

Τόσο στὴν ὁμιλία Ὑμῶν στὴ βασιλικὴ τοῦ Ἀγίου Ἀμβροσίου ὅσο καὶ στὴν Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδική ἐγκύκλιο γιὰ τὰ 1700 ἀπὸ τὸ Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων κάνετε λόγο, Παναγιώτατε Δέσποτα, γιὰ τοὺς σημερινούς διωγμούς τῶν Χριστιανῶν. Στὴν μὲν πρώτη λέτε: «Σήμερα, παρά τὰς σημειουμένας φαινομενικάς ἐν τισι προόδους ἐν τῷ κόσμῳ εἰς θέματα σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, οἱ διωγμοὶ κατὰ τῶν χριστιανῶν δὲν ἔχουν παύσει. Μετὰ πολλῆς θλίψεως βλέπομεν καὶ σήμερον τοὺς χριστιανούς, παντός δόγματος, νὰ διώκωνται εἰς πολλὰ μέρη, νὰ θεωρῶνται ἐχθροὶ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ κράτους, τὴν χριστιανικὴν πίστιν νὰ μὴ εἶναι ἀνεκτὴ εἰς πλείστας χώρας καὶ νομοθεσίας, καὶ πολλούς ἀδελφούς μας χριστιανούς, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, κληρικούς καὶ λαϊκούς, γέροντας καὶ νέους, νὰ πίνουν τὸ ποτήριον τῆς πικρίας καὶ πολλάκις καὶ τοῦ μαρτυρίου, ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ τῆς "ἀντιπαθείας"»⁸⁹. Στὴ δὲ δεύτερη: «ἐκφράζομεν τὸν μόνιμον ἔντονον π ρ ο β λ η μ α τ ι σ μ ό ν, τὴν ἀγωνίαν καὶ τὴν διαμαρτυρίαν αὐτοῦ διὰ τὰς συνεχιζομένας διώξεις ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, ἰδίᾳ ἐσχάτως πρὸς τοὺς χριστιανικούς πληθυσμούς τῆς γεωγραφικῆς περιοχῆς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, αἱ ὁποῖαι ἐκφράζονται μέ συχνὰς δολοφονίας, ἀπαγωγάς, διώξεις καὶ ἀπειλὰς ἐναντίον των, μέ ἀποκορύφωμα τὴν ἀπαγωγὴν τῶν δύο ἀγνοουμένων εἰσέτι ἀδελφῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ γνωστοῦ διὰ τὴν πνευματικότητα καὶ τὸ σημαντικὸν ἐκκλησιαστικόν, κοινωνικόν καὶ ἐκπαιδευτικόν ἔργον τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Χαλεπίου καὶ Ἀλεξανδρέττας κυρίου Παύλου καὶ τοῦ Συροϊακωβίτου Μητροπολίτου Χαλεπίου Ἰωάννου-Ἱμπραχίμ»⁹⁰.

Λησμονήσατε, ὅμως, Παναγιώτατε, νὰ ἀναφέρετε ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν «ὑπογείων ρευμάτων» τῆς Ἀμερικῆς, διοργανώνει κατὰ περιόδους διαθρησκειακές διασκέψεις μέ θέματα τὴν εἰρήνην, τὴν ἐξάλειψιν τῆς βίας, τῆς πενίας καὶ τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξιν λαῶν μέ διαφορετικὸ θρήσκευμα. Ἀντετάχθημεν μέ κείμενά μας σ' αὐτές τίς διαθρησκειακές, οἱ ὁποῖες ἔφθασαν ἕως τοῦ σημείου νὰ ζητοῦν τὴν ἐξάλειψιν (διαγραφὴ) ὅλων τῶν στοιχείων βίας ἀπὸ τὴν Ἀγία Γραφὴ τῶν

δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ὀρθόδοξον παράδοσιν. Ὁ Χριστὸς προσεύχεται ἐδῶ, ὥστε οἱ μαθηταὶ Του καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν μαθητῶν Του νὰ γίνουν ἕνα εἰς τὴν θεάν τῆς δόξης Του, εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐπίγειον ζωὴν ὡς μέλη τοῦ Σώματός Του, δηλαδὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία συγκροτεῖται κατὰ τὴν Πεντηκοστήν καὶ ἡ ὁποία ἐκτείνεται εἰς τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν θέωσιν ὅλων τῶν ἀγίων τῆς ἱστορίας».

⁸⁹ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17051-2013-05-17-07-55-11>

⁹⁰ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17106-patriarxiki-egkiklios>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Χριστιανῶν καὶ τὰ θεολογικά κείμενα, τῶν Ἰουδαίων καὶ τοῦ Ἰσλάμ. Ἐπεσημάναμε μὲ στοιχεῖα ὅτι ἡ Ἀγία Γραφή δὲν ἔχει τοιαῦτα στοιχεῖα καὶ εἶναι βλασφημία ἐναντίον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ ἰσχυρίζεται κάποιος ὅτι ἡ Καινὴ Διαθήκη περιλαμβάνει πολεμικὰ στοιχεῖα μίσους καὶ βίας. Ὑπογραμμίσουμε ἐπίσης ὅτι οἱ Ὀρθόδοξοι δὲν ἀναγνωρίζουμε τὰ «ἱερὰ» βιβλία τῶν Μουσουλμάνων καὶ τῶν Ἰουδαίων διότι ἀποτελοῦν βλάσφημα ἀντιτριαδικὰ κείμενα καὶ μὲ τὴν ἴδια λογικὴ θὰ ἔπρεπε νὰ δεχθοῦμε τὴν «Θάλεια» τοῦ Ἀρείου ἢ τὴν «Σκοπιὰ» καὶ τὸ «Ἐύπνα» τῶν ψευδομαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ ἢ τὰ κείμενα τῆς Χριστιανικῆς Ἐπιστήμης!!! ἢ τῶν Μορμόνων τῶν αὐτοαποκαλουμένων «Ἁγίων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Ὑστέρας Ἡμέρας»!!! Ἔως σήμερα, οἱ διαθρησκειακὲς δὲν ἔχουν βοηθήσει τὴν ἀνθρωπότητα. Διότι καὶ τρομοκρατικὲς πράξεις ἔχουμε ἀπὸ τοὺς μὴ Χριστιανούς σὲ ὅλα τὰ σημεία τοῦ κόσμου, καὶ ἐμφυλίους ἔχουμε, καὶ πολεμικὲς ἐνέργειες ἔχουμε καὶ πρωτοφανεῖς διώξεις ὀρθοδόξων καὶ πλανεμένων Χριστιανῶν ἔχομεν κ.λπ. Παρ'ὅλ'αὐτά, Ὑμεῖς, Παναγιώτατε, ἐμμένετε στὴ συνέχιση τῆς διεξαγωγῆς τῶν διαθρησκειακῶν συναντήσεων καὶ διαλόγων. Γράφετε στὴν Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ ἐγκύκλιο: «Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον οὐδέποτε θὰ παύσῃ διὰ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ πνευματικῶν μέσων καὶ τῆς ἀληθείας νὰ στηρίξῃ τὰς προσπάθειάς δι' εἰρηνικὸν διάλογον μεταξύ τῶν διαφόρων θρησκειῶν, τὴν εἰρηνικὴν ἐπίλυσιν κάθε διαφορᾶς καὶ τὴν ἐπικράτησιν κλίματος ἀνοχῆς, καταλλαγῆς καὶ συνεργασίας μεταξύ τῶν ἀνθρώπων κάθε θρησκευματος καὶ ἐθνικῆς καταγωγῆς». Στὴν ὁμιλία Ὑμῶν κατὰ τὴν δοξολογία στὴν Τσεχία εἶπατε: «Χαιρόμεθα, λοιπόν, ὅτι ἔχομεν πάντα ὑμᾶς τοὺς ἐν Τσεχίᾳ ἀδελφούς συνοδοιπόρους εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης εἰς τὸν ταλαίπωρον κόσμον μας, διὰ τὸν διάλογον μεταξύ τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ μεταξύ ἐκπροσώπων τῶν διαφόρων θρησκειῶν, διὰ τὴν συνδιαλλαγὴν, τὴν ἀνοχὴν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην μεταξύ τῶν λαῶν, καὶ ἡ ὠφέλεια ἢ ὁποία προκύπτει ἐκ τῆς συνοδοιπορίας ταύτης ἀσφαλῶς καὶ εἶναι κοινός κ α ρ π ό ς δι' ὁλόκληρον τὴν οἰκουμένην». Τέλος, στὴν πρόποσή Ὑμῶν κατὰ τὸ γεῦμα μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Παπισμοῦ στό Παπικὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο τῆς Πράγας ἐπισημάνατε: «Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὡς γνωστόν ὑμῖν, Σεβασμιώτατε κύριε Καρδινάλιε, πιστεύει, εὖνοεῖ καὶ προωθεῖ τὴν καλλιέργειαν κλίματος ἀγάπης, διαλόγου, ἀλληλεγγύης καὶ κατανόσεως μεταξύ τῶν χριστιανῶν ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν, καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἐργάζεται πάντοτε καὶ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

προσεύχεται πρὸς τὸν Κύριον, ἵνα οἰκονομήσῃ διὰ τοῦ Λόγου Αὐτοῦ τὴν ἥν ἐπέζητησεν ὀλίγον πρὸς τοῦ ἐκουσίου Σταυροῦ Αὐτοῦ ἐνότητα πάντων τῶν εἰς τὸ ὄνομα Αὐτοῦ πιστευόντων»⁹¹. Παναγιώτατε Δέσποτα, ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι ἡ ἄποψη, πού κυριαρχεῖ, περὶ εἰρηνικῆς συννύπαρξως τῶν θρησκειῶν εἶναι ἐσφαλμένη. Εἰρηνικὴ συννύπαρξις τῶν θρησκειῶν σημαίνει παύσις τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ κατάργησις τοῦ Χριστιανισμοῦ ὡς τῆς μόνης ἀληθινῆς Ἐκκλησίας. Εἰρηνικὴ συννύπαρξις τῶν θρησκειῶν σημαίνει συνεργασία τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας πρὸς ἀποφυγὴν ἰδεολογικῶν συγκρούσεων μέ τὰ ὄργανα τοῦ σκοτους, πού ἀπομειώνουν τὸ Θεανθρώπινο πρόσωπο τοῦ ἐνσαρκωθέντος μόνου Σωτῆρος. Εἰρηνικὴ συννύπαρξις τῶν θρησκειῶν σημαίνει ἀρμονικὴ συννύπαρξις τῆς ἀληθείας μέ τὴν πλάνη, τὴν ἀπάτη καὶ τὸ ψεῦδος, τοῦ φωτός μέ τὸ σκότος, τὸ ζόφο καὶ τὸ ἔρεβος· τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν, μέ τὸν Διάβολο, πού εἶναι τοῦ σκοτους ὁ προστάτης. Τέτοια, ὅμως, συννύπαρξις δέν εἶναι νοητὴ, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ἐωσφορικὴ εἰσήγησις.

Ὁ Χριστὸς ἔδωκε ἐντολὴν νὰ κηρυχθεῖ στὸν κόσμον ἡ Ἐκκλησία Του ὡς ἡ μόνη ἀληθινὴ καὶ τέλεια Ἐκκλησία. Ἐπίσης, εἶπε καὶ τὸ ἐξῆς: «Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν»⁹². Μ'αὐτόν τὸ λόγο ὁ Χριστὸς δέν τάσσεται, βέβαια, ἐναντίον τῆς εἰρήνης καὶ ὑπὲρ τοῦ πολέμου, ἀλλὰ ἐννοεῖ ὅτι ἡ Ἐκκλησία Του θὰ διχάσῃ τοὺς ἀνθρώπους, ἀφοῦ ἄλλοι θὰ πιστεύσουν καὶ ἄλλοι δέν θὰ πιστεύσουν καὶ οἱ ἄπιστοι θὰ πολεμοῦν τοὺς πιστούς. Τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ἀναγκαίως ἐπιφέρει σύγκρουση μετὰ τῶν θρησκειῶν, τῆς ἀληθινῆς ἀπὸ τῆς μιά καὶ τῶν ψευδῶν ἀπὸ τῆς ἄλλης. Ὁ Απόστολος Παῦλος λέγει: «Εἰ δυνατόν τὸ ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες»⁹³. Γιατί λέει «εἰ δυνατόν»; Γιατί ὑπάρχουν περιπτώσεις, κατὰ τίς ὁποῖες εἶναι ἀδύνατον τὸ εἰρηνεύειν. Τέτοια εἶναι ἡ περίπτωση τῆς κηρύξεως τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Σέ τέτοιες περιπτώσεις ἰσχύει αὐτό, πού εἶπε ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὅτι εἶναι προτιμότερος ἀπὸ τὴν εἰρήνην ὁ πόλεμος. Γιατί μιά τέτοια εἰρήνη χωρίζει ἀπὸ τὸν Θεό.

Τελευταίως, κατὰ τὰς ἐπιταγὰς τοῦ Κορανίου πού ἀκολουθοῦν οἱ δύστυχοι ἰσλαμοφασίσται τῆς λεγομένης ἀντιπολιτεύσεως στὴ Συρία, πού στηρίζουν ἡ ἀνόητη Δύση (Ε.Ε., Η.Π.Α.) καὶ τὸ σουνιτικὸ μπλόκ

⁹¹ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17192-2013-05-24-10-18-16>

⁹² Ματθ. 10, 34.

⁹³ Ρωμ. 12, 18.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λεωφόρος Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Σαουδικής Αραβίας, Κατάρ και Τουρκίας, έγινε η απαγωγή του Ὁρθοδόξου Μητροπολίτου Χαλεπίου και του Μονοφυσίτου «Μητροπολίτου» της περιοχής. Παναγιώτατε, δεν μπορούμε να αποκαλούμε τό δοκιμαζόμενο αίρετικό Μονοφυσίτη, Συροϊακωβίτη «Ἐπίσκοπο» Χαλεπίου κ. Ἰωάννη-Ἰμπραχὴμ «ἀδελφό Ἱεράρχη»⁹⁴ και «ἐκκλησιαστικό λειτουργό και μάλιστα ἀνώτατο ἱεραρχικῶς»⁹⁵, ἀναγνωρίζοντας του ἐκκλησιαστικότητα, ἐξισώνοντας τούς Ὁρθοδόξους Ἱεράρχες μέ τούς αίρετικούς Μονοφυσίτες. Οἱ Μονοφυσίτες, ὡς πολύ καλά γνωρίζετε, ἔχουν καταδικασθεῖ ἀπό τήν Δ' Ἀγία και Οἰκουμενική Σύνοδο τῆς Χαλκηδόνας (451), εἶναι αίρετικοί και, ὡς ἐκ τούτου, δεν ἔχουν ἱερωσύνη. Βεβαίως, γνωρίζουμε ὅτι Ὑμεῖς εἴσθε πιστός τηρητής τῶν ἀποφάσεων τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Θεολογικοῦ διαλόγου μεταξύ Ὁρθοδόξων και Μονοφυσιτῶν, οἱ ὁποῖες, ὅμως, ἔρχονται σέ πλήρη, ἄμεση και σφοδρή ἀντίθεση μέ τίς ἀποφάσεις τῆς Δ' ἀγίας και Οἰκουμενικῆς Συνόδου, και ἄρα εἶναι ἀνυπόστατες. Ἐπιπροσθέτως, ἐρωτῶμεν Ὑμᾶς, Παναγιώτατε Δέσποτα: Ποιά ἡ ἐπιρροή τῶν ἐκπροσώπων τῶν διαθρησκειακῶν διασκέψεων γιά τήν ἀπελευθέρωσή τους; Ποιές οἱ ἐνέργειές τους πρὸς τούς ἰσχυροὺς τῆς γῆς πρὸς τήν κατεύθυνση αὐτή; Πῶς αὖριο τό Φανάρι θά αἰτιολογήσει τίς νέες διαθρησκειακές μέ τό περιεχόμενο, τό ὁποῖο προανέφεραμε;

ΙΔ) Οἱ διώξεις τῶν οἰκουμενιστῶν κατά τῶν ἀντιοικουμενιστῶν

Στόν χαιρετισμό Ὑμῶν γιά τά 1700 χρόνια ἀπό τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων στήν Κων/λη στίς 17-5-2013, σέ μία στιγμή εὐλικρινείας και ἀληθείας ἀναρωτιέστε, Παναγιώτατε Δέσποτα: «Μήπως και ἡμεῖς μέχρι τῆς σήμερον δεν "καταδιώκομεν" τούς ἀντίθετα ἀπλῶς φρονούντας ἡμῖν και ὑπομένοντας καρτερικῶς και θέλομεν νά τούς ἴδωμεν "δεδεμένους" ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ οὐχί τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, - ὅπερ ἀσφαλῶς τό εὐκταῖον και ἐπιδιωκτέον διά τήν σωτηρίαν αὐτῶν και ἡμῶν τῶν ἰδίων-, ἀλλά τῆς ἡμετέρας ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας και μοχθηρίας»; Ἀληθῶς λέγετε, Παναγιώτατε Δέσποτα! Ὄντως οἱ Οἰκουμενιστές καταδιώκουν τούς ἀντιοικουμενιστές. Ὑπενθυμίζουμε μερικές τέτοιες περιπτώσεις διώξεων. α) Ἡ παύση ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στους Θεολογικούς διαλόγους μέ τούς Παπικούς και ἡ ἀπόλυση ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ

⁹⁴ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17106-patriarxiki-egkiklios>

⁹⁵ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17192-2013-05-24-10-18-16>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λεωφόρος Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Πατριαρχείου του όμοτίμου καθηγητού της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ., αιδεσιμολογιωτάτου πρωτοπρεσβυτέρου π. Θεοδώρου Ζήση, β) 'Ο άδικος άφορισμός του έγκρίτου και μεγάλου αντιαιρετικού και αντικοικουμενιστού θεολόγου του έν παρθενία και πτωχεία διελθόντος τόν βίον του κ. Νικολάου Σωτηροπούλου, γ) 'Η άπαίτηση αντικαταστάσεως από τόν διεξαγόμενο διάλογο μέ τούς Παπικούς του έγκρατους Σεβ. Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Χρυσοστόμου έπειδή έξήτει τό αυτονόητο, τήν ύποβολή δύο κειμένων έξ έκάστης πλευράς ως απέκάλυψε στήν Ίεραρχία του 2010 ό σοφός Μητροπολίτης Καισαριανής κ. Δανιήλ, δ) 'Η αντικανονική έκπτωση εκ του θρόνου και καθαίρεση του Σεβ. Έπισκόπου Ράσκας και Πριζρένης κ.κ. Άρτεμίου από τήν Σερβική Έκκλησία και ή άπαγόρευση εισόδου του στό Άγιον Όρος εκ μέρους Υμών, ε) 'Η αντίδραση στήν κυκλοφόρηση και ύπογραφή του κειμένου «Όμολογία Πίστεως κατά του Οίκουμενισμού», ς) 'Η αντίδραση έναντίον τών διοργανωσάντων και μετεχόντων στήν επιστημονική και θεολογική ήμερίδα, πού διοργάνωσε ή καθ' ήμās Ι. Μ. Πειραιώς, μέ θέμα «Πατερική Θεολογία και μεταπατερική αίρεση» και ζ) 'Η αντίδρασή στήν εκφώνηση τών αναθεμάτων έναντίον της παναιρέσεως του συγκρητιστικού διαχριστιανικού και διαθρησκευτικού οίκουμενισμού τήν Κυριακή της Όρθοδοξίας του 2012 υπό της έλαχιστότητός μας.

ΙΕ) 'Η φοβερή έκκοσμίκευση

Στόν χαιρετισμό Υμών για τά 1700 χρόνια από τό Διάταγμα τών Μεδιολάνων στήν Κων/λη στίς 17-5-2013, παραδεχθήκατε ότι «είναι άληθές, ότι αί σύγχρονοι κοινωνικά δομαί συμπαρασύρουν ένίοτε, ως μή ώφελε, και ήμās τούς ποιμένας της ποιμένης Χριστού, όσους εύρισκόμεθα "έσώτερον" της θείας Αυτού "παρεμβολής", είς άπογοήτευσιν ένεκα της καταστάσεως, είς τήν όποίαν εύρίσκεται ό κόσμος, λόγω της άπομακρύνσεως αυτού εκ τών "πηγών του σωτηρίου" της ζωής. Μετριάζεται ή άγαπητική δύναμις τών ψυχών μας και άδυνατίζεται ή όλη ψυχή και διανοία αφιέρωσίς μας είς τήν άγάπην του Χριστού». Άληθώς λέγετε, Παναγιώτατε Δέσποτα!

**ΙΣΤ) Φοβερή όπτασία του άγίου Άντωνίου για τους αίρετικούς
άλογα κτήνη γύρω από την Άγία Τράπεζα**

Στόν χαιρετισμό Υμών για τά 1700 χρόνια από τό Διάταγμα τών Μεδιολάνων στήν Κων/λη στίς 17-5-2013, χρησιμοποίησατε τή λέξη «άναμνηρικάζοντες». Είπατε επί λέξει : «'Η έορταζομένη και τιμωμένη επέτειος άποτελεί άφορμήν, ώστε "άναμνηρικάζοντες" τά γεγονότα, νά

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ἀναλογισθῶμεν καὶ νὰ προβληματισθῶμεν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πορείαν τοῦ συγχρόνου κόσμου...»⁹⁶. Ἐπ'αὐτοῦ θὰ θέλαμε νὰ κάνουμε μία φιλολογικὴ παρατήρηση. Τό ρῆμα «ἀναμνησκᾶζω» ἢ «ἀναμνησκῶμαι», πού σημαίνει ἀναμνᾶσθαι τὴν τροφή, χρησιμοποιεῖται γιὰ τὰ ἄλογα καὶ ὄχι γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ἀντὶ τοῦ "ἀναμνησκᾶζοντες" θὰ ἔπρεπε νὰ γραφεῖ «ἀναμνησκόμενοι». Ὅμως αὐτό ὑπενθυμίζει τό βίωμα τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου, τὸν ὁποῖο χρησιμοποίησατε στὶς ὁμιλίες Ὑμῶν, ὁ ὁποῖος σέ φοβερὴ ὀπτασία, πού εἶχε, εἶδε τοὺς αἰρετικούς Ἀρειανούς καὶ κατ'ἐπέκταση ὅλους τοὺς αἰρετικούς, ἄρα καὶ τοὺς σημερινούς Οἰκουμενιστές, ὡς ἄλογα ζῶα καὶ κτήνη γύρω ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζα νὰ κλωτσοῦν καὶ νὰ λακτίζουν τὴν Ἁγία Τράπεζα.

Εἶναι ὄντως φοβερό τό ὄραμα, πού εἶδε ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος, σχετικὰ μέ τὴν παρουσία αἰρετικῶν μέσα σέ ὀρθόδοξους ναοὺς. Τό ὄραμα αὐτό αἰτιολογεῖ καὶ ἐξηγεῖ παραστατικά γιὰ ποιό λόγο οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἀπαγορεύουν μέ συνοδικούς κανόνες τὴν εἴσοδο αἰρετικῶν σέ καθαγιασμένους χώρους, τὴ συμμετοχὴ τους σέ ἀκολουθίες καὶ λειτουργίες, τίς συμπροσευχές καὶ τὰ συλλείτουργα. Οἱ αἰρετικοὶ μὴ δεχόμενοι τὴ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἀγίων, ἐπηρεάζονται ἀπὸ τοὺς δαίμονες καὶ τὸν πατέρα τους τό διάβολο, στήν προβολή πλανεμένων ἀπόψεων. Γι' αὐτό καὶ ἡ διδασκαλία τους «μᾶλλον ἄγονος καὶ ἄλογος καὶ διανοίας ἐστὶν οὐκ ὀρθῆς, ὡς ἡ τῶν ἡμιόνων ἀλογία».

Συγκλονίσθηκε λοιπόν, καὶ τρώμαξε ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος, ὅταν ἐπέτρεψε ὁ Θεός νὰ δεῖ στό ὄραμά του τοὺς Ἀρειανούς νὰ περικυκλώνουν τό Ἅγιο Θυσιαστήριον ὡς ἡμίονοι, νὰ τό λακτίζουν καὶ νὰ τό μιαίνουν. Τόση ἦταν ἡ λύπη καὶ ἡ στεναχώρια του, ὥστε ἔβαλε τὰ κλάμματα. Κατὰ τὴν διήγηση τοῦ Μ. Ἀθανασίου στό «Βίο», ἐνῶ ἡσχολεῖτο μέ τό ἐργόχειρό του καθιστός ὁ Μ. Ἀντώνιος, περιῆλθε σέ ἓνα εἶδος ἐκστάσεως καὶ ἀναστέναζε πολύ, βλέποντας τὴν ὀπτασία. Μετὰ ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα, στράφηκε πρὸς τοὺς παρισταμένους μοναχοὺς. Ἐξακολούθησε νὰ στεναίνει καὶ νὰ τρέμει. Ἔπεσε στά γόνατα, γιὰ νὰ προσευχηθεῖ, καὶ ἔμεινε γονατιστός ἐπὶ πολὺ ὥρα. Ὅταν σηκώθηκε, ἔκλαιγε ὁ Γέροντας. Τρώμαξαν οἱ παριστάμενοι καὶ φοβήθηκαν πολὺ, γι' αὐτό τὸν παρακάλεσαν νὰ τοὺς ἐξηγήσει. Καὶ ἀφοῦ τὸν πίεσαν πολὺ καὶ τὸν ἐκβίασαν, ἀναστέναξε πάλι καὶ εἶπε: «Παιδιά μου εἶναι καλύτερα νὰ πεθάνω, πρὶν νὰ συμβοῦν ὅσα εἶδα στήν

⁹⁶ <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17057-1700>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ὀπτασία. Θά πέσει στήν Ἐκκλησία ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ, καί θά παραδοθεῖ σέ ἀνθρώπους, πού εἶναι ἄλογα κτήνη. Εἶδα τήν Ἁγία Τράπεζα τοῦ ναοῦ, στό Κυριακό της σκῆτης νά περικυκλώνεται σ' ὅλες της πλευρές ἀπό μουλάρια, τά ὁποῖα κλωτσοῦσαν καί χοροπηδοῦσαν, ὅπως συνηθίζουν νά κάνουν αὐτά τά ἄλογα κτήνη. Εἶδατε καί ἀντιληφθήκατε πῶς ἐστέναζα προηγουμένως; Τό ἔκανα γιατί ἄκουσα φωνή πού ἔλεγε: «Θά μιανθεῖ τό θυσιαστήριό μου». Αὐτά εἶδε ὁ Γέροντας. Καί μετὰ ἀπό δύο ἀκριβῶς ἔτη ἔγινε ἡ ἐπίθεση τῶν Ἀρειανῶν καί ἡ ἀρπαγή τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀρπαξαν τά ἱερά σκεύη μέ τή βία, τά ἔδωσαν σέ εἰδωλολάτρες νά τά κρατοῦν, τούς ἐξανάγκασαν νά μετέχουν στίς συνάξεις τους καί παρόντων αὐτῶν ἔκαναν στήν Ἁγία Τράπεζα ὅ,τι ἤθελαν. Τότε καταλάβαμε ὅλοι μας, λέγει ὁ Μ. Ἀθανάσιος, ὅτι τά λακτίσματα ἐκεῖνα τῶν ἡμιόνων προεμήνυαν στόν Ἀντώνιο ὅσα πράττουν τώρα οἱ Ἀρειανοί ὡς κτήνη. Μετὰ τήν ὀπτασία ἔνωσε τήν ἀνάγκη ὁ Γέροντας νά ἐνθαρρύνει καί νά παρηγορήσει τούς γύρω του λέγοντας : «Μή λυπᾶσθε, παιδιά μου, γιατί ὅπως ὀργίσθηκε ὁ Κύριος, ἔτσι πάλι καί θά θεραπεύσει τό κακό. Σύντομα ἡ Ἐκκλησία θά ἐπαναποκτήσει τήν ὁμορφιά της καί θά λάμψει. Θά δεῖτε αὐτούς, πού ἐξορίστηκαν, νά ἐπιστρέφουν, τήν ἀσέβεια νά ὑποχωρεῖ καί νά κρύβεται, καί τήν εὐσεβῆ πίστη νά ἐμφανίζεται καί νά κυριαρχεῖ παντοῦ, ἀρκεῖ σεῖς νά μὴν μιανθῆτε ἀπό τήν αἵρεση τῶν Ἀρειανῶν, γιατί δέν εἶναι ἡ διδασκαλία τῶν Ἀποστόλων, ἀλλά τῶν δαιμόνων καί τοῦ πατρός αὐτῶν τοῦ διαβόλου, ἄλογη καί ἄκαρπη, σάν τήν ἀλογία τῶν ἡμιόνων»⁹⁷.

⁹⁷ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Ὁ Μέγας Ἀντώνιος καί ὁ σύγχρονος Οἰκουμενισμός», Θεοδρομία Θ¹ (Ἰανουάριος-Μάρτιος 2007) 79-88, <http://www.impantokratoros.gr/C9EA82EA.el.aspx>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λεωφ. Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ΙΖ) Τό σχίσμα καί ἡ «διηρημένη Ἐκκλησία»

Στήν ὁμιλία Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, στή βασιλική τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου, διατυπώνετε τήν οἰκουμενιστική θεωρία περί διηρημένης καί βαινούσης πρὸς τήν ἐνότητα Ἐκκλησίας. Ἀναφέρατε: «Εἶναι δέ τοσοῦτον ἀναγκαία ἡ ἐπίτευξις τῆς ἐνώσεως μετὰ τοῦ Θεοῦ, ὥστε ὁ πόθος αὐτός εἶναι πανανθρώπινον αἶτημα ἀρχαιοθεν, εὐρών ὁμως τήν πραγματικήν σημασίαν καί διάστασιν αὐτοῦ εἰς τήν ἀποκεκαλυμμένην πίστιν τοῦ Χριστοῦ, τήν πίστιν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς διηρημένης καί βαινούσης πρὸς τήν ἐνότητα, κατὰ τό πρόσταγμα Κυρίου». Καί παρακάτω εὐχεσθε ὅπως ὁ Κύριος «καταξιώσῃ τῆς ἐνώσεως μετ' Αὐτοῦ ἐν τῇ ἡνωμένη Ἐκκλησίᾳ Του». Παρόμοιες θέσεις διατυπώνετε καί στήν Πατριαρχική καί Συνοδική ἐγκύκλιο γιά τά 1700 ἔτη ἀπό τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων : «Δυστυχῶς, ὅταν οἱ Χριστιανοί κατέστησαν πλειονοψηφία εἰς τήν κοινωνίαν, ὑπῆρξαν περιπτώσεις τινές ὑπερζηλωτικῆς τάσεως μεταξύ αὐτῶν. Ἐκ τῶν πλέον ἀξιοκατακρίτων συμπεριφορῶν τῆς μισαλλοδοξίας χριστιανῶν κατ' ἀλλήλων ὑπῆρξε τό μεταξύ αὐτῶν σχίσμα καί ἡ διαίρεσις τῆς Μιᾶς Ἐκκλησίας, λησμονησασῶν τῶν ἐπακολουθησασῶν γενεῶν ὅτι "οὐ μεμέρισται ὁ Χριστός" (πρβλ. Α' Κορ. α' 13) καί ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα "γῆ καί σποδός" (Σοφ. Σειράχ. ι', 9) καί ἡγνοήσαμεν καί παραβλέπομεν τήν ἀγωνίαν τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀρράφου χιτῶνος τοῦ Κυρίου, τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τόπον καί ἐπὶ μέρους ὡς Μιᾶς καί Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς. Καί ὡς ἄλλη "κάμινος κακίας" (πρβλ. Παροιμ. ις' 30), δέν ἔχομεν ἀγάπην καί εἰρήνην καί ἀνεκτικότητα, καί δέν ὑποβάλλομεν εἰς ἑαυτούς καί ἀλλήλους τό καίριον ἐρώτημα μήπως "ὁ κρίνων πᾶσαν τήν γῆν οὐ ποιήσῃ κρίσιν" (Γεν. ιη', 25-26) καί δι' ἡμᾶς»; Στήν πρόποση Ὑμῶν κατὰ τό γεῦμα μέ τούς ἐκπροσώπους τοῦ Παπισμοῦ στό Παπικό Ἀρχιεπισκοπικό Μέγαρο τῆς Πράγας σημειώσατε : «ἅπαξ ἔτι ὅτι τό ἔργον καί ὁ ρόλος τῶν Ἁγίων (Κυρίλλου καί Μεθοδίου) ἦσαν πάντοτε ἐνωτικά καί μᾶς καλοῦν εἰς βαθεῖαν ἐνότητα καί ὑπέρβασιν τῶν διαιρέσεων» καί ὅτι «ἡ Ἐκκλησία... πρέπει νά εἶναι καί ἡνωμένη». Τέλος, στήν ὁμιλία Ὑμῶν πρὸς τούς Ἀντιπροσώπους τοῦ Παπικοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου καί τά μέλη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῆς Σλοβακίας, παρουσία Παπικῶν, Λουθηρανῶν καί Μεταρρυθμισμένων, εἶπατε : «τήν ὁποίαν (οἰκουμένην) ὁ Κύριος τῆς Ἐκκλησίας θέλει Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικήν, ἡνωμένην».

Εἶναι ἥλιου φαεινότερον, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὅτι Ὑμεῖς, ἐκφράζετε καί υἱοθετεῖτε τή θεωρία περί «διηρημένης Ἐκκλησίας, σύμφωνα μέ τήν ὁποία, ἡ Ἐκκλησία εἶναι διηρημένη σέ ἐπὶ μέρους «ἐκκλησίες» (ὄχι τοπικές, ἀλλ' ὁμολογιακές - δογματικές, βλ. τὸ κείμενο τοῦ *Porto Alegre*) καί χρήζει ἐνώσεως. Ἡ τοιαύτη θεώρησις τοῦ θεσμοῦ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πέραν πάσης σοβαρῆς, ἔστω βασικῆς, κατανόησεως τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησιολογίας.

Ἐχει ἐπισημανθεῖ ὅτι τὸ λειτουργικὸ αἶτημα «ὕπὲρ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως» ἀναφέρεται στὴν ἔνωση πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας⁹⁸ καὶ ὄχι στὴν ἔνωση Ἐκκλησιῶν διαφορετικοῦ δόγματος· ἄλλωστε ἡ φράση θὰ ἦταν «ὕπὲρ τῆς τῶν πασῶν [καὶ ὄχι “πάντων”] ἐνώσεως», ἂν ἀναφερόταν σὲ Ἐκκλησίες. Ἡ ὀρθόδοξη Πίστη παραδέχεται «ἀδιαίρετη διαίρεση» τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖες συναπαρτίζουν τὴ Μία Ἐκκλησία, τὸ Σῶμα Χριστοῦ, χάρις στὴν ἐνότητα Πίστεως, Λατρείας καὶ Διοικήσεως. Λέγει χαρακτηριστικῶς ὁ Ἅγιος Θεόκλητος Φιλαδελφείας: «[Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ], ἀφου ἐφύτευσε σὰν κάποιο Παράδεισο τὶς κατὰ τόπους Ἐκκλησίες, μᾶς συγκέντρωσε ὅλους σὲ αὐτὲς καὶ ἔφτιαξε μία Ἐκκλησία στὴν Πίστη καὶ στὸ φρόνημα»⁹⁹. Ὅσες χριστιανικὲς Κοινότητες ἔχουν διάφορη Πίστη δὲν εἶναι Ἐκκλησίες¹⁰⁰, διότι ἡ ἀλλοίωση στὴν Πίστη συνεπάγεται αἵρεση καὶ ἀποκόπτει ἐκ τῆς Ἐκκλησίας, χωρὶς νὰ παραβλάπτει τὴν ἐνότητά της,

⁹⁸ Ἡ ἐρμηνεία ποὺ ἔχει καταγραφεῖ καὶ στὶς ἐρμηνευτικὲς Κατένες γιὰ τὸ ἀνάλογο χωρίο, «μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ» (Εφεσ. 4,13) εἶναι ὅτι δὲν ἀφορᾷ στὴν (ἤδη ὑφιστάμενη) ἐνότητα Πίστεως τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ στὴν ἔνταξη τῶν θύραθεν στὴν ἐνότητα Πίστεως τῆς Ἐκκλησίας: «Τίνες πάντες καταστήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως; Ζητητέον, πότερον πάντες ἀπαξαπλῶς ἄνθρωποι ἢ ἡμεῖς οἱ κληρωθέντες ἐν Χριστῷ; Δόξει δὲ πρὸς τὸ πρότερον ἀποδεδοσθαι» ἐν *Catenae Graecorum Patrum in Novum Testamentum*, τόμ. ΣΤ', ed. John Anthony Cramer, Georg Olms Verlagsbuchhandlung, Hildesheim 1967, σελ. 171.

⁹⁹ Περὶ τοῦ φεύγειν τοὺς ἀποσχισμένους τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, 7, ἐκδ. Ἰω. Κ. Γρηγορόπουλος, ἐν Θεολήπτου Φιλαδελφείας τοῦ Ὁμολογητοῦ (1250-1322), *Βίος καὶ ἔργα*, τόμ. Β', ἐκδ. Τέρτιος, Κατερίνη 1996, σελ. 309. : [ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱός] «Ὡσπερ δὲ τινα παράδεισον, τὰς κατὰ τόπους φυτεύσας ἐκκλησίας συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν αὐταῖς καὶ μίαν ἔθετο ἐκκλησίαν τῇ πίστει καὶ τῷ φρονήματι».

¹⁰⁰ Ὅχι μόνον ὅλοι οἱ Πατέρες συμφωνοῦν ὅτι οἱ αἰρετικοὶ δὲν εἶναι οὔτε ὀνομάζονται οὐδαμῶς Ἐκκλησία, ἀλλὰ διέβη ἡ πεποιθήση αὐτῇ τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὸ (πολιτειακὸ) ἐκκλησιαστικὸ δίκαιο. Γράφει λ.χ. ὁ Μέγας Βασίλειος: «Μόνον μὴ ἐξαπατηθῆτε ταῖς ψευδολογίαις αὐτῶν ἐπαγγελλομένων ὀρθότητα πίστεως. Χριστέμποροι γὰρ οἱ τοιοῦτοι καὶ οὐ Χριστιανοὶ [...] Οὐκ οἶδα ἐπίσκοπον μὴδ' ἀριθμήσαιμι ἐν ἱερεῦσι Χριστοῦ τὸν παρὰ τῶν βεβήλων χειρῶν ἐπὶ καταλύσει τῆς πίστεως εἰς προστασίαν προβεβλημένον» (Επιστολὴ 240, 3, PG 32, 897). Βλ. καὶ σχετικὸ διάταγμα τοῦ Αὐτοκράτορος Θεοδοσίου μετὰ τὴν Γ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο κατὰ τῶν Νεστοριανῶν: «...ὀνόματι περιβάλλειν [τοὺς Νεστοριανούς] κατεγνωσμένῳ, ἵνα μὴ τῇ τῶν Χριστιανῶν ἀποχρώμενοι προσηγορία τοιούτων ὀνόματι κοσμοῖντο, ὧν τοῦ δόγματος δυσσεβοῦντες ἐξέστησαν» (ACO I,1,3,68). Βλ. ἐπίσης Ἀρχιμ. Πλακίδα Deseille, *Ἡ πορεία μου πρὸς τὴν Ὀρθοδοξία*, Ἀθήναι 1986, σελ. 154-158! «Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ θεωρῇ τὶς καθολικὲς καὶ προτεσταντικὲς ἐκκλησίες τῶν δυτικῶν χωρῶν ὡς τὶς νόμιμες καὶ αὐθεντικὲς τοπικὲς ἐκκλησίες αὐτῶν τῶν χωρῶν· χωρισμένες ἀπὸ τὸν κορμὸ τῆς Ὀρθοδοξίας οἱ ἐκκλησίες αὐτὲς δὲν εἶναι πιά σὲ σχέση μὲ τὴν Ὀρθόδοξη πίστη, ἡ μία, ἀγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, παροῦσα σ' αὐτὲς τὶς χώρες».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λετὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ὅπως ἀκριβῶς τὰ ξηρὰ ἀποχωριζόμενα κλήματα δὲν βλάπτουν τὴν Ἀμπελο, κατὰ τὰ ἴδια τὰ λόγια τοῦ Κυρίου¹⁰¹.

«Ἡ ἐνότητα, κατὰ τὸν αἰδ. πρωτ. π. Γεώργιο Μεταλληνό, Ὁμότιμο Καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἀνήκει στὴ φύση τῆς Ἐκκλησίας, ὡς σώματος Χριστοῦ καὶ ἐν Χριστῷ κοινωνίας. Ἡ ἀληθὴς Ἐκκλησία εἶναι «μόνον μία καὶ μοναδική», κατὰ τὸ ἱερὸ Σύμβολο. Ἡ ἐσωτερικὴ δὲ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας φανερώνεται καὶ ἐξωτερικά, ὡς ἐνότητα στὴν Πίστη, τὴ Λατρεία, μὲ τὴν συμμετοχὴ στὰ ἴδια Μυστήρια, ἀλλὰ καὶ στὴ διοίκηση, μὲ κέντρο τοὺς ἐπισκόπους. Εἶναι, λοιπόν, ἐνότητα δογματικὴ, λειτουργικὴ καὶ διοικητικὴ/ κανονικὴ. Οἱ τοπικὲς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίαις ἐκφράζουν τὴ «μυστικὴ» ἐνότητά τους στὸ ἓνα σῶμα τοῦ Χριστοῦ, μέσῳ τοῦ ἀνωτάτου ἐκκλησιαστικοῦ ὀργάνου τους, ποὺ εἶναι ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. Κάθε ἀποστασιοποίησις ἀπὸ τὶς θεμελιακὰς αὐτὲς προϋποθέσεις καὶ ἀναγκαιότητες γιὰ τὴ διασφάλισις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος ἐπιφέρει σχισματικὰς καταστάσεις, μὲ τὴν ἀπόσχιση τῆς καινοτομίας καὶ πλάνης ἀπὸ τὸ ἓνα σῶμα. Διότι μένοντας πιστὸ στὴν ἀποστολικὴ καὶ πατερικὴ παράδοσις τὸ σῶμα, καθ' αὐτὸ δὲν σχίζεται, ἀλλὰ τὸ «σεσηπὸς ἐκκόπτεται» κατὰ τὴν χαρακτηριστικὴ ἐκφράσις τοῦ ἱεροῦ Χρυσόστομου»¹⁰².

Ἀντιθέτως πρὸς τὴν οἰκουμενιστικὴ ἐκκλησιολογία, ποὺ βλέπει τὴν Ἐκκλησίαν ὡς διηρημένη μετὰ τὸ σχίσμα τῆς Ρώμης τὸ 1054, τὸ ἔγκριτο Συνοδικὸ φρόνημα τῆς Ὁρθοδοξίας μαρτυρεῖ τὴν πάντοτε ὑπάρχουσα ἀπαρτία καὶ ὁλοκληρία τῆς Ἐκκλησίας, παρὰ τὰ σχίσματα τῶν αἵρετικῶν καὶ δὴ τῶν παπικῶν. Λέγουν σχετικῶς οἱ Ὁρθόδοξοι Πατριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς, στὶς Ἀποκρίσεις πρὸς τοὺς Ἀγγλικανοὺς Ἀνωμότους (1716/1725): «... πρὸ χρόνων τινῶν ἐπηρεία τοῦ πονηροῦ ὁ Ρώμης πάπας ἀποσφαλὲς καὶ εἰς ἀλλόκοτα δόγματα καὶ καινοτομίας ἐμπεσὼν, ἀπέστη τῆς ὁλομελείας τοῦ σώματος τῆς εὐσεβοῦς Ἐκκλησίας καὶ ἀπεσχίσθη· καὶ νῦν ἐστὶν οἶον διερρωγὸς τι τεμάχιον τοῦ ὅλου ἰστίου τῆς πνευματικῆς ὁλκάδος τῆς Ἐκκλησίας [...] Νῦν δὲ τὰ μὲν τέσσαρα μέρη τοῦ ῥηθέντος ἰστίου ἐνέμειναν κατὰ χώραν συνημμένα τε καὶ συνεραμμένα, δι' ὧν εὐχερῶς ἡμεῖς διαπλέομεν καὶ ἀκυμάντως τὸ τοῦ βίου τούτου πέλαγος [...] Οὕτως οὖν ἡ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ εὐσεβὴς Ἐκκλησία ἐπὶ τέσσαρσιν νῦν ἐρείδεται στύλοις, τοῖς τέσσαρσι δηλαδὴ Πατριαρχαῖς, καὶ

¹⁰¹ Ἰω. 15, 6.

¹⁰² ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ, «Ἐνωτικὲς προσπάθειες μετὰ τὸ σχίσμα καὶ ὁ σημερινὸς διάλογος τῆς Ὁρθοδοξίας μὲ τὴν λατινικὴ Ἐκκλησίαν», στὸ «Πρωτεῖον» Συνοδικότης καὶ Ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, Πρακτικὰ Θεολογικῆς Ἡμερίδος, Ἱερὰ Μητρόπολις Πειραιῶς, Πειραιεὺς 2011, σσ. 72-73.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

μένει ἀδιάσειστος καὶ ἀκλόνητος»¹⁰³. Περί τοῦ αὐτοῦ ἐκκλησιολογικοῦ σημείου ἐπιμαρτυρεῖ καὶ ὁ Ὅσιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, λέγοντας χαρακτηριστικῶς: «Ἐπειδὴ ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους καὶ ἔπειτα, μὲ πολλοὺς τρόπους πολλὰς αἱρέσεις προσέκρουσαν πάνω της καὶ ἄθεσμοι ρύποι ἀντίθετοι στοὺς Κανόνες, ὅπως καὶ τώρα, ἀλλὰ ἡ ἴδια [ἡ Ἐκκλησία] μὲ τὸν τρόπο πού εἴπαμε ἔχει παραμείνει ἄσχιστη καὶ ἀδιαίρετη, καὶ θὰ διαμένει ἔτσι στὸν αἰῶνα, καθὼς θὰ ἀφαιροῦνται ἀπὸ αὐτὴν καὶ θὰ ἀποδιώκονται αὐτοὶ πού ἐφρόνησαν καὶ ἔπραξαν κακὰ»¹⁰⁴.

Ἡ ὁμολογία - στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως - εἰς Μίαν Ἐκκλησίαν μαρτυρεῖ αὐτὴν ἀκριβῶς τῇ δεδομένη (καὶ ὄχι ζητούμενῃ) ἐνότητα τῆς Πίστεως. Κατὰ τοὺς δογματολόγους, ὅπως τὸν Καθηγητὴ τῆς Δογματικῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Δημήτριο Τσελεγγίδη, «ἀπὸ τὴν διατύπωση αὐτὴ τοῦ Συμβόλου προκύπτει ὅτι ἡ ἐνότητα, ὡς θεμελιώδης ιδιότητα τοῦ ἐνός, στὴν προκειμένη περίπτωση ὡς ἡ ιδιότητα τῆς ΜΙΑΣ Ἐκκλησίας, εἶναι τὸ ἀσφαλὲς δεδομένο τῆς πίστεώς μας. Στὴ συνείδηση τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐνότητά της εἶναι δεδομένο ὄντολογικό, ἀπολύτως καὶ ἀμετακλήτως διασφαλισμένο ἀπὸ τὴν κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν Χριστό, διὰ τῆς συνεχοῦς παρουσίας τοῦ Παρακλητοῦ Πνεύματός του σ' αὐτήν, ἥδη ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή. Ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ὡς δογματικὴ ἀλήθεια ἐκφράζει τόσο τὴν αὐτοσυνειδησία της ὅσο καὶ τὴν ἀγιοπνευματικὴ ἐμπειρία της. Ἄν ὅμως ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΜΙΑ κατὰ τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως, τότε μὲ τὴν συνεπῆ ἐκκλησιολογικὴ ἔννοια καὶ κατὰ κυριολεξίαν δὲν μποροῦν νὰ ὑπάρχουν ἑτερόδοξες ἐκκλησίες, ἀλλὰ οὔτε μητέρες, ἀδελφές, θυγατέρες καὶ ἐγγονές ἐκκλησίες. Ἡ ΜΙΑ καὶ μόνη –ἀδιαίρετη πάντοτε– Ἐκκλησία γεννᾷ μυστηριακῶς “δι’ ὕδατος καὶ Πνεύματος” τὰ μέλη της, δὲν γεννᾷ ἄλλες ἐκκλησίες. Οἱ κατὰ τόπους (Ὁρθόδοξες) Ἐκκλησίες ἀποτελοῦν φανέρωση ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ τῆς ΜΙΑΣ καὶ μόνης Ἐκκλησίας (βλ. ἐνδεικτικῶς, Α' Κορ. 1,2). Οὔτε βέβαια μπορεῖ ἡ Ἐκκλησία νὰ εἶναι ταυτόχρονα ΜΙΑ καὶ διηρημένη. Γιατὶ ἡ διαίρεση σημαίνει κατὰτμηση ἐνός ὅλου σὲ δύο ἢ περισσότερα μέρη (βλ. Λεξικό, Γ.Μπαμπινιώτη). Κατὰ συνέπεια, ἡ θεώρηση τῆς Ἐκκλησίας ὡς διηρημένης, σήμερα, ἀντίκειται σαφῶς στὴ ρητὴ διατύπωση τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως,

¹⁰³ Ἀποκρίσεις τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τοὺς Ἀγγλικανοὺς Ἀνωμότας (1716/1725), [τῶν πρώτων] Ἀπόκρισις ε', ἐν Πρωτοπρεσβυτέρου Ιω. Ρωμανίδου, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 393.394.

¹⁰⁴ ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΟΥΔΙΤΗΣ, Ἐπιστολὴ (28) Βασιλείῳ Μονάζοντι, PG 99, 1001D-1004A: «Ἐπεὶ ἀπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ κατόπιν, πολλαχῶς πολλαὶ αἱρέσεις προσεῖράγησαν αὐτῇ καὶ ρυπάσματα ἄθεσμα καὶ ἀκανόνιστα ἐπεπόλασαν, ὥστε καὶ τὸ νῦν· ἀλλὰ μὴν αὐτῇ τῷ προειρημένῳ τρόπῳ ἄσχιτος καὶ ἀμώμητος διαμεμένηκε, καὶ διαμενεῖ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὑπεξαίρουμένων καὶ ἀποπεμπομένων ἀπ' αὐτῆς τῶν κακῶς φρονησάντων ἢ πραξάντων· ὥστε ἐξ ἀσειστοῦ καὶ παραλίας πέτρας τὰ προσήρσοντα κύματα».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

πράγμα πού συνεπάγεται, κατὰ τὰ Πρακτικὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καθαίρεση καὶ ἀφορισμό, κατὰ περίπτωσιν, σ' ὅποιον ἐμμένει στὴ θεώρηση αὐτῇ»¹⁰⁵.

Καὶ ὁ ἀγωνιστὴς καὶ ἀκατάβλητος στῆς Ἐκκλησίας Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ τονίζει μὲ ὁμολογιακὴ παρρησία καὶ φρόνημα: «Ὅσοι ἀποδέχονται τὴν θεωρίαν περὶ “διηρημένης Ἐκκλησίας” δὲν ἐννοοῦν, οὔτε ἀποδέχονται οὐσιαστικῶς τὸ σχετικὸν θεόπνευστον ἄρθρον, ἀλλ' ἀντιφάσκουν λέγοντες τὸ Ἱερὸν Σύμβολον τῆς Πίστεώς μας. Διότι τοῦτο εἰς τὸν ἐνεστώτα χρόνον διαδηλοῖ τὴν πίστιν εἰς “Μίαν, Ἀγίαν ... Ἐκκλησίαν”. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ παρόντος καὶ ὄχι τοῦ παρελθόντος ἢ τοῦ μέλλοντος. Ὅσοι πιστεύουν εἰς τὴν θεωρίαν ταύτην δὲν δύνανται νὰ λέγουν καὶ νὰ τὸ ἐννοοῦν εἰς τὴν εὐχὴν μετὰ τὸν Καθαγιασμὸν τῶν Τιμίων Δώρων. “Ἐτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης, ὑπὲρ τῆς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας...”, διότι, οὐσα διηρημένη, δὲν δύναται νὰ ὑφίσταται ὡς ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἀφοῦ οὕτω πως ἔχομεν ἀντίφασιν ἐν τοῖς ὅροις»¹⁰⁶.

Πολὺ νωρίτερα ὁ Ἅγιος Ταράσιος εἶχε διακηρύξει : «Δὲν γνωρίζει ὁ τῆς Ἐκκλησίας νόμος καὶ ὅρος, ἔριδα ἢ φιλονεικία, ἀλλ' ὅπως ἀκριβῶς γνωρίζει νὰ ὁμολογεῖ εὐσεβῶς ἓνα βάπτισμα καὶ μία πίστις, ἔτσι καὶ μία συμφωνία γιὰ κάθε ἐκκλησιαστικὴ ὑπόθεσις. Διότι τίποτε δὲν εἶναι τόσο

¹⁰⁵ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΕΛΕΓΓΙΔΗΣ, Καθηγητὴς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ., Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο, <http://orthodoxia-pateriki.blogspot.com/2010/07/blog-post.html>, Θεοδρομία IB³ (Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2010) 340-344, 359-367, βλ. ὁμοίως καὶ Π. Ν. ΤΡΕΜΠΕΛΑΣ, Δογματικὴ τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, τόμ. Β', ἐκδ. «Ὁ Σωτήρ», Ἀθῆναι 1979[2], σ. 348. «διὰ μὲν τοῦ «μία» διακηρύττομεν τὴν ἐνότητα, τὴν ὁποίαν ἢ ἀπὸ μιᾶς Κεφαλῆς ἐξάρτησις καὶ ἢ ὑπὸ ἐνός Πνεύματος ζωοποιήσις, καθὼς καὶ ἡ μία πίστις καὶ εἰς ἓνα Κύριον ὑποταγὴ κατεργάζεται τόσον μετὰ πάντων τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων, ὅσον καὶ μετὰ πάντων τῶν ἐπὶ μέρος ἐκκλησιῶν καὶ χάρις εἰς τὴν ὁποίαν πάντες καὶ πᾶσαι αὗται συναποτελοῦσι κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς αἵρετικούς καὶ σχισματικούς τὴν μίαν καὶ ἀδιαίρετον Ἐκκλησίαν» καὶ ΧΡ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ, Δογματικὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ανατολικῆς Ἐκκλησίας, ἐκδ. «Ἀστήρ», Ἀθῆναι 1956², σ. 273ε. «Ἐνότης. Τὸ γνῶρισμα μία σημαίνει ὅτι ὁ Κύριος ἵδρυσεν οὐχὶ πολλὰς παραλλήλως ὑφισταμένας Ἐκκλησίας, ἀλλὰ μίαν καὶ μόνην [...] Εἶναι δέ ἡ Ἐκκλησία μία, καθόσον εἶναι ἡνωμένη ἐν τῇ πίστει καὶ ἐν τῇ διοικήσει, οὕτω δέ ἡ ἐν τοῖς δυοῖς τούτοις σημείοις ἐνότης ἀποτελεῖ τὸ γνῶρισμα ἅμα καὶ τὴν βάσιν τοῦ ἐνιαίου καὶ μοναδικοῦ τῆς Ἐκκλησίας».

¹⁰⁶ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΥΘΗΡΩΝ κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος http://www.romfea.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=5870:kithiron&catid=26:2009-12-18-08-38-40, Θεοδρομία IB³ (Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2010) 330-339 καὶ Θεοδρομία IB⁴ (Οκτώβριος-Δεκέμβριος 2010) 525-531.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

καλῶς ἀποδεκτὸ καὶ εὐχάριστο στὸν Θεό, ὅσο τὸ νὰ ἐνωθοῦμε καὶ νὰ γίνουμε μία καθολικὴ ἐκκλησία»¹⁰⁷.

Διάσπαρτες στοὺς ἁγίους Πατέρες εἶναι οἱ διαπιστώσεις περὶ δεδομένης (ὄχι ζητουμένης) ἐνότητος καὶ ὁμοφωνίας τῆς Πίστεως ἐντὸς τῆς Μιᾶς ἀληθοῦς Ἐκκλησίας: «εἰς ἐνότητα πίστεως μιᾶς», «τῶν εἰς κόσμον Ἐκκλησιῶν οὐ διεσπαρμένων εἰς διχόνοιαν ἢ εἰς ἀσύμφωνον δόξαν, ἀλλ' ἠνωμένων ἐν πνεύματι καὶ οἰοεὶ πως συνεσφιγμένων εἰς ἓν καθ' ἐνότητα τὴν ἐν Χριστῷ διὰ πίστεως», «ὥς ἂν τὸ ἐνιαῖον δόγμα τῆς πίστεως ἐν πολυσχεδέσι γλώσσαις καταγγελθῇ, συνάγον εἰς ἓν τὰ διεστῶτα, καταλυθείσης τῆς πολυσχιδοῦς πλάνης», «ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἔνθα ὁμοφρόνως καὶ ὁμογνωμόνως ὁ ὅρος καὶ ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων»¹⁰⁸, τὶς ὁποῖες δυστυχῶς δὲν μποροῦμε νὰ παρουσιάσουμε τώρα ἐν ἐκτάσει. Ἀρκεῖ καὶ μόνῃ ἡ διαπίστωση τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὅτι ἡ ἐνότητα στὴν Πίστη εἶναι βεβαιωμένη, δεδομένη στὴν Ἐκκλησία¹⁰⁹.

Ὁ Μ. Φώτιος, τοῦ ὁποίου εἶσθε διάδοχος, τὸν ὁποῖον οἱ Παπικοὶ ἀσεβῶς καθυβρίζουν ὡς «αἰρεσιάρχῃ», πρῶτος κατάφερε τὸ μέγα πλῆγμα κατὰ τῆς Δυτικῆς ὁφρύος, ἐπειδὴ συνεκάλεσε τὴν Ἡ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο (879-880) καὶ ἀναθεμάτισε τοὺς αἰρετικούς Λατίνους, ποὺ τόλμησαν νὰ προσθέσουν στό Σύμβολο τῆς Πίστεως τὸ Filioque, τὸ ὁποῖο ἦταν ἡ μοναδικὴ καὶ πραγματικὴ ἀρχικὴ αἰτία τοῦ σχίσματος τοῦ 1054. Ἡ Σύνοδος αὐτὴ ὑπέδειξε στὸν πάπα καὶ σέ κάθε ἐπίσκοπο ὅτι ὀφείλει νὰ σέβεται τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως τῆς ἐν Νικαία-Κωνσταντινουπόλει Συνόδου, τὸ ὁποῖο καὶ οἱ ὑπόλοιπες Σύνοδοι ἐπεκύρωσαν καὶ ἐπιβεβαίωσαν. Ὁ Μ. Φώτιος, λοιπόν, κατεδίκασε μέ συνοδικὴ ἀπόφαση τὴν προσθήκη τοῦ Filioque, τὴν ὁποία ἔκαναν στό Σύμβολο τῆς Πίστεως καὶ ἔθεσε ὑπὸ ἀφορισμὸ τοὺς

¹⁰⁷ ΑΓΙΟΣ ΤΑΡΑΣΙΟΣ, Ἀπολογητικὸς πρὸς τὸν λαόν σχεδιασθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐδήλωσαν οἱ βασιλεύοντες τοῖς λαοῖς τοῦ γενέσθαι πατριάρχῃν, Mansi 12, 987C.D: «οὐκ οἶδεν ὁ τῆς ἐκκλησίας νόμος καὶ ὅρος ἔριν ἢ φιλονεικίαν, ἀλλ' ὥσπερ οἶδεν ὁμολογεῖν εὐσεβῶς ἐν βάπτισμα, μίαν πίστιν, οὕτω καὶ συμφωνίαν μίαν ἐπὶ παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ πράγματος. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εὐαπόδεκτον καὶ εὐάρεστον ὡς τὸ ἐνωθῆναι ἡμᾶς, καὶ γενέσθαι μίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν, καθὰ καὶ ἐν τῷ συμβόλῳ τῆς εἰλικρινοῦς ἡμῶν πίστεως ὁμολογοῦμεν». «Γενέσθαι», ἐπειδὴ εἶχε προηγηθεῖ αἵρεσις ὡς ἔνταξίς τὴν Ἐκκλησίᾳ.

¹⁰⁸ PG 9,552B (Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως), PG 68, 633B (ἀγ. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας) καὶ PG 96,765C καὶ PG 95, 347C.348A (ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ).

¹⁰⁹ Ὁρος Πίστεως τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (ἐκ τῆς Πράξεως ε') ACO II, 1, 2, 126: «Ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ σωτὴρ, ὁ Χριστός, τῆς πίστεως τὴν γνώσιν τοῖς μαθηταῖς βεβαιῶν ἔφη· εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν ἀφήμι ὑμῖν, ὥστε μηδένα πρὸς τὸν πλησίον διαφωνεῖν ἐν τοῖς δόγμασι τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ἐπίσης τὸ τῆς ἀληθείας ἐπιδείκνυσθαι κήρυγμα». ΣΥΝΑΞΙΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΩΝ, Οὐκ ἐσμέν τῶν Πατέρων σοφότεροι 17-10-2011 <http://www.theodromia.gr/92BD47EB.el.aspx>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

δράστες. Ἐξαιτίας αὐτοῦ συναισθάνονται τοὺς ἑαυτοὺς τους βεβαρημένους κάτω ἀπὸ τὸ ἀνάθεμα αὐτῆς τῆς Συνόδου, τῆς ὁποίας τὸ κύρος μάτην ἀγωνίζονται νὰ καταρρίψουν. Τό Filioque, δηλ. ἡ δογματικὴ διδασκαλία τοῦ παπισμοῦ ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ, εἶναι φοβερὴ αἵρεση. Καὶ εἶναι φοβερὴ αἵρεση, ἐπεὶδὴ εἶναι α) ἀντίθετο πρὸς τὰ ἀψευδέστατα λόγια τοῦ Ἰδίου τοῦ Χριστοῦ, πού εἶπε ὅτι «τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορεύεται»¹¹⁰, ἔχουμε δηλ. κατάφωρη ἀθέτηση τοῦ Ἰδίου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Χριστοῦ, β) εἶναι ἀντίθετο πρὸς τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως Νικαίας-Κων/λεως, σύμφωνα μέ τὸ ὁποῖο «(πιστεύω) καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευόμενον», ἔχουμε δηλ. ἀθέτηση καὶ τῶν δύο Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῆς Α' καὶ τῆς Β', γ) εἶναι ἀντίθετο πρὸς τὸν 7^ο Ἱερό Κανόνα τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁ ὁποῖος ἀπαγορεύει ὁποιαδήποτε πρόσθεση ἢ ἀφαίρεση στό Σύμβολο τῆς Πίστεως, ἔχουμε δηλ. ἀθέτηση καὶ τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, δ) καταστρέφει τίς σχέσεις μεταξύ τῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ συγχέει τὰ ἀκοινώνητα ὑποστατικά ιδιώματα τῶν τριῶν προσώπων, ε) ὑποβιβάζει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα στό ἐπίπεδο τοῦ κτίσματος, καὶ στ) εἰσάγει δυαρχία στήν Ἁγία Τριάδα, ἐφόσον καὶ ὁ Υἱός εἶναι πηγὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἄρα ἔχουμε δύο πηγές, δύο ἀρχές, τὸ Θεό Πατέρα καὶ τὸν Υἱό. Βέβαια, πίσω ἀπὸ τὸ Filioque δέν κρύβεται τίποτε ἄλλο, παρὰ ἡ ὁφρὺ καὶ ἡ περιωπὴ τοῦ πάπα, ἡ ἀλαζονεία του, τὸ ἀλάθητο καὶ τὸ πρωτεῖο του νὰ νομοθετεῖ αὐτός μόνο πάνω ἀπὸ τὰ παραδεδομένα ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Παρόλ'αὐτὰ Ὑμεῖς, Παναγιώτατε Δέσποτα, γιὰ ἐπίσπευση τῆς ψευδοενώσεως τῶν δῆθεν λεγομένων «ἐκκλησιῶν», δέν θεωρεῖτε τὸ Filioque ὡς αἵρεση, ἀλλὰ ὡς ἓνα τοπικὸ ἔθιμο τῶν παπικῶν, πού δέν ἐμποδίζει τὸ «θεολογικὸ διάλογο» μεταξύ τῶν «ἐκκλησιῶν». Σχετικὰ μέ τοὺς ἁγίους Πατέρες, ἔχετε δηλώσει ὅτι «οἱ κληροδοτήσαντες εἰς ἡμᾶς τὴν διάσπασιν προπάτορες ἡμῶν, ὑπῆρξαν ἀτυχῇ θύματα τοῦ ἀρχεκάκου ὀφews, καὶ εὐρίσκονται ἤδη εἰς χεῖρας τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ. Αἰτούμεθα ὑπὲρ αὐτῶν τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὀφείλομεν ἐνώπιον Αὐτοῦ ὅπως ἐπανορθώσωμεν τὰ σφάλματα ἐκείνων...»¹¹¹.

Ἡ χρησιμοποίησις ἐκ μέρους Ὑμῶν, Παναγιώτατε Δέσποτα, τοῦ παυλείου χωρίου «οὐ μεμέρισται ὁ Χριστός», εἶναι ἄστοχη καὶ ἄκαιρη, διότι ὁ Ἀπ. Παῦλος δέν ἀναφέρεται στό σχίσμα τοῦ 1054 τῶν αἰρετικῶν Λατίνων ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, πού βεβαίως ἐγίνε γιὰ

¹¹⁰ Ἰω. 15, 26.

¹¹¹ Ἐπίσκεψις 563 (30.11.1998)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

δογματικούς λόγους, αλλά στο σχίσμα τῶν Κορινθίων, οἱ ὅποιοι αὐτοπροσδιορίζονταν ἀνάλογα μὲ τό ποιός τούς εἶχε βαπτίσει καί γι'αὐτό ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι «ἐγὼ μὲν εἰμί Παύλου», ἄλλοι «ἐγὼ δέ Κηφᾶ», ἄλλοι «ἐγὼ δέ Χριστοῦ». Γι'αὐτό ὁ Ἀπόστολος μὲ ἐπιπληκτικό τρόπο τούς ρωτᾷ : «μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ἡμῶν; ἢ εἰς τό ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε»¹¹²; Ναί, μέν, βάπτισε καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μερικούς, ἀλλά δέν τούς βάπτισε στό ὄνομά του, ἀλλά στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Αὐτό τό λέει ὁ Ἀπόστολος, ἐπειδή ἔγινε ἡ αἰτία τοῦ σχίσματος, δηλαδή τό νά ὀνομάζονται οἱ βαπτιζόμενοι ἀπό τό ὄνομα ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, πού τούς βάπτιζαν. Ὅμως, τό ζητούμενο, λέει ὁ Ἀπόστολος, δέν εἶναι ποιός εἶναι ἐκεῖνος, πού βαπτίζει, ἀλλά σέ ποιό ὄνομα βαπτίζει. Ὁ Τριαδικός Θεός εἶναι αὐτός, πού συγχωρεῖ τίς ἁμαρτίες τοῦ βαπτιζομένου καί τόν κάνει κατὰ Πνεῦμα υἱό του καί ὄχι ἐκεῖνος, πού τόν βαπτίζει, ὅποιος κι ἂν εἶναι, ἱερεὺς ἢ ἐπίσκοπος¹¹³.

ΙΗ) Οἱ ἀντικανονικές συμπροσευχές

Ἵμεῖς, Παναγιώτατε Δέσποτα, συμπροσευχηθήκατε «συγχοροστατῶν» ἔτι μίαν φορὰν μὲ τούς αἱρετικούς Παπικούς στό Μιλᾶνο τῆς Ἰταλίας¹¹⁴. Πιστεύετε εἰλικρινῶς ὅτι τοιουτοτρόπως σφυρηλατεῖτε τήν ἐνότητα τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος καί τήν ἐνίσχυση τοῦ φρονήματος σε μία περίοδο, κατὰ τήν ὁποία ἰσοπεδώνονται τά πάντα;

Ὡς ἀρχιμανδρίτης ἤδη στήν μελέτη Ὑμῶν «Περὶ τήν κωδικοποίησιν τῶν Ἱ. Κανόνων καί τῶν κανονικῶν διατάξεων ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ», ἰσχυρίζεσθε ὅτι πολλοί ἀπό τούς κανόνες τῶν Ἀγίων Πατέρων πρέπει νά καταργηθοῦν καί ἐπὶ λέξει συνεχίζετε : «Δέν δύνανται νά ἐφαρμοσθοῦν σήμερον καί πρέπει νά τροποποιηθοῦν αἱ διατάξεις αἱ κανονίζουσαι τάς σχέσεις τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν πρός τούς ἑτεροδόξους καί ἑτεροθρήσκους. Δέν δύναται ἡ Ἐκκλησία νά ἔχη διατάξεις ἀπαγορευούσας τήν εἴσοδον εἰς τούς ναοὺς τῶν ἑτεροδόξων καί τήν μετ' αὐτῶν συμπροσευχήν, καθ' ἣν στιγμὴν αὕτη διὰ τῶν ἐκπροσώπων αὐτῆς προσεύχεται ἀπό κοινοῦ μετ' αὐτῶν διὰ τὴν τελικὴν ἔνωσιν ἐν τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐλπίδι. Περισσότερα ἀγάπη πρέπει νά "ἀρδεύσει" πολλές κανονικὰς διατάξεις πρός "ζωογονίαν". Ἐπιβάλλεται

¹¹² Α' Κορ. 1, 12-13.

¹¹³ ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, *Ἑρμηνεία εἰς τὰς ἸΔ' ἐπιστολάς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου*, τ. Α', ἐκδ. Ὁρθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη 1989, σσ. 366, 370, 373.

¹¹⁴ http://aktines.blogspot.gr/2013/05/15052013_15.html#more, <http://www.romfea.gr/oikoumeniko-patriarxeio/oikoumeniko-patriarxeio/17043-2013-05-16-15-13-14>, <http://aktines.blogspot.gr/2013/05/angelo-scola.html>, http://aktines.blogspot.gr/2013/05/angelo-scola_17.html#more, <http://thriskeftika.blogspot.gr/2013/05/scola-5-video.html>.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

τροποποιήσις ὀρισμένων διατάξεων ἐπὶ τὸ φιλανθρωπότερον καὶ ρεαλιστικώτερον. Ἡ Ἐκκλησία δὲν δύναται καὶ δὲν πρέπει νὰ ζῇ ἐκτός τόπου καὶ χρόνου».

Ὡς Πατριάρχης καταργήσατε οὐσία αὐτοὺς τοὺς Ἱερούς Κανόνες, συμπροσευχόμενος ἐπανειλημμένως μέ αἰρετικούς. Παραιτηθήκατε ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση τῆς Ἐκκλησίας νὰ ὀδηγήσει ἑτεροδόξους καὶ ἑτεροθρήσκους στὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, διότι ὅπως ἐπὶ λέξει εἶπατε : «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ἐπιδιώκει νὰ πείσῃ τοὺς ἄλλους περὶ συγκεκριμένης τινος ἀντιλήψεως τῆς ἀληθείας ἢ τῆς ἀποκαλύψεως, οὔτε ἐπιδιώκει νὰ τοὺς μεταστρέψῃ εἰς συγκεκριμένον τινὰ τρόπον σκέψεως»¹¹⁵.

Οἱ ὀρθόδοξοι οἰκουμενιστές, μέ τὴν ἄμβλυνση τῶν θεολογικῶν κριτηρίων, εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ συμμετέχουν χωρὶς ἀναστολές σέ κοινές μέ τοὺς ἑτερόδοξους λατρευτικές ἐκδηλώσεις καὶ συμπροσευχές, πού πραγματοποιοῦνται συχνά στὰ πλαίσια τῶν διαχριστιανικῶν συναντήσεων. Γνωρίζετε ὅτι μέ τὸν οἰκουμενιστικὸ αὐτὸ συμπνευματισμὸ δημιουργεῖται τὸ κατάλληλο ψυχολογικὸ κλίμα, πού ἀπαιτεῖται γιὰ τὴν προώθηση τῆς ἐνωτικῆς ἀντορθόδοξου προσπάθειας. Οἱ ἱεροὶ Κανόνες, ὅμως, τῆς Ἐκκλησίας μᾶς ἀπαγορεύουν αὐστηρὰ τίς συμπροσευχές μέ τοὺς ἑτερόδοξους. Γιατί οἱ ἑτερόδοξοι δὲν ἔχουν τὴν ἴδια πίστη μ' ἐμᾶς. Πιστεύουν σ' ἓνα διαφορετικὸ, διαστρεβλωμένο Χριστό. Ὑπενθυμίζεται ὅτι ὁ 45^{ος} κανὼν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ὀρίζει ὅτι : «*Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος αἰρετικοῖς συνενυζάμενος μόνον ἀφορίζεσθω, εἰ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ὡς κληρικοῖς ἐνεργῆσαι τι, καθαιρεῖσθω*». «*Ὅποιος Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος συμπροσευχηθεῖ μόνον, ἀλλὰ ὄχι καὶ συλλειτουργήσῃ μέ αἰρετικούς, ἅς ἀφορίζεται*. Ἐάν, ὅμως, ἐπέτρεψε νὰ ἐνεργήσουν ὅ,τιδήποτε ὡς κληρικοί, νὰ καθαιρεῖται». Καὶ ὁ 33^{ος} Ἱερὸς Κανὼν τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Τοπικῆς Συνόδου ὀρίζει ὅτι : «*Οὐ δεῖ αἰρετικοῖς ἢ σχισματικοῖς συντύχεσθαι*». Ἡ συμπροσευχή, λοιπόν, ἀπαγορεύεται, ἐπειδὴ δηλώνει συμμετοχὴ στὴν πίστη τοῦ συμπροσευχομένου καὶ δίνει σ' αὐτόν τὴν ψευδαίσθηση ὅτι δὲ βρίσκεται στὴν πλάνη, ὅποτε δὲ χρειάζεται νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν ἀλήθεια. «*Ἡ ἀπροκάλυπτος πασίδηλος καὶ αὐταπόδεικτος καταπάτησις τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ διὰ τοὺς ἀνωτέρω οἰκουμενιστὰς ὄνειδος καὶ πτῶσιν, πού μόνον τὸ αἷμα τοῦ μαρτυρίου δύναται νὰ ἀποπλύνῃ διότι μετ' ἐπιγνώσεως ἀπεμπολοῦν καὶ περιφρονοῦν τὸν λόγον τοῦ Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας καὶ Σωτῆρος τοῦ*

¹¹⁵ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Γένεση καὶ ἐξέλιξη τῆς πατρομαχικῆς μεταπατερικότητος», *Θεοδρομία* ΙΔ¹ (Ἰανουάριος-Μάρτιος 2012) 45-46.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λεωφ. Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

κόσμου «ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν»¹¹⁶
»¹¹⁷.

Καί ἐπειδή, Παναγιώτατε Δέσποτα, στίς ὁμιλίες Ὑμῶν χρησιμοποίησατε τό μεγάλο δογματολόγο, ἀντιπαπικό καί ἀντιοικουμενιστή ἅγιο Ἰουστῖνο Πόποβιτς, παρακαλοῦμε υἱικῶς νά μελετήσετε τήν ἀπαγορευτική τῶν συμπροσευχῶν γνωμάτευσή του, ὅπως ἐπίσης τό ἄριστο βιβλίο τοῦ αἰδεσιμολογιωτάτου πρεσβυτέρου π. Ἀναστασίου Γκοτσοπούλου «Ἡ Συμπροσευχή μέ αἵρετικούς. Προσεγγίζοντας τήν κανονική τάξη τῆς Ἐκκλησίας»¹¹⁸ καί τό βιβλίο τοῦ πανοσιολογιωτάτου ἀρχιμανδρίτου π. Κυρίλλου Κωστοπούλου «Ἡ ἀντικανονικότητα τῆς μετά τῶν αἵρετικῶν συμπροσευχῆς»¹¹⁹.

Στήν γνωμάτευσή του ὁ ἅγιος Ἰουστῖνος παραθέτει τοὺς Ἱερούς Κανόνες, πού ἀπαγορεύουν τίς συμπροσευχές, ὄχι μόνο κατὰ τίς ἐπίσημες ἀκολουθίες καί τήν Θ. Λειτουργία, ἀλλά «κάθε κοινήν μεθ' αἵρετικῶν προσευχήν, ἔστω καί τήν κατ' ἰδίαν». Οἱ κανόνες αὐτοί ἰσχύουν καί σήμερα καί περιλαμβάνουν ὡς αἵρετικούς καί τοὺς Παπικούς καί τοὺς Προτεστάντες. «Ἦδη ὁ ἅγιος Σάββας εἰς τήν ἐποχήν του, ἐπτάμισυ αἰῶνας πρὶν, δέν ὠνόμαζε τὸν ρωμαιοκαθολικισμόν λατινικήν 'αἵρεσιν'»; Στή συνέχεια διαζωγραφίζει μέ μελανὰ χρώματα τὸν εὐτελισμό, πού ὑφίσταται ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἀγιοπατερική καί Ἀγιοσαββιτική Ἐκκλησία μέ τή συμμετοχή της στό λεγόμενο «Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν». Χαρακτηρίζει ὡς «φρικαλέαν» τήν ἀπόφαση τῆς συμμετοχῆς, ὡς «ἀνήκουστον προδοσίαν», πού προκαλεῖ «ἐντροπήν εἰς πάντα εἰλικρινῇ ὀρθόδοξον, ἀνατραφέντα ὑπὸ τήν καθοδήγησιν τῶν Ἀγίων Πατέρων». Ὁ ἄλλοτε πιστός μαθητής τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου καί τώρα φιλοπαπικός καί συμπροσευχόμενος Ἐπίσκοπος Μπάτσкас κ. Εἰρηναῖος Μπούλοβιτς, προλογίζοντας τή «Γνωμάτευση» τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου, ἐκτιμᾷ ὅτι τῶν συμπροσευχῶν «ὑπόβαθρο ἀποτελεῖ ἡ δυτική ἐκκλησιολογία μετά τῆς ἐξ αὐτῆς προκυπτούσης θεωρίας περί τῶν 'κλάδων', ἥτοι περί 'διαιρέσεως' τῆς Ἐκκλησίας, μετά τοῦ δογματικοῦ *minimum* καί τῶν δογματικῶν ὑποχωρήσεων μεταξύ Ρώμης καί Γενεύης», καί ὅτι «ταῦτα πάντα εἶναι ἀπαράδεκτα διὰ τὸν π. Ἰουστίνον, ὡς καί διὰ πάντα ὀρθόδοξον».

¹¹⁶ Ἰω. 5, 23.

¹¹⁷ ΜΗΤΡ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Ἀνακοίνωση γιὰ διαθρησκευτικές στό Μόναχο 28-9-2011, <http://www.impantokratoros.gr/peiraios-seraphim-oikoumenismos-monacho.el.aspx>.

¹¹⁸ ἐκδ. Θεοδρομία, Θεσσαλονίκη 2009.

¹¹⁹ Ὁρθόδοξος Τύπος (24-5-2013) 1, 7.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Μέ ὅσες ἐρμηνευτικές παραδοξολογίες καί ἂν ἐπιχειροῦν πανεπιστημιακοὶ δάσκαλοι καί Πατριαρχικά Ἰδρύματα νά δικαιολογήσουν τήν πρακτική τοῦ Φαναρίου καί ἄλλων Ἐκκλησιῶν ὑπέρ τῶν συμπροσευχῶν, δέ θά κατορθώσουν τίποτε, διότι προσκρούουν στήν Ἀγιοπνευματική καί ἀλάθητη ἀπόφαση καί ἀπόφανση τῶν Ἀγίων Πατέρων καί τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς¹²⁰.

ΙΘ) Ἡ παραχωρήση Ναῶν

Στήν ὁμιλία Ὑμῶν κατά τήν ὑποδοχή καί τήν ἐπίσημη δοξολογία στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου στό Μιλᾶνο ἀποκαλύψατε ὅτι *«ἡ ἀπόκτησις τοῦ ναοῦ τούτου καί ἄλλων ἱερῶν ναῶν καί ἡ σύστασις ὀρθοδόξων ἐνοριῶν ἀποτελοῦν προσωπικόν αὐτοῦ (τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰταλίας καί Μελίτης κ. Γενναδίου), ἐπίτευγμα, ἀποτέλεσμα τῶν προσπαθειῶν του, ἰδιαίτερα δέ τῶν ἀγαθῶν σχέσεων, τᾶς ὁποίας διατηρεῖ καί καλλιεργεῖ μετά τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀναπτύσσων τοιοῦτοτρόπως πνεῦμα συνεργασίας καί διαλόγου μετ' αὐτῆς, τό ὅποιον ἀμφότεροι ἐδιδάχθημεν ὑπό τοῦ παραδείγματος τοῦ Πατριάρχου τῶν φοιτητικῶν μας χρόνων, ἀοιδίμου ἐκ τῶν προκατόχων ἡμῶν Ἀθηναγόρου, τοῦ προβάντος εἰς τό ἱστορικόν βῆμα τῆς ἐνάρξεως ἐπικοινωνιῶν καί διαλόγου μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν Ὀρθοδόξου καί Ρωμαιοκαθολικῆς»*¹²¹.

Στό ἐξωτερικό πράγματι εἶναι ἐπίσημη πρακτική τῶν Παπικῶν ἡ παραχώρηση δικῶν τους ναῶν. Προσέξτε ὅμως μία σημαντική λεπτομέρεια. Naί μέν παραχωροῦν ναοὺς σέ ὀρθόδοξους, κατόπιν ὅμως τοὺς πιέζουν φορτικότατα νά ἀναγνωρίσουν μέ τήν παρουσία τους τήν αἵρεση, πού ἔχει παραχωρήσει τό ναό ἢ τήν αἶθουσα. Αὐτή τους ἡ κίνηση ἐντάσσεται μέσα στήν προπαγανδιστική πολιτική τοῦ Βατικανοῦ, ὅπως φαίνεται ἀπό ἀπόφαση τῆς Β' Βατικάνειας Συνόδου τοῦ 1965. Αὐτή εἶναι ἡ τακτική τῶν «πολιτισμένων» παπικῶν, οἱ ὁποῖοι μέ πλάγια φασιστική μέθοδο θέλουν νά ἐπιβάλλουν τόν Πάπα παγκόσμιο θρησκευτικό πλανητάρχῃ.

Παραλλήλως ὁ 6^{ος} Ἱερός Κανὼν τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου λέει : *«Περί τοῦ μή συγχωρεῖν τοῖς αἵρετικοῖς εἰσιέναι εἰς τόν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἐπιμένοντας τῇ αἵρέσει»*. Ἐρμηνεύοντας ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ

¹²⁰ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, «Γνωμάτευση τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς ἀπαγορευτική τῶν συμπροσευχῶν», *Θεοδρομία* ΙΔ³ (Ιούλιος-Σεπτέμβριος) 325-336 καί ΑΡΧΙΜ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΠΟΠΟΒΙΤΣ, «Ὁρθοδοξία καί Οἰκουμενισμός. Μία Ὁρθόδοξος γνωμάτευσις καί μαρτυρία», *Θεοδρομία* ΙΔ³ (Ιούλιος-Σεπτέμβριος) 425-432.

¹²¹ <http://www.amen.gr/article13877>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Αγιορείτης σημειώνει : «Ὁ διορισμός τοῦ παρόντος Κανόνος εἶναι, νά μή ἔχουν τήν ἄδειαν οἱ αἵρετικοί νά ἐμβαίνουν μέσα εἰς τόν ναόν τοῦ Θεοῦ, τόν ὑπό ὀρθοδόξων κρατούμενον, ἐάν ἐπιμένουν εἰς τήν αἵρεσιν, καί δέν θέλουν νά ἐπιστραφοῦν»¹²². Νά σημειώσουμε ἀκόμα ὅτι ἡ ἐν Λαοδικεῖα Σύνοδος ἐπεκυρώθη ὑπό τοῦ 2^{ου} Ἱεροῦ Κανόνος τῆς ΣΤ' ἀγίας καί Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Τέλος, εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι στό Μέγα Εὐχολόγιο¹²³ ὑπάρχει σχετική εὐχή «ἐπὶ ἀνοίξει ἐκκλησίας ἀπό αἵρετικῶν βεβηλωθείσης», ὅπου σέ ἓνα σημεῖο ἀναφέρει συγκεκριμένα : «ἐξ αἵρετικῆς ἐγχειρίσεως προσετρίβη λώβησις τῷ ἀγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ».

Κ) Ἡ ἀλλοίωση τῆς Ὁρθοδόξου διδασκαλίας περί Θεοτόκου

Εἶδαμε Ὑμᾶς, Παναγιώτατε Δέσποτα, μαζί μέ τούς Παπικούς στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, στό Μιλᾶνο. Ἀσφαλῶς δέν ἀγνοεῖτε ὅμως, ὅτι ὑπάρχουν μεγάλες δογματικές διαφορές Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί Παπισμοῦ, ὅσον ἀφορᾷ στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ἡ αἵρεση τοῦ Παπισμοῦ τόνισε ὑπερβολικά τό πρόσωπο τῆς Θεοτόκου αὐτονομῶντας το σημαντικά ἀπό τήν Χριστολογία τῆς Ἐκκλησίας. Ἔτσι, καθιέρωσε μία καινοφανῆ διδασκαλία, τήν μαριολογία, ἡ ὁποία ἀναφέρεται σέ καινά, νέα καί αἵρετικά δόγματα γιά τήν Θεοτόκο. Ἐπίσημα μαριολογικά δόγματα τοῦ Παπισμοῦ εἶναι, πρῶτον τό δόγμα περί τῆς ἀσπίλου συλλήψεως τῆς Θεοτόκου. Σύμφωνα μέ αὐτό, ἡ Θεοτόκος, ἐπειδὴ προοριζόταν νά γεννήσει τό Θεό Λόγο πού λάμβανε σάρκα ἀπό Ἐκείνην, ἔπρεπε νά εἶναι παντελῶς ἀναμάρτητη. Γι' αὐτό μέ τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ συνελήφθη μέν ὡς καρπός πατρός καί μητρός, ἀπαλλαγμένη ὅμως ἀπό τό προπατορικό ἁμάρτημα.

Ὅμως, γιά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, τελείως ἀναμάρτητος εἶναι μόνον ὁ Τριαδικός Θεός καί ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος συνελήφθη, ὄχι ἐκ σπέρματος ἀνδρός, μέσω τοῦ ὁποῖου μεταδίδεται τό προπατορικό ἁμάρτημα, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἡ Θεοτόκος, ὡς καρπός ἀνδρός καί γυναικός, ἦταν φορέας τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, καθαρίσθηκε ὅμως ἀπ' αὐτό, ὅταν τήν ἐπεσκίασε τό Ἅγιον Πνεῦμα κατά τόν Εὐαγγελισμό.

Οἱ Παπικοί διακηρύσσοντας ὡς δόγμα τήν ἄσπιλο σύλληψη τῆς Παναγίας, δέν κατανοοῦν ὅτι μέ αὐτό τήν ξεχωρίζουν ἀπό τό ἀνθρώπινο γένος, γεγονός πού ἔχει σωτηριολογικές συνέπειες γιά τήν ἀνθρωπότητα. Ἐάν ἡ Παρθένος ἔφερε ἄλλη φύση, τότε ὁ Κύριος,

¹²² ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, *Πηδάλιον*, σ. 422.

¹²³ Μέγα Εὐχολόγιον, ἐκδοτικός Οἶκος «Ἀστήρ», σ. 484.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

προσλαμβάνοντας τὴν ἀνθρώπινη φύση ἀπ' αὐτὴ, θέωσε ἄλλη φύση καὶ ὄχι τὴν κοινὴ φύση ὅλων τῶν ἀνθρώπων¹²⁴.

Ἐπομένως, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία πιστεύει ὅτι ἡ Θεοτόκος ἔφερε τὸ προπατορικό ἁμάρτημα καὶ καθαρίσθηκε ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅταν τὴν ἐπεσκίασε, γιὰ νὰ γεννήσει τὸ Χριστό. Οἱ ὅποιες ἀδυναμίες τῆς δὲν σκιάζουν, οὔτε ἐλαττώνουν τὴν ἀγιότητά της. Θὰ εἶναι πάντοτε Παναγία ἢ Παρθένος.

Δεύτερο αἰρετικό δόγμα τοῦ Παπισμοῦ σχετικὰ μέ τὴν Θεοτόκο εἶναι τὸ δόγμα περὶ τῆς ἐνσώματης ἀναλήψεως τῆς Θεοτόκου. Τὸ δόγμα αὐτό εἶναι φυσικὴ συνέπεια καὶ ἀπότοκος τοῦ πρώτου δόγματος. Ἀφοῦ δηλ. ἡ Παναγία ἦταν ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὸ προπατορικό ἁμάρτημα καὶ εἶναι, κατ' αὐτούς, θεά, δὲν ἦταν δυνατόν νὰ πεθάνει, νὰ ὑποστῇ σωματικό θάνατο, ἀλλὰ ἀναλήφθηκε σωματικῶς. Ἡ Ὁρθόδοξος, ὁμως, Ἐκκλησία κάνει λόγο γιὰ κοίμηση τῆς Θεοτόκου, δηλ. πραγματικό θάνατο, χωρισμό ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ γιὰ μετάσταση τῆς Θεοτόκου, δηλ. ἀνάσταση, ἔνωση ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ ἀνάληψη κοντὰ στὸν Υἱὸν της.

Παράλληλα, καλλιεργοῦνται σέ δογματικό ἐπίπεδο ἀπὸ τοὺς Παπικούς οἱ διδασκαλίες γιὰ τὴν Θεοτόκο ὡς συμμεσίτριας καὶ συλλυτρώτριας. Δηλ. ὅτι ἡ Θεοτόκος, ὡς θεά, μπορεῖ ἀπὸ μόνη της νὰ μεσιτεύσει καὶ νὰ λυτρώσει τὸν ἄνθρωπο, ὅπως ὁ Χριστός, καὶ ἀνεξαρτήτως αὐτοῦ. Οἱ διδασκαλίες, ὁμως, αὐτές τῶν Παπικῶν ἀντίκεινται σαφῶς πρὸς τὴν Ἁγία Γραφή¹²⁵.

Οἱ Παπικοί, ἐπίσης, ἀμφισβητοῦν ἀκόμη καὶ τὸν τρόπο κοιμήσεως καὶ ταφῆς τῆς Θεομήτορος. Ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, σύμφωνα μέ τὴν ἱστορία, τὴν παράδοση καὶ τὴν ὑμνογραφία, ἡ Θεοτόκος κοιμήθηκε καὶ τάφηκε στὰ Ἱεροσόλυμα, στὴ Γεθσημανή. Οἱ Παπικοί, ὁμως, ὑποστηρίζουν ἁμάρτυρα ὅτι ἡ Παναγία ἔζησε καὶ τάφηκε, ὄχι στὰ Ἱεροσόλυμα, στὴ Γεθσημανή, ἀλλὰ στὴν Ἑφεσο. Καὶ αὐτό τὸ στηρίζουν σέ κάποιο ὄνειρο μίας φραγκοκαλόγριας, πού τὸ εἶδε τὸν περασμένο αἰῶνα¹²⁶.

Ταπεινῶς ἐρωτῶμεν: Τί ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω ἀληθῆ εἶπατε στοὺς Παπικούς παρακολουθώντας;

ΚΑ) Τὸ ἀληθές νόημα τοῦ χωρίου «Τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ»

¹²⁴ ΑΡΧΙΜ.ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΨΑΝΗΣ, *Ὁρθοδοξία καὶ Ρωμαιοκαθολικισμός*, σ. 37.

¹²⁵ Ρωμ. 3, 23-24. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΕΛΕΓΓΙΑΔΗΣ, *Δυτικὴ θεολογία καὶ πνευματικότητα*, σσ. 36-37 καὶ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΚΟΡΗΣ, *Παπικὲς πλάνες ὁ σύντομος ἔλεγχος καὶ ἀνασκευή*, σσ. 81-84.

¹²⁶ ΑΡΧΙΜ. ΧΑΡΑΛ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ, *Ὁ βίος τῆς Παναγίας*, σσ. 103-106.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Στὴν Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδική Ἐγκύκλιο γιὰ τὰ 1700 χρόνια ἀπὸ τὸ Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων γράφετε «καὶ ὅλον συγκροτεῖ τὸν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας τὸ Πνεῦμα, τὸ Ὅποῖον "ὅπου θέλει πνεῖ... ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ καὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος" (Ἰωάν. γ', 8)». Παναγιώτατε Δέσποτα, ἐρμηνεύετε τὸ ἀνωτέρω χωρίο οἰκουμενιστικῶ τῷ τρόπῳ. Στόχος Ὑμῶν βεβαίως εἶναι νὰ δείξετε ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δέν ἔχει ὅρια, δέν ἔχει φραγμούς, διακατέχεται ἀπὸ μία παράξενη ἀσυνδοσία, ἐνεργεῖ καὶ ἐκτὸς τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δηλ. καὶ στοὺς αἵρετικούς καὶ στοὺς ἐτεροδόξους. Δηλ. καὶ οἱ αἵρετικοὶ καὶ οἱ ἐτερόδοξοι ἔχουν Ἅγιον Πνεῦμα. Παρ' ὅλ' αὐτά, εἶναι ἀποκρυσταλλωμένη θέση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐνεργεῖ ἐμπροϋπόθετα, μέ προϋποθέσεις, μέ ὅρια, μέ φραγμούς. Τὸ Ἴδιο τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἔθεσε αὐτά τὰ ὅρια καὶ τοὺς φραγμούς, τὰ ὁποῖα βεβαίως ταυτίζονται μέ τὰ ὅρια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Καὶ αὐτές οἱ προϋποθέσεις δέν εἶναι ἄλλες ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη πίστι καὶ ζωὴ (Ὁρθοδοξία καὶ ὀρθοπραξία), τὸ Ὁρθόδοξο βάπτισμα, τὴ συμμετοχὴ στὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ μάλιστα στὴν κορωνίδα τῶν μυστηρίων, τὴν Θεία Εὐχαριστία, διὰ τῆς ἀξίας μεταλήψεως τοῦ Τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἐργασία τῆς τηρήσεως τοῦ θελήματος, τῶν ἐντολῶν τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Ἄς δοῦμε, ὅμως, τί σημαίνουν τὰ Κυριακὰ λόγια «Τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ», σύμφωνα πάντα μέ τὴν ὀρθόδοξη ἐρμηνευτικὴ παράδοση.

Τὰ λόγια, λοιπὸν, αὐτὰ λέγονται ἀπὸ τὸν Κύριο πρὸς τὸ νυκτερινὸ μαθητὴ ἅγιο Νικόδημο στὴ νυκτερινή τους συνομιλία¹²⁷. Κατ' ἀρχήν, ὁ Κύριος χωρὶς περιστροφὴς τὸν διδάσκει περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, λέγοντάς του : «Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω σοί, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Ὁ ἅγιος Νικόδημος μὲ τὸν κοσμικὸ του λογισμό τὸν ἐρωτᾷ : «πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὢν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς. ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοί, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Ἀπαντᾷ, λοιπὸν, ὁ Κύριος στὴν ἀπορία τοῦ ἁγίου Νικόδημου, τονίζοντάς του ὅτι χωρὶς τὴν ἐν Χριστῷ ἀναγέννηση «ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος», δηλ. χωρὶς τὸ ἅγιον Βάπτισμα, δὲ μπορεῖ νὰ εἰσέλθει στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ συνεχίζει: «τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστὶ, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος, Πνεῦμά ἐστι»,

¹²⁷ Ἰω. 3, 1-21.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

ἐξηγώντας τις συνέπειες τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως. Ἐπειδὴ, ὁμῶς, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς Κύριος εἶδε ἀκόμα ἀποροῦντα τὸν νυκτερινό του μαθητῆ, τοῦ ἐξηγεῖ μὲ κάποια εἰκόνα τὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος : «*μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπον σοί, δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν, τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει, οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος*». Δηλ. «*ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει φυσάει κι ἀκοῦς τὴ βοή τοῦ ἀλλὰ δὲν ξέρεις ἀπὸ ποῦ ἔρχεται καὶ ποῦ πηγαίνει. Ἔτσι εἶναι καὶ καθένας ἀναγεννημένος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα*».

Ἄς δοῦμε τώρα καὶ τοὺς ὀρθοδόξους ἐρμηνευτές. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐρμηνεύοντας τὸ στίχο «*ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ*» λέγει : «*Λέγω ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο τὸ βάπτισμα καὶ δὲν γίνεται ἀλλιῶς νὰ σωθεῖς. Ἡ μὲν γῆϊνη γέννηση, ἡ σαρκική, εἶναι ἀπὸ τὸ χῶμα, ἐκείνη δὲ ποῦ εἶναι ἐκ τοῦ Πνεύματος εὐκολα μᾶς ἀνοίγει τὶς οὐράνιες ἀψίδες. Ακουστε τὰ αὐτὰ, ὅσοι εἰστε μακριὰ ἀπὸ τὸ Φῶτισμα (τὸ ἅγιο Βάπτισμα). Τρομάξτε, στενάξτε, γιατί ἡ ἀπειλὴ εἶναι φοβερή, φοβερὴ καὶ ἡ ἀπόφαση. Δὲν εἶναι δυνατόν, ὁ μὴ ἀναγεννηθεῖς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος νὰ εἰσέλθει στὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν, γιατί φορεῖ τὸ ἔνδυμα τοῦ θανάτου, τὸ ἔνδυμα τῆς κατάρας, τὸ ἔνδυμα τῆς φθορᾶς. Δὲν ἔλαβε ἀκόμα τὸ σύμβολο τοῦ Δεσπότη, εἶναι ξένος καὶ ἀλλότριος. Δὲν ἔχει τὸ βασιλικὸ γνῶρισμα*»¹²⁸.

Ὡστε τὸ βάπτισμα εἶναι αὐτὸ, ποῦ ἀνοίγει τὶς πύλες τοῦ οὐρανοῦ. Χωρὶς αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ντυμένος τὸ φόρεμα τοῦ θανάτου, τῆς κατάρας καὶ τῆς φθορᾶς. Πολὺ περισσότερο, ὁ ἀβάπτιστος, καθημένος ἐν χώρᾳ καὶ σκιά θανάτου, εἶναι ἀδύνατο νὰ δεχθεῖ «*σπινθῆρα φωτός*», «*ἀκτῖνα ζωῆς καὶ ἀληθείας*» καὶ νὰ ἔλθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν οὐράνια πραγματικότητα, μέσα ἀπὸ θρησκευτικὰ δαιμονικὰ, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ οἰκουμενιστές! Γι' αὐτὸ ὁ Χρυσόστομος ὁμιλεῖ γιὰ «*φοβερὰ ἀπειλὴ*» στέρησεως τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ στὴν περίπτωσή τῆς μὴ «*δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος*» ἀναγεννήσεως. Λέγει κάτι, ποῦ σήμερα θὰ ἐρμηνευόταν ὡς ἄσκηση «*τρομοκρατίας*» κατὰ τῆς «*ἐλευθέρας θρησκευτικῆς συνειδήσεως τοῦ ἀνθρώπου*», ὡς πράξη ἀποκλεισμοῦ τοῦ ἄλλου. Ἀλλὰ, ὁ Κύριός μας, ὁ

¹²⁸ ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, *Εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Ὁμιλία ΚΕ'*, Ἄπαντα Ἁγίων Πατέρων, ἔκδοσις Ὡφελίμου Βιβλίου, τ. 72, σ. 332 : «*...Λέγω ὡς ἀναγκαῖον εἶναι (ἐνν. τὸ Βάπτισμα) καὶ μὴδὲ δυνατόν ἄλλως σωθῆναι... ἡ μὲν γὰρ γῆϊνη γέννησις ἢ κατὰ σάρκα ἀπὸ τοῦ χοός ἐστὶ... ἐκείνη δέ, ἐκ Πνεύματος οὖσα, ραδίως ἡμῖν τὰς ἀψίδας ἀναπετάννυσιν τὰς ἄνω*». Καὶ συνεχίζει, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς κατηχουμένους : «*Ἀκούσατε ὅσοι τοῦ φωτισματος ἐστέ ἐκτός, φρίξατε, στενάξατε, φοβερὰ γὰρ ἡ ἀπειλὴ, φοβερὰ ἡ ἀπόφασις. Οὐκ ἐστι, φησί, τὸν μὴ γεννηθέντα ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, διότι τοῦ θανάτου φορεῖ ἔνδυμα, τὸ τῆς κατάρας, τὸ τῆς φθορᾶς, οὐδέπω τὸ Δεσποτικὸν ἔλαβε σύμβολον, ξένος ἐστὶ καὶ ἀλλότριος, οὐκ ἔχει τὸ σύνθημα τὸ βασιλικόν*»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

σταυρωθεῖς καὶ ἀναστᾶς χάριν ἡμῶν γνωρίζει τὴν ὄντολογικὴ ἀδυναμία τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου καὶ δὲν ἀφήνει τὸν ἄνθρωπο στὴν ἡσυχία τοῦ θανάτου. Μὲ ποικίλους τρόπους τὸν ὁδηγεῖ στὴν Ἀλήθεια καὶ τὴ Ζωή.

Παρόμοια λέγει καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς στὸν Γ' Ἀντιρρητικό του λόγου πρὸς Ἀκίνδυνον : «Ποιὸς ἀπὸ τοὺς μεμνημένους στὴ χριστιανικὴ πίστη καὶ ἀπὸ ὅσους συνετὰ ἀκούουν τὰ εὐαγγελικὰ θεσπίσματα δὲν γνωρίζει ὅτι τὰ λόγια: "τὸ γεγεννημένον ἐκ Πνεύματος Πνεῦμα ἐστὶ" λέχθησαν πρὸς τὸ Νικόδημο γι' αὐτοὺς πὺ πιστεύουν σ' Αὐτὸν καὶ γι' αὐτοὺς πὺ βαπτίσθηκαν σ' Αὐτὸν καὶ ἀναγεννήθηκαν ἐκ τοῦ Πνεύματος διὰ τῆς Χάριτος κι ἔγιναν Πνεῦμα δηλ. πνευματικοὶ διὰ τῆς υἰοθεσίας ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Γι' αὐτὸ συμφωνῶντας καὶ μ' αὐτὰ πὺ εἶπε λίγο πρὶν, λέει στὸ Νικόδημο: μὴν ἀπορεῖς πὺ σου εἶπα ὅτι πρέπει νὰ ἀναγεννηθεῖτε. Τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ..» (ἀκολουθεῖ ἡ ἀγιογραφικὴ συνέχεια)¹²⁹.

Κι ἀπὸ τὴ συνάφεια, λοιπὸν, τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου κι ἀπὸ τὴν ἐρμηνεία τοῦ Ἁγίων Πατέρων, εἶναι φανερὸ ὅτι ἡ δράση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ πνεῦσις Του, σχετίζεται ἐδῶ μὲ τὴ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος ἀναγέννηση, ὅχι μὲ μία ἀκαθόριστη πνοὴ τοῦ Παρακλήτου, πὺ δίνει «ἐμπνεύσεις» καὶ «μεγαλειῶδεις συλλήψεις» στὶς διάφορες θρησκείες.

Εἶναι, ὅμως, ἀπαραίτητο νὰ δοῦμε καὶ τοὺς ἄλλους ἐρμηνευτὲς Πατέρες εἰδικώτερα γιὰ τὸ συγκεκριμένο χωρίο, «Τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ».

Ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, σχολιάζοντας τὸ ὡς ἄνω χωρίο, λέγει ὅτι ὁ Κύριός μας σὰν πολὺ καλὸς Διδάσκαλος χρησιμοποιεῖ τὴν εἰκόνα τοῦ ἀνέμου ὡς παράδειγμα, γιὰ νὰ φανερώσει «τοῦ μυστηρίου τὸν τύπον». Τὸ παράδειγμα αὐτὸ εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς ποικίλους τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους «μεθοδεύει τῶν ἀκροωμένων τὸν νοῦν», καὶ συνεχίζει : «Τοῦτος ὁ ἄνεμος, πὺ βρίσκεται στὸν κόσμος, στὴν ἀτμόσφαιρα, πνέει παντοῦ, σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη, τρέχει ὅπου θέλει καὶ ἡ παρουσία του γίνεται ἀντιληπτὴ μόνο μὲ τὸ "χτύπημά" του, τὸ θόρυβό του.

¹²⁹ ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ, *Λόγος ἀντιρρητικός Γ' 37*, Ε.Π.Ε. τ. 5, σ. 436. «Τὶς δ' οὐκ οἶδε τῶν μεμνημένων τὰ Χριστιανῶν καὶ τοῖς εὐαγγελικοῖς θεσπίσμασι συνετὴν ὑπεχόντων ἀκοὴν ὡς "τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος Πνεῦμα ἐστὶ" παρὰ τοῦ Κυρίου εἴρηται πρὸς τὸν Νικόδημον καὶ ὡς περὶ τῶν εἰς αὐτὸν πιστευόντων εἴρηται καὶ τῶν διὰ τοῦ εἰς αὐτὸν βαπτίσματος χάριτι γεγεννημένων ἐκ τοῦ Πνεύματος καὶ Πνεῦμα γεγονότων, δηλαδὴ πνευματικῶν, διὰ τῆς ἐκ τοῦ ἁγίου Πνεύματος υἰοθεσίας; Διὸ καὶ συνάδων τοῖς ἐκεῖ μικρὸν ἀνωτέρω εἰρημένοις, πρὸς τὸν αὐτὸν Νικόδημον λέγει προῖόν. "μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπον, δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. Τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ..."»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λεωφ. Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Ξεφεύγει μὲν ἀπὸ τὰ μάτια ὄλων, ἀλλὰ καθὼς ἔρχεται σὲ ἐπαφή, σὰν λεπτὴ αὖρα, μὲ τὰ σώματα, δίνει κάποια αἴσθηση τῆς σύμφυτης σ' αὐτόν, τῆς φυσικῆς ἐνεργείας πού τὸ χαρακτηρίζει. Ἔτσι — λέγει ὁ Κύριος στὸν ἅγιο Νικόδημο— πρέπει νὰ ἐννοήσεις τὴν διὰ Πνεύματος ἀναγέννηση. Ἀπὸ τὰ μικρὰ παραδείγματα νὰ χειραγωγεῖσαι στὰ "μείζονα" καὶ νὰ χρησιμοποιεῖς σὰν εἰκόνα τὸ λόγο μου γιὰ νὰ ἐννοεῖς "τὰ ὑπὲρ αἴσθησιν"». Μὲ αὐτὴν τὴν εἰκόνα λοιπόν, ὁ Κύριος, κατὰ τὸν ἅγιο Κύριλλο, θέλει νὰ δηλώσει τὴ μυστικὴ καὶ ὑπερφυσικὴ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐρμηνεύει τὸ ἴδιο χωρίο στὴ συνέχειά του λέγοντας : «Ἀφοῦ δὲν μπορεῖς νὰ ἐρμηνεύσεις, νὰ κατανοήσεις τὴν ὁρμὴ καὶ τὸ δρόμο, πού ἀκολουθεῖ ὁ ἄνεμος, ἂν καὶ τὸν αἰσθάνεσαι μὲ τὴν ἀκοὴ καὶ τὴν ἀφή, πῶς τολμᾷς νὰ περιεργάζεσαι τὴν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»;

Καὶ πιὸ κάτω συνεχίζει : «Ἡ φράση "τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ" ἐλέχθη πρὸς παράστασιν τῆς ἐξουσίας τοῦ Παρακλήτου κι αὐτὸ σημαίνει ὅτι... τὴν ἐνέργεια τοῦ Πνεύματος δὲν μποροῦν νὰ τὴν περιορίσουν οὔτε οἱ νόμοι τῆς φύσεως, οὔτε οἱ ὅροι τῆς σωματικῆς γεννήσεως, οὔτε ὅ,τιδήποτε ἄλλο παρόμοιο»¹³⁰.

Λέγει δὲ ὁ ἱερός Πατὴρ κάτι πολὺ σημαντικὸ ὅτι δηλ. ἡ φράση «τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις» εἰπώθηκε στὸ Νικόδημο περὶ τοῦ ἀνέμου. «Οὐ γὰρ ἂν, ἀπίστω διαλεγόμενος, καὶ οὐκ εἰδότι τοῦ Πνεύματος τὴν ἐνέργειαν, εἶπε "τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις"»¹³¹.

Τί μᾶς λέγει ἐδῶ ὁ ἅγιος; Ὅτι ὁ Κύριος ἐπιμένει στὸ παράδειγμα τοῦ ἀνέμου, γιατί αὐτὴ μόνο τὴν ἐμπειρία εἶχε ὁ ἅγιος Νικόδημος. Δὲν τοῦ ὁμιλεῖ περὶ τῆς βιαίας πνοῆς τοῦ Παρακλήτου, διότι ὁ ἅγιος Νικόδημος ὡς «ἄπιστος», ἀφώτιστος, δὲ γνωρίζει, δὲ μπορεῖ νὰ «ἀκούσει» τὴν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος! Κι ἂν ὁ νυκτερινὸς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ δὲ γνωρίζει, ὡς «ἄπιστος», τὶς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πολὺ περισσότερο οἱ ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ, ὁ Φραγκολατῖνος, ὁ Λουθηροκαλβίνος, ὁ Ἰνδουιστής, ὁ Ἑβραῖος, ὁ Μουσουλμάνος δὲν μποροῦν νὰ ἀπορροφήσουν ἀκτῖνες τῆς θείας ἀκτινοβολίας, καθὼ ἀβάπτιστοι καὶ ἀφώτιστοι.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ὁμιλεῖ κι αὐτὸς γιὰ τὴν ἐξουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: «Δὲν νοιώθεις καμμιὰ αἰδῶ», λέγει ὁ Θεολόγος

¹³⁰ Ἐδῶ βέβαια δὲν θὰ μπορούσε ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος νὰ ἐννοήσῃ «τὶς γνωστὲς ἐκκλησιαστικὲς δομὲς» ὡς περιορισμὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ Παρακλήτου, ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ χώρος τῆς ἐνεργείας τῆς χάριτος καὶ οἱ πνευματικοὶ τῆς νόμοι καμμιὰ σχέση δὲν ἔχουν μὲ τὴν κτιστὴ πραγματικότητα δηλ. τοὺς φυσικοὺς νόμους, τοὺς νόμους τῆς σωματικῆς γεννήσεως κ.λ.π.

¹³¹ ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, *Εἰς τὸ Κατὰ Ἰωάννην Ὁμιλία ΚΖ', Ἀπαντα Ἀγ. Πατέρων*, Ἐκδόσις Ωφ. βιβλίου, τ. 72, σ. 34.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λογὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

στοὺς ἀρνητὲς τῆς θεότητος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος «γιατὴν ἐξουσία τοῦ Πνεύματος, τὸ ὁποῖο πνέει σ' ὅσους θέλει, ὅταν θέλει, ὅσο θέλει; Ἐπιδημεῖ στὸν Κορνήλιο καὶ στοὺς ἀνθρώπους του πρὸ τοῦ Βαπτίσματος, σ' ἄλλους μετὰ τὸ βάπτισμα διὰ τῶν Ἀποστόλων, ὥστε κι ἀπὸ τὰ δύο, δηλ. κι ἀπὸ ὅσους ἐπιφοιτᾷ ὡς Δεσπότης, ὄχι δουλικά, κι ἀπὸ ὅσους ἐπιζητεῖται πρὸς τελείωση τοῦ βαπτίσματος νὰ μαρτυρεῖται ἡ θεότης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»¹³².

Μὲ τοὺς πυρίνους αὐτοὺς καὶ θεοπνεύστους λόγους του ὁ ἅγιος Γρηγόριος κηρύττει τὴ θεότητα καὶ κυριότητα, τὴν ἐξουσία καὶ ἐλευθερία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μήπως μὲ ὅσα λέγει περὶ τῆς ἐπιδημίας Του στὸν Κορνήλιο πρὸ τοῦ βαπτίσματος, ὁ ἅγιος Γρηγόριος θέλει νὰ πεῖ ὅτι τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἐνεργεῖ χωρὶς τὴν εἰς Χριστὸν πίστη, χωρὶς τὴν Ἐκκλησία; Μήπως τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δρᾷ ἀνεξάρτητο, ἔχει τὸ δικό Του ἔργο, τὴν δική Του Οἰκονομία; Μήπως τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν ὁδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους ἀπαραιτήτως στὸ Χριστό; Μήπως ἐνεργεῖ δίνοντας «ἐκπληκτικὴ δύναμη πίστεως - δηλαδή σχέσεως ἀνάμεσα στὸ Θεὸ καὶ τὸν ἄνθρωπο», χωρὶς αὐτὴ ἡ πίστη νὰ εἶναι ἡ πίστη στὸν ἐν Τριάδι Θεό;

Ἀπλὴ ἀνάγνωση τῶν ἀνωτέρω περικοπῶν πείθει τὸν ἀναγνώστη ὅτι ἡ πίστη ὅλων τῶν ἀνωτέρω προσώπων δὲν εἶναι ψυχολογικῆς τάξεως δύναμη στρεφόμενη σὲ κάποιο Θεό, ἀλλὰ πίστη στὸ Χριστό, δῶρο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δωρημένη ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, λόγῳ τῆς ἀγαθῆς τους προαιρέσεως.

Συγκεκριμένα, ὁ Κορνήλιος, ὅπως λέει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος «οὐκ ἔστι Ἰουδαῖος, οὐδὲ ζῶν κατὰ νόμον, ἀλλ' ἤδη προειλήφει τὴν ἡμετέραν πολιτείαν»¹³³ δηλ. «δὲν εἶναι Ἰουδαῖος, οὔτε ζεῖ σύμφωνα μὲ τὸν Νόμο ἀλλὰ ἤδη ἀκολουθοῦσε τὴ Χριστιανικὴ πολιτεία (ζωή)». Προσευχόταν, λοιπὸν, στὸ Θεὸ κι ὄχι στοὺς θεοὺς τῶν εἰδώλων, ἀναζητώντας Τον. Ἔτσι ὁ Τριαδικὸς Θεός, βλέποντας τὴν ἀγαθὴ προαίρεση, τοῦ ἀποστέλλει ἄγγελο, γιὰ νὰ τὸν φέρει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Ἀπ. Πέτρο καὶ δι' αὐτοῦ νὰ γνωρίσει τὸ Χριστό. Κατὰ τὴν ἐπικοινωνία μαζί του, ἀκούει τὸ κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Οἰκονομίας καὶ γιὰ τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν, ποὺ δίδεται διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ σ' ὅσους πιστεύσουν σ' Αὐτόν.

Κι ἐνῶ μιλοῦσε ὁ Ἀπ. Πέτρος, «ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον» καὶ «οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ...ἤκουον

¹³² ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ, *Λόγος ΛΔ' εἰς τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἀποδημήσαντας*, κεφ. ιδ'.

Πρβλ. τοῦ αὐτοῦ, *Λόγος ΜΑ' εἰς τὴν Πεντηκοστὴν*, κεφ. ε'.

¹³³ ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, *Εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ὁμιλία ΚΒ'*, Ἀπαντα Ἁγ. Πατέρων, τ. 77. σ. 309.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

...αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεὸν»¹³⁴. Γράφει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος : «...ἐπειδὴ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἔδειξαν θαυμαστὴν οὖσαν καὶ τῆς διδασκαλίας ἀρχὴ γέγονε, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι πάντως τὸ βάπτισμα ἄφεις ἐστὶν ἀμαρτημάτων, τότε ἐπῆλθε τὸ Πνεῦμα». Πίστευσαν, λοιπὸν, στὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, στὴν ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν διὰ τοῦ βαπτίσματος καὶ τότε ἐπέπεσε σὲ αὐτοὺς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἔτσι, λοιπὸν, ἡ χάρις ἐπῆλθεν στοὺς πιστεύσαντας στὸ Χριστό. Καὶ γιατί πρὸ τοῦ Βαπτίσματος; «Ἐκ περιουσίας παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἵνα δειχθῇ καὶ ἡ ἀρχὴ οὐ παρὰ τοῦ Ἀποστόλου»¹³⁵, δηλ. ἐπιπλέον, μὲ ἀφθονία (ἐδόθη τὸ Ἅγιον Πνεῦμα) ἀπὸ τὸ Θεὸ, γιὰ νὰ ἀποδειχθεῖ ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς κλήσεως τῶν Ἑθνῶν δὲν ἔγινε ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ Θεό. Ἦταν δηλ. ἡ ἔλευσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἓνα θαυμαστὸ σημεῖο, πρὶν ἀπὸ τὸ Βάπτισμα, γιὰ νὰ φανεῖ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ στοὺς ἐκ περιτομῆς Χριστιανοὺς καὶ νὰ δοθεῖ ἔτσι ἓνα ἀκαταμάχητο ἐπιχείρημα στὸν Ἀπ. Πέτρο κατὰ τὴν ἀπολογία του πρὸς αὐτοὺς.

Παράλληλα, ἀποδεικνύεται ἡ ἐξουσία καὶ ἡ Θεότης τοῦ Παρακλήτου, τὸ ὁποῖο δοῖται πρὸ τοῦ Βαπτίσματος, ὅχι ὅμως ἀνεξάρτητα ἀπ' αὐτό. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο ἀκολουθεῖ ἀμέσως τὸ ἅγιον Βάπτισμα. Γράφεται στὴ συνέχεια τῶν Πράξεων : «τότε ἀπεκρίθη Πέτρος· μήτι τὸ ὕδωρ δύναται κολῦσαι τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον ὡς καὶ ἡμεῖς; προσέταξεν δὲ αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ βαπτισθῆναι»¹³⁶.

Ἄν δεχθούμε ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χωρὶς τὴν πίστη στὸ Χριστό, χωρὶς τὸ Χριστό, ἐνέργεια ποὺ φωτίζει καὶ δίνει κοινὲς ἐμπειρίες σὲ ἀπίστους καὶ χριστιανοὺς (κι αὐτὸ δεχόμαστε ἂν πιστέψουμε ἀπορρόφηση ἀκτίνων τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὶς θρησκευτικὲς-μπαταρίες(!), ἀπὸ τὶς θρησκευτικὲς ποὺ μάλιστα μάχονται τὸ Χριστὸ καὶ κατασφάζουν τοὺς Χριστιανοὺς), τότε διασποῦμε τὸ Μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀφοῦ οἱ ἄκτιστες ἐνέργειες εἶναι κοινές, εἶναι τῆς φύσεως τοῦ Θεοῦ, εἶναι καὶ τῶν τριῶν θεαρχικῶν Ὑποστάσεων.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν ἔχει καμμιὰ ἀπολύτως σχέση, ὅπως ἀπεδείχθη ἀπὸ τὶς προηγούμενες πατερικὲς καὶ ἀγιογραφικὲς μαρτυρίες, μὲ «τὶς ὑψηλότερες θρησκευτικὲς ἐμπνεύσεις τῆς ἀνθρωπότητος». Φωτίζει ὁ Χριστὸς «πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον»¹³⁷, γιὰ νὰ τὸν ὀδηγήσει στὸ Φῶς τῆς Βασιλείας του. «Ἐχει κληθεῖ (στὴ σωτηρία) τὸ

¹³⁴ Πράξ. 10, 44-46.

¹³⁵ Ἐνθ' ἄνωτ., σσ. 328, 331.

¹³⁶ Πράξ. 10, 47-48.

¹³⁷ Ἰω. 1,9,

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λεωφ. Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

πληθος τῶν ἐθνῶν ὅχι μὲ τὴν παιδαγωγία τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου οὔτε διὰ τῶν ἀγίων προφητῶν. Τὰ διεγείρει μᾶλλον ἢ θεία καὶ ἀπόρρητη χάρις ποὺ λάμπει νοερὰ καὶ βάζει μέσα τους τὴν ἐπιθυμία τῆς σωτηρίας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ»¹³⁸, γράφει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα φωτίζει τὰ ἔθνη, γιὰ νὰ τὰ ὀδηγήσει στὴ σωτηρία μόνο διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, βγάζοντάς τὰ ἀπὸ τὴν πλάνη καὶ τὸ σκότος τῶν ψευδοθρησκειῶν τους. Δὲ ρίχνει τὸ φῶς του μέσα στὴ λατρεία τῶν εἰδώλων (δαιμόνων), στὸ ἀκάθαρτο Ἰσλάμ ἢ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ γκουρουϊστικοῦ διαλογισμοῦ κ.λ.π.

Βλέποντας τὴν προαίρεση τοῦ κάθε ἀνθρώπου, πονῶντας τὸν «κατ' εἰκόνα» Του πλασθέντα ἄνθρωπον, τὸν φωτίζει, γιὰ νὰ τὸν ὀδηγήσει σὲ κοινωνία μαζί Του. Δέχεται τὴ δίψα του, τὴν ἀναζήτησή του καὶ, ὅπως ἔκαμε μὲ τὸν Κορνήλιο, τὸν δέχεται στοὺς κόλπους Του, στὴν Ἐκκλησία Του. Ἔτσι κάμει καὶ σήμερα ὀδηγώντας Φράγκους, Μουσουλμάνους, Ἰνδουιστές, ἀφοῦ ἀρνηθοῦν τὴν πλάνη τους, στὴν κοινωνία τοῦ Σώματός Του. Ἐξω ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐν Τριάδι ζωὴ ὑπάρχει τὸ βαθὺ σκότος τῆς ἀποστασίας, ἡ χώρα καὶ ἡ σκιά τοῦ θανάτου.

Τὸ τί θὰ κάμει ὁ Θεὸς γιὰ τοὺς ἀβαπτίστους μᾶς τὸ λέει στὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολὴ τοῦ Ἀπ. Παύλου. Θὰ κριθοῦν κατὰ τὸ νόμο, ποὺ εἶναι γραμμένος στὶς καρδιές τους, ὡς πλασθέντες κατ' εἰκόνα Θεοῦ «συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως»¹³⁹. Πουθενὰ δὲ γράφεται ὅτι θὰ κριθοῦν σύμφωνα μὲ τὶς «θρησκευτικές τους ἐμπειρίες», τὴν «προφητικὴ ἐνόραση» ἢ «τοὺς πνευματικοὺς θησαυροὺς ποὺ ἔχουν διατηρήσει». Ὅλα αὐτὰ εἶναι, ὅχι μόνο, ἄχρηστα ἀλλὰ καὶ δαιμονικά, ὅπως ἀπεδείχθη¹⁴⁰.

¹³⁸ «Κέκληται γὰρ τῶν ἐθνῶν ἢ πληθὺς οὐ διὰ τῆς τοῦ νόμου παιδαγωγίας, οὐ διὰ προφητῶν ἀγίων ἀγείρει δὲ μᾶλλον αὐτὰ θεία καὶ ἀπόρρητος χάρις νοερῶς ἐλάμπουσα καὶ τῆς διὰ Χριστοῦ σωτηρίας ἐντιθεῖσα τὴν ἔφεσιν».

¹³⁹ Ρωμ. 2, 14-16.

¹⁴⁰ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, *Θεανθρώπινη καθολικότητα ἢ πανθρησκειακὴ παγκοσμιότητα; Κριτικὲς τοποθετήσεις στὸ βιβλίο «Παγκοσμιότητα καὶ Ὁρθοδοξία» Ἀρχιεπ. Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λεωφόρος Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

Είναι πράγματι συγκλονιστική στήν τραγικότητά της καί στόν πόνο ποῦ προκαλεῖ ἡ ἐκτίμηση καί ἡ ἔκκληση τοῦ ἀειμνήστου ἐν Ἀγίοις ἀυλιζομένου Γέροντος Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, σέ ἀνοικτή ἐπιστολή του πρὸς τόν μακαριστό πατριάρχη κυρὸ Ἀθηναγόρα, ποῦ ἔστειλε τό 1965 μετά τήν συνάντηση τοῦ πατριάρχου μέ τόν πάπα Παῦλο Στ' στά Ἱεροσόλυμα, τόν Ἰανουάριο τοῦ 1964. Παραθέτουμε τό σχετικό ἀπόσπασμα:

«Παναγιώτατε:

Μυριάκις προτιμότερον νά ἐκριζωθῇ ὁ ἱστορικός της Κων/λεως Θρόνος καί νά μεταφυτευθῇ εἰς τινά ἔρημον νησίδα τοῦ Πελάγους, ἀκόμη δέ καί νά καταποντισθῇ εἰς τά βάθη τοῦ Βοσπόρου, ἢ νά ἐπιχειρηθῇ ἔστω καί ἡ ἐλαχίστη παρέκκλισις ἀπό τῆς χρυσῆς τῶν Πατέρων γραμμῆς, ὁμοφώνως βοώντων: 'Οὐ χωρεῖ συγκατάβασις εἰς τά τῆς Πίστεως'. Αἱ ἐπτὰ λυχνίαι τῆς Ἀποκαλύψεως, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ἐσβέσθησαν πρό πολλοῦ. Ἐπτὰ Ἐκκλησίαι ἀποστολικαί, Ἐκκλησίαι σχοῦσαι τήν ὑψίστην τιμήν νά λάβωσιν, εἰδικῶς αὗται, Γράμματα ἐξ Οὐρανοῦ μέσω τοῦ θεοπνεύστου τῆς Πάτμου Ὁραματιστοῦ, ἐξέλιπον ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς καί ἐκεῖ, ἔνθα ἄλλοτε ἐτελεῖτο ἡ φρικωδεστάτη Θυσία καί ὁ Τριαδικός ἀνεμέλετο Ὕμνος, σήμερον ἴσως κρῶζουσι νυκτικόρακες ἢ ὀρχοῦνται ὀνοκένταυροι'. Καί ὅμως ἡ Νύμφη τοῦ Κυρίου δέν ἀπέθανεν. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δέν ἐξηφανίσθη. Συνεχίζει, τετραυματισμένη καί καθημαγμένη ὡς ὁ Ἰδρυτής αὐτῆς, ἀλλ' ἀείζωος καί ἀκατάβλητος, τήν διά μέσου τῶν αἰώνων πορείαν αὐτῆς, φωτίζουσα, θάλπουσα, ζωογονοῦσα, σώζουσα. Δέν θά ἀποθάνῃ λοιπόν αὕτη καί ἂν μετακινηθῇ ἢ καί ἀποθάνῃ ὁ Οἰκουμενικός Θρόνος. Οὐδεὶς Ὁρθόδοξος εὐχεται τήν μετακίνησιν ἢ τόν θάνατον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Μή γένοιτο! Ἀλλά καί οὐδεὶς θά θυσιάσῃ χάριν αὐτοῦ ἰῶτα ἐν ἡμίαντι κεραίαν ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως. Ἀγωνίσασθε ὑπὲρ αὐτοῦ πάση δυνάμει. Ὅχι ἀπλῶς ἔχετε δικαίωμα, ἀλλ' ὀφείλετε νά στηρίξητε αὐτόν, τό κάθ' Ὑμᾶς. Θυσιάσατε χάριν αὐτοῦ ὅτιδήποτε: χρήματα, κτήματα, τιμὰς, δόξας, πολύτιμα κειμήλια, Διακόνους, Πρεσβυτέρους, Ἐπισκόπους ἀκόμη καί τόν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν! Ἐν μόνον κρατήσατε, ἐν φυλάξατε, ἐνός φείσασθε, ἐν μή θυσιάσητε: τήν Ὁρθόδοξον Πίστιν! Ὁ Οἰκουμενικός Θρόνος ἔχει ἀξίαν καί χρησιμότητα μόνον καί μόνον, ὅταν ἐκπέμπῃ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς τό γλυκύ καί ἀνέσπερόν τῆς Ὁρθοδοξίας Φῶς. Οἱ Φάροι εἶναι χρήσιμοι, ἐάν καί ἔφ' ὅσον φωτίζωσι τούς ναυτιλλομένους, ἵνα ἀποφεύγωσι τούς σκοπέλους. Ὅταν τό φῶς αὐτῶν σβεσθῇ, τότε δέν εἶναι μόνον ἄχρηστοι, ἀλλά καί ἐπιβλαβεῖς, διότι μεταβάλλονται καί αὐτοί εἰς σκοπέλους.

Παναγιώτατε:

Προυχωρήσατε ἤδη πολύ. Οἱ πόδες Ὑμῶν ψαύουσι πλέον τά ρεῖθρα τοῦ Ρουβίκωνος. Ἡ ὑπομονή χιλιάδων εὐσεβῶν ψυχῶν, Κληρικῶν καί λαϊκῶν,

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Λατὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833 (19), Fax +30 210 4528332 e-mail: impireos@hotmail.com

συνεχῶς ἐξαντλεῖται. Διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου, ὀπισθοχωρήσατε! Μὴ θέλετε νὰ δημιουργήσητε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σχίσματα καὶ διαιρέσεις. Πειρᾶσθε νὰ ἐνώσητε τὰ διεστῶτα καὶ τό μόνον ὅπερ θὰ κατορθώσητε, θὰ εἶναι νὰ διασπάσητε τὰ ἡνωμένα καὶ νὰ δημιουργήσητε ρήγματα εἰς ἐδάφη ἕως σήμερον στερεὰ καὶ συμπαγῇ. Σύνετε καὶ συνέλθετε! Ἀλλὰ φεῦ! Διηνύσατε πολλήν ὁδόν. Ἦδη πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα...'. Πῶς θὰ ἰδῇτε τὰς χαινούσας ἀβύσσους, ἀφ' ὧν θὰ διέλθῃ μετ' ὀλίγον ἡ ἀτραπὸς ἣν ὁδεύετε; Εἶθε, εἶθε ὁ πάλαι ποτὲ «στήσας τὸν ἥλιον κατὰ Γαβαὼν καὶ τὴν σελήνην κατὰ φάραγγα Αἰλῶν», νὰ δευτερώσῃ τό θαῦμα καὶ νὰ παρατείνῃ ἅπαξ ἔτι τό μῆκος τῆς ἡμέρας, νὰ ἐνισχύσῃ ἔτι πλέον τό φῶς αὐτῆς καὶ νὰ διανοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς Ὑμῶν, ἵνα ἰδῇτε, κατανοήσητε καὶ ἐπιστρέψῃτε. Ἀμήν»¹⁴¹.

Κατακλείουμε μέ τὴ διακήρυξη τῶν τεσσάρων Πατριαρχῶν τό 1848: «Παρ' ἡμῖν οὐτε Πατριάρχαι οὐτε Σύνοδοι ἐδυνήθησάν ποτὲ εἰσαγαγεῖν νέα, διότι ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς θρησκείας ἐστὶν αὐτό τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι αὐτός ὁ λαός, ὅστις ἐθέλει τό θρήσκευμα αὐτοῦ αἰωνίως ἀμετάβλητον καὶ ὁμοειδές τῷ τῶν Πατέρων αὐτοῦ»¹⁴² καὶ πάνυ εὐλαβῶς αἰτούμεθα καὶ αὐθις τὴν σύγκληση Πανορθόδοξου Συνόδου.

Μεθ' υἱικῆς ἀγάπης
+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ: Σεβ. Μητροπολίτας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Εἰς τὰς ἑδρας αὐτῶν.

¹⁴¹ ΑΡΧΙΜ. ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ἀρχα-Μελέται-Ἐπιστολαί, τ. Α', Ἀθῆναι 1981, σσ. 152-153 καὶ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ, «Φορεῖς καὶ ἀχθοφόροι», Ὁρθόδοξος Τύπος (6-4-2012) 1.

¹⁴² ΙΩ. ΚΑΡΜΙΡΗΣ, Τὰ δογματικά καὶ Συμβολικά Μνημεῖα τῆς Ὁρθόδοξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, τ. II, Graz-Austria 1968, σ. 920 [1000].